

การรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการและกลวิธีแก้ไขงานเขียน
เพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท

Graduate Students' Perceptions of Plagiarism in Academic Writing
and Strategies to Avoid Plagiarism

ทิวณา ศิริพรหม

Thewnapa Siriprom

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Arts in Teaching English as an International Language
Prince of Songkla University

2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการและกลวิธีแก้ไขงานเขียน
เพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท
Graduate Students' Perceptions of Plagiarism in Academic Writing
and Strategies to Avoid Plagiarism

ทิวณา ศิริพรหม

Thewnapa Siriprom

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Arts in Teaching English as an International Language
Prince of Songkla University

2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ การรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการและกลวิธีแก้ไขงานเขียน
เพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท

ผู้เขียน นางสาวทิวณา ศิริพรหม

สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....
(ดร. สมฤดี คงพุ่ม)

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชลลดา เลหาวิริยานนท์)

.....กรรมการ
(ดร. สมฤดี คงพุ่ม)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
เป็นภาษานานาชาติ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ธีระพล ศรีชนะ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มี
ส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ

(ดร. สมฤดี คงพุดม)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ

(นางสาวทิวณา ศิริพรหม)

นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ

(นางสาวทิวณา ศิริพรหม)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	การรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการและกลวิธีแก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท
ผู้เขียน	นางสาวทิวณา ศิริพรหม
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้เรื่องการคัดลอกงานเขียนรวมถึงรูปแบบและพฤติกรรมการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการ และเพื่อศึกษากลวิธีหลีกเลี่ยงการคัดลอกในการเขียนงานทางวิชาการของนักศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ประกอบด้วย แบบสอบถามเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการและวิธีการเขียนงานเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง และแบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียง เพื่อใช้รวบรวมวิธีหลีกเลี่ยงการคัดลอกและการแก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาระยะที่หนึ่ง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท ในคณะเศรษฐศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะพยาบาลศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา จำนวน 202 คน และกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาระยะที่สอง เป็นผู้ที่กำลังเขียนโครงร่างวิจัยจำนวน 5 คน ซึ่งเป็นผู้สมัครใจให้สัมภาษณ์และแก้ไขงานเขียนของตนที่ตรวจพบการคัดลอก ผลการศึกษาในระยะที่หนึ่งพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าใจความหมายที่ถูกต้องของการคัดลอกงานเขียน และมีการรับรู้ว่าการคัดลอกงานเขียนเป็นสิ่งที่ผิดจริยธรรม แต่อย่างไรก็ตาม นักศึกษาบางส่วนขาดความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว โดยเฉพาะการถอดความด้วยสำนวนภาษาของตนเองโดยที่มีได้อ้างอิงข้อมูล ส่วนผลการศึกษาในระยะที่สองพบว่า วิธีที่นักศึกษาใช้เพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกบ่อยครั้ง คือ การถอดความจากข้อความต้นฉบับโดยใช้สำนวนภาษาของตนเองและนำข้อความมาใช้ในการเขียนของตนด้วยการอ้างอิงข้อมูลอย่างเหมาะสมและถูกต้องจริยธรรม นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาบางคนเลือกใช้วิธีที่ไม่เหมาะสมและผิดจริยธรรม คือ การคัดลอกคำศัพท์โดยไม่ใช้เครื่องหมายอัฒภาค และการอ้างอิงข้อมูลไม่ครบถ้วน ผลการศึกษานี้เสนอแนะว่า ผู้สอนควรมุ่งเน้นและสร้างความเข้าใจให้กับนักศึกษาเรื่องการอ้างอิงที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการเขียนที่ถูกต้องตามหลักจริยธรรมเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกในงานเขียนทางวิชาการต่อไป

Thesis Title	Graduate Students' Perceptions of Plagiarism in Academic Writing and Strategies to Avoid Plagiarism
Author	Miss Thewnapa Siriprom
Major Program	Teaching English as an International Language
Academic Year	2015

ABSTRACT

The objectives of this study were to explore perceptions of plagiarism and forms of plagiarism and explore strategies to avoid plagiarism in academic writing of graduate Humanities and Social Sciences students. The data collection tools were a questionnaire about students' perceptions of plagiarism in academic writing, a semi-structured interview and think-aloud protocols that were employed to gather students' writing strategies. The participants in the first phase were two hundred and two graduate students who studied in the faculties of Economic, Liberal Arts, Management Sciences and Nursing at a university in Songkla. The participants in the second phase were five graduate students who were writing research proposals. Additionally, they were willing to participate in the study. The findings in the first phase revealed that most of graduate Humanities and Social Sciences students understood the meaning of plagiarism and thought that plagiarism was wrong. However, some students did not know that paraphrasing words with their own words from other sources without references or in text citations was a form of plagiarism. The findings in the second phase revealed that the most frequently used strategy in writing was paraphrasing by the use of one's own words and the use of others' ideas with ethically appropriate citations. However, some students adopted an unethical strategy by copying some words without quotation marks and without appropriate citations. This study suggests teachers explicitly teach students correct citations and ethical ways of writing to avoid plagiarism in their academic papers.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่าน ผู้วิจัยซาบซึ้งอย่างที่สุดและใคร่ขอกราบขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณ ดร. สมฤดี คงพุ่ม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ให้ความรู้ ชี้แนะแนวทางในการค้นคว้าข้อมูล ให้ข้อเสนอแนะทางด้านการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ คอยช่วยเหลือ และสละเวลาในการตรวจทานและแก้ไขความถูกต้องทางภาษาด้วยความเอาใจใส่ทุกขั้นตอน เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ ส่งเสริมให้ร่วมเข้ารับการอบรมที่มีประโยชน์ต่อการเขียนบทความวิจัย สร้างกำลังใจในการศึกษา และกระตุ้นให้ผู้วิจัยมีความเพียรพยายามในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล ประธานสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชลลดา เลหาวิริยานนท์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ที่เสียสละเวลาในการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และชี้แนะแนวคิดในการแก้ไขข้อมูลในงานวิจัย รวมทั้งอาจารย์ทุกท่านในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ให้ความรู้ และแรงบันดาลใจในการศึกษาและการทำวิจัย

ขอขอบคุณนักศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มสาขาวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา เป็นผู้มีส่วนร่วมในงานวิจัย จนทำให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณบิดาและมารดา ผู้อยู่เบื้องหลังในความสำเร็จเสมอมา ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนทางกำลังทรัพย์และให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียน รวมทั้งขอขอบคุณกำลังใจจากญาติพี่น้องในครอบครัว รุ่นพี่และเพื่อนนักศึกษาร่วมหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ

ทิวณา ศิริพรหม

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....	(5)
ABSTRACT.....	(6)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญ	(8)
รายการตาราง	(11)
รายการแผนภูมิ	(12)
รายการผลงานที่ตีพิมพ์	(13)
รายการผลงานการประชุมวิชาการ.....	(14)
สำเนาหนังสือตอบได้รับบทความ	(15)
สำเนาหนังสือตอบรับการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ	(16)
เนื้อหา	
1. บทนำ	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
นิยามคำศัพท์เฉพาะและข้อตกลงในการใช้คำ	5
ขอบเขตของการวิจัย	7
ระยะเวลาดำเนินการวิจัย	8
3. วิธีดำเนินการวิจัย	8
3.1 ประชากร	8
3.2 กลุ่มตัวอย่าง	8
3.2.1 กลุ่มตัวอย่างในระยะที่ 1 ที่ตอบแบบสอบถาม	8
3.2.2 กลุ่มตัวอย่างในระยะที่ 2 ที่ตอบแบบสัมภาษณ์และแก้ไขงานเขียน	
ด้วยวิธีการคิดออกเสียง	9
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	9

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในระยาะที่ 1	10
3.3.1.1 แบบสอบถามเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการ และวิธีการเขียนงานเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท ..	10
3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในระยาะที่ 2	10
3.3.2.1 โปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก (Turnitin)	11
3.3.2.2 แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง	11
3.3.2.3 แบบฝึกกระบวนการวิธีคิดออกเสียง (Think-aloud protocols).....	11
3.4 วิธีการเก็บข้อมูล	13
3.4.1 ระยาะที่ 1 การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ	13
3.4.2 ระยาะที่ 2 การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ	14
3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	15
3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม	15
3.5.2 การวิเคราะห์งานเขียน	15
3.5.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง	16
3.5.4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการใช้แบบฝึกการคิดออกเสียง.....	16
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	18
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยาะที่ 1	18
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยาะที่ 2.....	27
4.2.1 ผลการวิเคราะห์การคัดลอกโดยใช้โปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก	27
4.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์	28
4.2.3 ผลการวิเคราะห์จากการใช้กระบวนการคิดออกเสียง	31

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

5. สรุปผลการศึกษาและการอภิปรายผล	37
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	37
5.2 การอภิปรายผล	38
6. ข้อเสนอแนะ.....	41
6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับวงการศึกษา	41
6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	41
เอกสารอ้างอิง.....	42
ภาคผนวก	48
ภาคผนวก (1) เครื่องมือวิจัย	48
ก. แบบสอบถาม.....	49
ข. แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง	55
ค. แบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียง	56
ง. ตารางแสดงประโยคที่ตรวจพบการคัดลอกและการแก้ไขข้อความ เพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของกลุ่มตัวอย่าง	60
จ. ตารางแสดงประโยคที่ตรวจพบการคัดลอกและการใช้วิธีที่ผิดจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง ...	66
ฉ. ตัวอย่างบทสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง.....	67
ภาคผนวก (2) บทความวิจัย.....	69
บทความวิจัย 1 กลวิธีหลีกเลี่ยงการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการ: กรณีศึกษา นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ.....	70
บทความวิจัย 2 Thai Graduate Students' Perceptions of Plagiarism in Academic Writing	85
ประวัติผู้เขียน	97

รายการตาราง

ตาราง		หน้า
1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	19
2	ความรู้ทั่วไปเรื่องการรักษาเกี่ยวกับการคัดลอก	20
3	การรักษาเกี่ยวกับการคัดลอกในงานเขียนทางวิชาการ	21
4	ความถี่ของพฤติกรรมการคัดลอกของกลุ่มตัวอย่าง	22
5	กลวิธีการเขียนที่นักศึกษาใช้ในการเขียนงานทางวิชาการ	23
6	กลวิธีการถอดความที่ถูกจริยธรรม	33
7	กลวิธีการอ้างอิงข้อมูลที่ถูกจริยธรรม	34
8	กลวิธีการเปลี่ยนคำศัพท์ที่ถูกจริยธรรม.....	34
9	กลวิธีการถอดความที่ผิดจริยธรรม	35
10	ข้อความที่ขาดการอ้างอิง	36
11	ข้อความที่ไม่ได้รับการแก้ไข.....	36

รายการแผนภูมิ

แผนภูมิ		หน้า
1	สรุปขั้นตอนการใช้แบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียง ในการศึกษาาระยะที่ 2.....	12
2	เกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบการคัดลอกงานเขียน.....	15
3	เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์กลวิธีแก้ไขงานเขียน.....	17
4	ความจำเป็นในการตรวจสอบการคัดลอกในงานเขียนทางวิชาการ	24
5	กลวิธีที่ถูกหลักจริยธรรมและผิดจริยธรรมที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้	31
6	จำนวนข้อความที่ได้รับการแก้ไขด้วยกลวิธีที่ถูกหลักจริยธรรม.....	32

รายการผลงานที่ตีพิมพ์

ทิวณา ศิริพรหม และสมฤดี คงพุดม. (อยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ). กลวิธีหลักเลี้ยง
การคัดลอกงานเขียนทางวิชาการ: กรณีศึกษานักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา
การสอนภาษาอังกฤษ. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนนคร.

รายการผลงานการประชุมวิชาการ

Siriprom, T., & Khongput, S. (2016). Thai Graduate Students' Perceptions of Plagiarism in Academic Writing. *Proceedings of the 8th International Conference on Humanities and Social Sciences on "Innovation in Humanities and Social Sciences: Opportunities and Challenges"* May 28, 2016. National Defence University of Malaysia. Pp. 244-254.

สำเนาหนังสือตอบได้รับบทความ

ที่ ศธ 0527.03.01(6)/225

คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง
จังหวัดพิษณุโลก
65000

13 พฤษภาคม 2559

เรื่อง ตอบได้รับบทความ
เรียน นางสาวทิวณา ศิริพรหม

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัยเรื่อง "กลวิธีหลักเลี่ยงการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการ: กรณีศึกษานักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ" เพื่อรับการพิจารณาลงพิมพ์ ในวารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร นั้น ทางวารสารฯ ได้รับบทความของท่านแล้ว และจะดำเนินการพิจารณาคุณภาพขั้นต้น จากนั้นจะส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพบทความ ตามขั้นตอนของวารสารฯ หากมีความคืบหน้าใด ๆ ทางวารสารฯ จะแจ้งให้ท่านทราบในโอกาสต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมนาด อินทจามรรัช)
บรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

งานวิจัยและบริการวิชาการ
โทรศัพท์ 0-5596-2006
โทรสาร 0-5596-2000

สำเนาหนังสือตอบรับการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ

Our reference : UPNM (FPP)10.02/01 (147)
Date : 1 MAY 2016

Prof. / Assoc. Prof. / Dr. /Mr. /Mrs,

Thewnapa Siriprom & Somruedee Khongput

Paper ID: A30

CONFIRMATION OF ABSTRACT ACCEPTANCE FOR 8th ICHiSS 2016

Thank you for your kind interest in participating in the 8th International Conference on Humanities and Social Sciences (ICHiSS) 2016 "Innovation in Humanities and Social Sciences: Opportunities and Challenges" to be held on 27 – 29 May 2016 at The Hotel Royale Chulan Damansara, Selangor, Malaysia.

We are pleased to inform you that your abstract is accepted to be presented in the 8th ICHiSS 2016.

The panel of evaluators is of the opinion that your paper does contain information linking your paper to one of the sub-themes of our conference. It will be better and more relevant if it shows linkage to the main theme of the conference which is "Innovation in Humanities and Social Sciences: Opportunities and Challenges". We hope, if possible, you will try to improve on this when you write your full paper.

Kindly submit your full paper via online at: submission@upnm.edu.my with the subject of e-mail: 'Your Paper ID: ICHiSS 2016' before 7th May 2016. You are advised to edit and adhere to the format stated in our website when submitting your full paper.

For registration fees arrangements and payment method, please refer to our conference website at: <http://ichiss.upnm.edu.my/index.php/call-for-abstract/registration-fees>. Kindly take note on the advantage of the 'early bird' registration fee promotion.

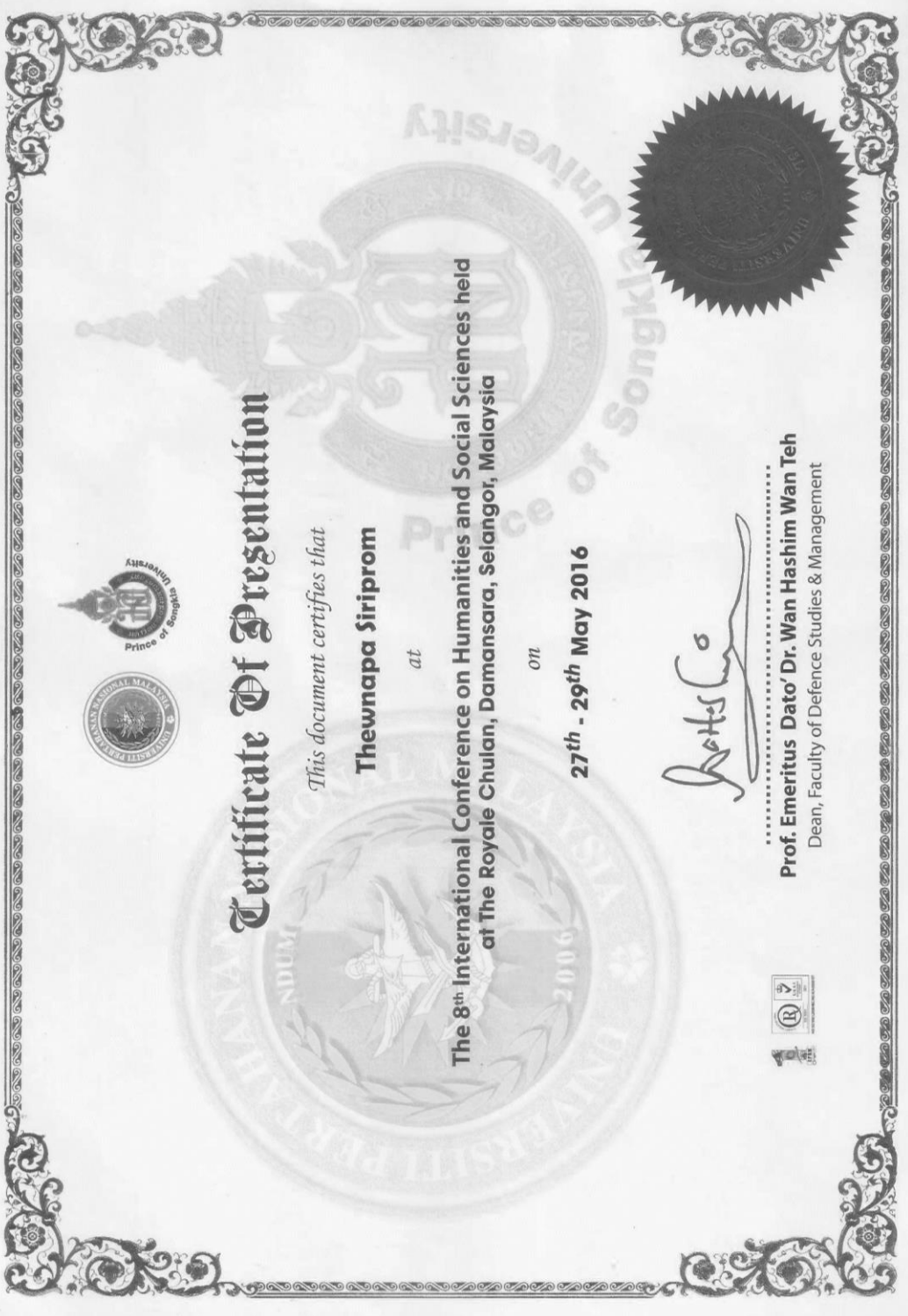
Should you have any inquiries or require further clarifications, kindly contact us at: amnah@upnm.edu.my and norlaila@upnm.edu.my.

Thank you for your kind cooperation and attention on the above matter. We look forward to see you at the conference.

"DUTY, HONOUR, INTEGRITY"

With best regards,

Organizing Committee of 8th ICHiSS 2016

Certificate Of Presentation

This document certifies that

Thewnapa Siriprom

at

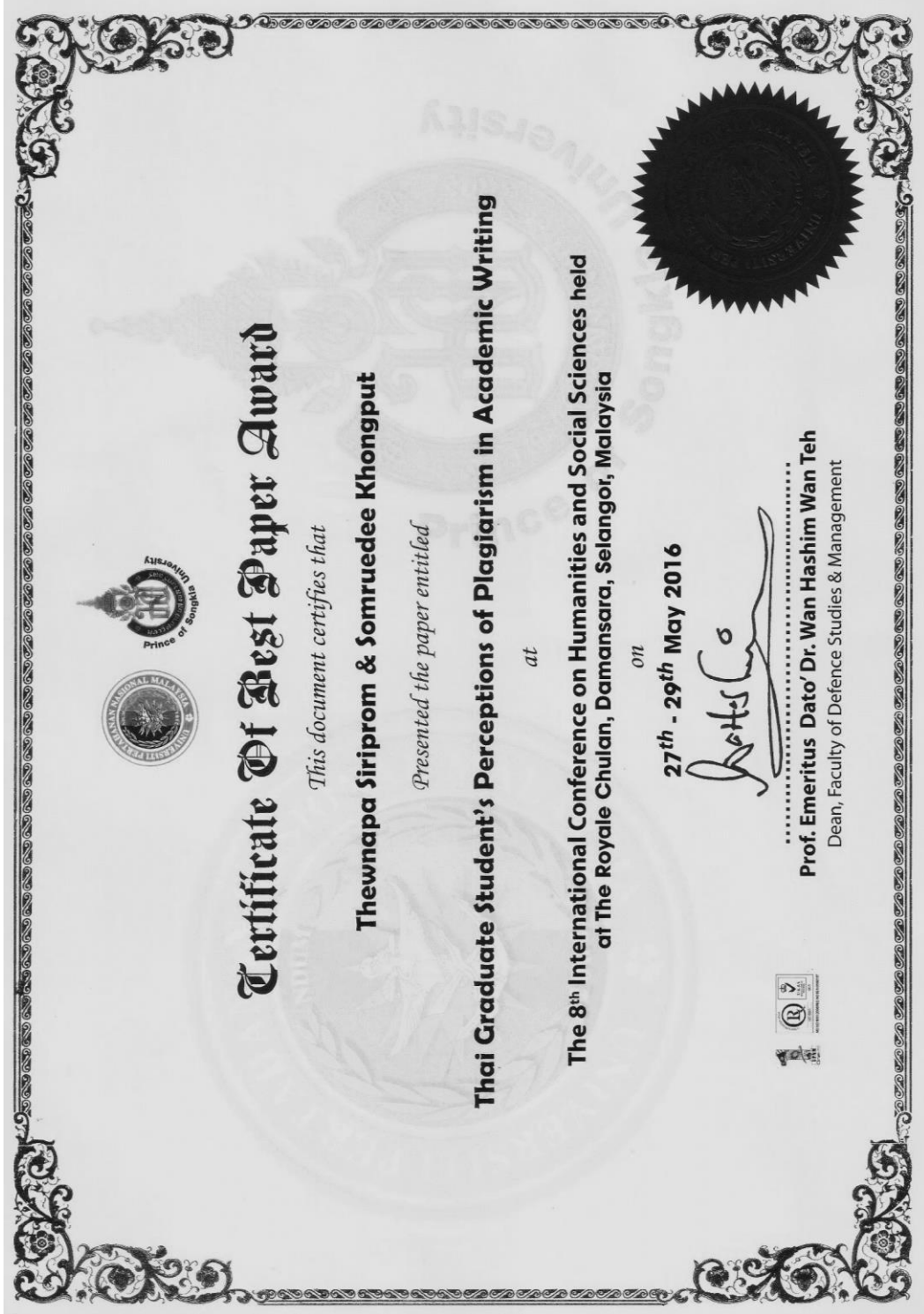
**The 8th International Conference on Humanities and Social Sciences held
at The Royale Chulan, Damansara, Selangor, Malaysia**

on

27th - 29th May 2016

Prof. Emeritus Dato' Dr. Wan Hashim Wan Teh
Dean, Faculty of Defence Studies & Management

1. บทนำ

คำว่า การขโมยทางความคิด หรือ Plagiarism มาจากคำว่า Plagiarus ในภาษาละติน หมายถึง การลักพาตัว (Das & Panjabi, 2011) ในภาษาไทยได้มีการบัญญัติศัพท์คำนี้ไว้หลากหลายคำ เช่น การคัดลอกผลงาน การโจรกรรมทางวิชาการ การโจรกรรมทางวรรณกรรม (สาขาวรรณกรรม) และการลอกเลียนวรรณกรรม (สาขานิติศาสตร์) (บุญเลิศ อรุณพิบูลย์, 2556; ปรียานุช คลอวุฒิวัฒน์, 2557) โดยทั้งหมดมีความหมายว่า “การลอกงานเขียนความคิดหรืองานสร้างสรรค์ดั้งเดิมทั้งหมดหรือบางส่วนที่เหมือนหรือเกือบเหมือนงานดั้งเดิมของผู้อื่นมาแอบอ้างเป็นงานดั้งเดิมของตนเอง ในวงวิชาการการโจรกรรมทางวรรณกรรมโดยนิสิตนักศึกษา อาจารย์หรือนักวิจัย ถือเป็นความไม่สุจริตทางวิชาการ” (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2559. น.1. ออนไลน์)

การผลิตผลงานวิชาการที่ผิดจริยธรรมหรือไม่สุจริตทางวิชาการ หมายถึง การเลือกใช้วิธีที่ไม่ถูกหลักจริยธรรมกับการถ่ายทอดข้อความในงานเขียนทางวิชาการ ความไม่สุจริตทางวิชาการ มีหลายรูปแบบ เช่น 1) การคัดลอกข้อความจากแหล่งข้อมูลอื่นมาใช้ในงานเขียนของตนเองโดยมิได้ใช้เครื่องหมายัญประกาศและไม่อ้างอิงข้อมูลครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ 2) การลอกเลียนแบบชื่อเรื่องวิจัย 3) การส่งผลงานทางวิชาการผลงานเดียวกันเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่มากกว่า 1 สำนักพิมพ์ และ 4) การแอบอ้างความคิดหรือผลงานของผู้อื่นเป็นผลงานของตน ได้แก่ การนำข้อความจากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อออนไลน์มาใช้เสมือนเป็นความคิดของตนเองด้วยการยกข้อความมาทั้งหมดหรือนำคำศัพท์จากต้นฉบับประมาณ 3 คำขึ้นไปมาใช้ในงานของตน รวมถึงการแทนที่คำศัพท์ด้วยคำที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำเดิมมาใช้ในงานเขียนโดยไม่มีการอ้างอิง (Keck, 2006; Kier, 2014; ชูมาน ถิระกิจ, 2557; สันติพงษ์ ไทยประยูร, 2558; อัคริมา สุ่มมาตย์, 2554) นอกจากนี้ การนำข้อความหรือคำพูดของผู้อื่นมาใช้ในงานเขียนของตน แม้จะได้รับการอนุญาตจากบุคคลที่เป็นเจ้าของผลงานแล้ว แต่หากผู้เขียนไม่ได้อ้างอิงแหล่งที่มาของความคิดของเจ้าของผลงานในงานเขียน ก็ถือว่าเป็นการคัดลอก (บุษยา มาตระกูล, 2551)

ในวงวิชาการมีระบบมาตรฐานของการอ้างอิงอย่างเป็นทางการทั้งการอ้างอิงแบบ The American Psychological Association (APA) ซึ่งใช้ในการเขียนงานทางวิชาการสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ การอ้างอิงแบบ Harvard Style และการอ้างอิงแบบแวนคูเวอร์ (The Vancouver Style) ซึ่งใช้ในการเขียนงานทางวิชาการสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ศศิธร ธินามาศ, 2558; อภิรักษ์ วงศ์รัตนชัย, 2559) ดังนั้นผู้เขียนงานที่ผลิตผลงานทางวิชาการต้องมี

จริยธรรมในงานวิชาการ โดยต้องอ้างอิงถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่ตนเองนำมาใช้ในงานเขียนทางวิชาการ เพื่อแสดงถึงความเป็นผู้มีจริยธรรมและมีความซื่อสัตย์สุจริตทางวิชาการ

การเขียนเป็นการสะท้อนทางความคิดของผู้เขียน โดยการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นตัวอักษรเพื่อส่งต่อสารให้ผู้อ่านได้เข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่กำลังศึกษาในระดับสูง การเขียนยังมีความจำเป็นในการสร้างผลงานทางวิชาการ ทั้งงานเขียนทางวิชาการในห้องเรียน และผลงานวิชาการเพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่ เช่น บทความวิจัย บทความวิชาการ เป็นต้น เนื่องจากทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะอื่น เพราะต้องใช้การสั่งสมความรู้จากการฟัง การพูด และการอ่าน เพื่อถ่ายทอดข้อมูลผ่านตัวอักษรโดยต้องมีความถูกต้องตามหลักภาษาและการจูงใจผู้อ่านให้ติดตามเนื้อความตลอดทั้งเรื่อง ความยากในการเขียนนี้จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้เขียนตัดสินใจขมใจขมทางความคิดหรือคัดลอกข้อความจากงานวิชาการ (อัคริมา สุ่มมาตย์, 2554)

การสร้างสรรคงานเขียนที่ไม่สุจริตทางวิชาการมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการรับรู้ทางด้านจริยธรรมของผู้เขียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อการขาดกระบวนการยั้งคิดและทำในสิ่งที่ไม่ถูกจริยธรรม (Ramzan, Munir, Siddique, & Asif, 2011; วิชาญ กิตติสุขสันต์, 2549) นักศึกษาบางคนและนักวิชาการบางกลุ่มกระทำการคัดลอกงานเขียนจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์ เช่น คัดลอกผลงานและวิทยานิพนธ์บุคคลอื่น ในขณะที่ทราบดีว่าการกระทำเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ไม่ดีจริยธรรมแต่ยังคงคัดลอกข้อความจากแหล่งข้อมูลโดยไม่มีการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลในงานเขียน (Hosny & Eatima, 2014) การกระทำเหล่านี้ถือเป็นปัญหาด้านคุณภาพการศึกษาที่เกิดขึ้นในขณะนี้ (กลุ่มติดตามและประเมินผลด้านนโยบายและงบประมาณ สำนักติดตามและประเมินผลอุดมศึกษา, 2557) ศักยภาพที่แตกต่างกันของผู้เขียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรก (L1) และภาษาที่สอง (L2) เช่น ความแตกต่างทางด้านระดับความรู้ในเรื่องไวยากรณ์ การใช้สำนวนโวหาร ระดับการใช้ภาษาในบริบทที่หลากหลาย และความสามารถในการสื่อสารก็อาจมีส่วนให้เกิดการคัดลอกทางวรรณกรรมได้ (Hyland, 2003)

วัฒนธรรมการเรียนรู้ อาจส่งผลต่อการรับรู้ด้านจริยธรรมได้ ในวงการศึกษาทงตะวันตกได้สนับสนุนให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ ตั้งคำถามในสิ่งที่สงสัย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็นจากมุมมองของตนเองผ่านงานเขียนที่ให้ผู้เรียนเขียนเพื่อวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ได้แย้งข้อเท็จจริง รวมถึงการปรับปรุงงานเขียนใหม่หลายๆ ครั้ง ล้วนเป็นการขัดเกลาความรู้ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเขียน (Hyland, 2003) ในขณะที่ในวัฒนธรรมทางตะวันออก ผู้เรียนจะเรียนรู้ผ่านการท่องจำและการเลียนแบบ และสิ่งที่พบได้บ่อยคือการทำ

ความคิดของคนอื่นมาทำซ้ำในงานเขียนโดยปราศจากการอ้างอิง หากว่าครูที่ตรวจงานเขียนเพิกเฉยต่อการกระทำดังกล่าว จะทำให้การคัดลอกงานของผู้เรียนมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งความแตกต่างทางการเรียนรู้ในสองวัฒนธรรมนี้อาจส่งผลให้ผู้เขียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีโอกาสคัดลอกมากกว่าผู้เขียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรก (Hyland, 2003; อัคริมา สุ่มมาตย์, 2554)

การที่สถาบันการศึกษาของไทยกำหนดเกณฑ์ให้นักศึกษา และนักวิชาการ ต้องสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการและตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติและนานาชาติ เพื่อแสดงถึงความสำเร็จทางวิชาการ อาจเป็นปัจจัยเกื้อหนุนอีกประการหนึ่งที่ทำให้เกิดการกระทำที่ผิดจริยธรรมเพื่อให้ได้ผลงานวิชาการภายในเวลาที่ต้องการ (เวคิน นพนิศย์, 2555) อีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการคัดลอกอาจมาจากการเข้าถึงแหล่งข้อมูลในสื่อออนไลน์ได้รวดเร็วขึ้นของผู้คนในยุคนี้ (Scanlon & Neumann, 2002) ซึ่งบรรดาผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสามารถค้นคว้าข้อมูลข่าวสาร ติดต่อผู้คน และกิจกรรมอื่นๆ การที่ผู้เขียนงานทางวิชาการค้นพบข้อมูลที่ตรงกับเรื่องที่ตนเขียนในสื่อออนไลน์ อาจเห็นว่า การคัดลอกและวางข้อความในงานเขียนของตนเป็นเรื่องที่ทำได้โดยง่าย (ชูมาน ธิระกิจ, 2557) อย่างไรก็ตาม หากผู้เขียนงานทางวิชาการนำข้อมูลที่ค้นพบจากสื่อออนไลน์หรือสื่อสิ่งพิมพ์มาใช้ในงานเขียนของตนโดยมิได้กล่าวอ้างอิงตามหลักเกณฑ์ จะทำให้เกิดการคัดลอกข้อความ ซึ่งเป็นปัญหาที่ร้ายแรงในทางวิชาการและอาจมีโทษหนัก ดังจะเห็นได้จากปัญหาการคัดลอกงานเขียนที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ซึ่งมีคดีการฟ้องร้องอดีตผู้อำนวยการสำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ เนื่องจากได้คัดลอกงานวิจัยของบุคคลอื่นเพื่อทำวิทยานิพนธ์ และทางมหาวิทยาลัยได้มีการเพิกถอนปริญญาของบุคคลดังกล่าวทันที การคัดลอกงานของบุคคลอื่นเพื่อสำเร็จการศึกษาหรือได้ปริญญาบัตรบ่งชี้ถึงความล้มเหลวทางการศึกษา เพราะคนที่กระทำการคัดลอกจะขาดกระบวนการคิดและไม่ได้รับการพัฒนาทางปัญญาในสิ่งที่ศึกษา (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2559.ออนไลน์; สำนักข่าวออนไลน์ไทยพับลิกา, 2555)

แม้ว่าสถาบันการศึกษาหลายแห่งได้นำโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกมาใช้เพื่อตรวจจับการคัดลอก ข้อมูลที่ตรวจพบอาจมีความคลาดเคลื่อนได้ เนื่องจากข้อจำกัดของโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกที่อาจระบุแหล่งที่มาของข้อความต้นฉบับผิด โดยอาจแสดงผลแหล่งที่มาของข้อมูลที่ตรวจพบการคัดลอกไม่ตรงกับแหล่งข้อมูลหรือข้อความที่นำมาใช้จริงในงานเขียนของตนเอง (Dahl, 2007) ดังนั้น การตรวจสอบงานเขียนทางวิชาการโดยผู้เชี่ยวชาญยังคงมีความจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญสามารถตรวจสอบเนื้อหาทั้งหมดในประเด็นต่างๆ ได้อย่างละเอียด ได้แก่ 1) เจตนาในการคัดลอก เช่น การมีเจตนาไม่ใส่เครื่องหมายอัญประกาศกับ

ข้อความที่คัดลอกมาใช้ในงานเขียนของตน 2) การอ้างอิงข้อมูลตามหลักเกณฑ์ และ 3) การคัดลอก ระดับคำ กลุ่มคำ หรือประโยค (Cheema, Mahmood, Mahmood & Shah, 2011; Choi, 2012)

การผลิตผลงานทางวิชาการที่ปราศจากการคัดลอกเป็นสิ่งที่ควรกระทำ ซึ่งวิธีการเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกงานจากบุคคลอื่นสามารถทำได้หลายวิธี 1) การเขียนงาน ด้วยความคิดของตนเองทั้งหมด 2) การถอดความด้วยสำนวนภาษาของตนเอง 3) การใส่ เครื่องหมายอัญประกาศในส่วนคำพูดหรือข้อความที่คัดลอกมา และ 4) การใส่แหล่งอ้างอิงใน เนื้อหาและจัดทำบรรณานุกรมที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ (Barr on-Cede, Vila, Mart & Rosso, 2012; Choi, 2012; Das & Panjabi, 2011; จิราภา วิทยากรักษ์, 2555; บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2555)

การเขียนงานทางวิชาการมีความสำคัญอย่างมากในวงการศึกษ แต่งานเขียนที่มีข้อความที่มาจากกรขโมยทางความคิดเป็นข้อจำกัดที่ทำให้ผู้เขียนงานทางวิชาการไม่สามารถสร้างสรรค์ผลงานที่ดีมีคุณภาพได้ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการและกลวิธีแก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก เพื่อให้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจเรื่องการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการและกลวิธีหลีกเลี่ยงการคัดลอกของผู้เขียนงานทางวิชาการที่กำลังศึกษาในระดับสูง โดยผลการวิจัยจะนำไปสู่การเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจให้ผู้เรียนหรือผู้สนใจมีแนวทางการผลิตผลงานทางวิชาการอย่างถูกต้องตามหลักจริยธรรมในวงวิชาการ ป้องกันตนจากการละเมิดลิขสิทธิ์ทางปัญญาของผู้อื่น และสร้างสรรค์งานเขียนทางวิชาการที่ดีและมีคุณภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการและกลวิธีแก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ รูปแบบและพฤติกรรมการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการ และเพื่อศึกษากลวิธีแก้ไขข้อความที่มีการคัดลอกในงานเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยมีคำถามวิจัยดังต่อไปนี้

2.1 นักศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีการรับรู้เรื่องการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการอย่างไร

2.2 นักศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีรูปแบบการคัดลอกงานเขียนในลักษณะใด และมีพฤติกรรมการคัดลอกงานเขียนอย่างไร

2.3 นักศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ใช้กลวิธีใดในการแก้ไขงานเขียนทางวิชาการ

นิยามคำศัพท์เฉพาะและข้อตกลงในการใช้คำ

การรับรู้ หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับ “ความเข้าใจ การคิด การรู้สึก (Sensing) ความจำ (Memory) การเรียนรู้ (Learning) และการตัดสินใจ (Decision making)” (การรับรู้, 2559, น. 4. ออนไลน์) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ การรับรู้ หมายถึง การรับรู้ข้อมูลเรื่องการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการและกลวิธีที่ใช้ในการเขียนงานทางวิชาการ จากความรู้และประสบการณ์ที่ผ่านมาของนักศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งแต่ละบุคคลมีการรับรู้ที่แตกต่างกัน

การขโมยทางความคิด (Plagiarism) หมายถึง การกระทำการคัดลอกคำ กลุ่มคำ ประโยค ทฤษฎี หรือรูปภาพ จากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อออนไลน์ และนำมาใช้ในการผลิตผลงานทางวิชาการของตนโดยไม่ได้อ้างอิงแหล่งที่มาหรือ/และอ้างอิงข้อมูลผิดพลาดหลักเกณฑ์การเขียนอ้างอิง (Keck, 2006; Merriam-Webster Online Dictionary, 2015) ซึ่งในภาษาไทยได้มีการบัญญัติศัพท์คำว่า การขโมยทางความคิด (Plagiarism) ไว้หลากหลาย เช่น การคัดลอกผลงาน การโจรกรรมทางวิชาการ การโจรกรรมทางวรรณกรรม (สาขาวรรณกรรม) และการลอกเลียนวรรณกรรม (สาขานิติศาสตร์) (บุญเลิศ อรุณพิบูลย์, 2556; ปรียานุช คลอดวุฒิวัฒน์, 2557)

งานเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง โครงร่างวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาโท ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำเนื้อหาส่วนบทนำของโครงร่างวิจัย และบทบทวนวรรณกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 5 คน ใช้ในกระบวนการเก็บข้อมูล

ความซื่อสัตย์สุจริตทางวิชาการ หมายถึง การกระทำที่ไม่ผิดจรรยาบรรณทางวิชาการ มีความละเอียดใจต่อการกระทำความผิด มีความรู้สึกเกรงกลัวบทลงโทษ และไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น โดยการนำผลงานของผู้อื่นไปดัดแปลง จัดพิมพ์ รวมเล่ม หรือเผยแพร่ทางสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์โดยไม่ได้รับการอนุญาตจากผู้ถือลิขสิทธิ์ในผลงานนั้น (คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนา การคุ้มครองลิขสิทธิ์ วรรณกรรมและงานที่เกี่ยวข้อง, 2557)

ความไม่สุจริตทางวิชาการ หมายถึง การกระทำผิดจรรยาบรรณทางวิชาการ เช่น การนำข้อมูลทางสถิติ ข้อความ หรือคำกล่าวของผู้อื่น จากอินเทอร์เน็ตหรือ/และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ มาใช้โดยไม่อ้างอิงใดๆ ตามหลักเกณฑ์ “การคัดลอกแบบคำต่อคำ (Word by word)” การนำข้อความจากต้นฉบับมาใช้โดยไม่ใส่เครื่องหมายัญประกาศ และการนำผลงานทางวิชาการของตนมาใช้ซ้ำ” (ชัยสิทธิ์ อังคะปัญญาเดช, 2557, น. 1, ออนไลน์)

จริยธรรมในงานวิชาการ หมายถึง “คุณความดีที่ควรประพฤติในการค้นคว้าหาความรู้” (ลัดดา กุลมานันท์, 2559, น.1. ออนไลน์) และการไม่ละเมิดจริยธรรมในงานวิชาการของผู้อื่น ซึ่งการละเมิดจริยธรรมที่พบเห็นทั่วไป คือ การนำเอาผลงานของผู้อื่นไปรายงานผลและตีพิมพ์เผยแพร่ การลอกเลียนผลงานผู้อื่น รวมถึงการอ้างอิงไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์

กลวิธีที่ใช้ในการเขียนงานทางวิชาการ หมายถึง วิธีที่ผู้เขียนงานทางวิชาการใช้ในงานเขียนของตนเอง เช่น **1) วิธีการเขียนที่ถูกต้องตามหลักจริยธรรม** หมายถึง การเลือกใช้วิธีที่ถูกหลักจริยธรรมกับการถ่ายทอดข้อความในงานเขียน และข้อความนั้นยังคงเป็นข้อความที่ถูกหลักจริยธรรม เช่น การเลือกใช้วิธีการถอดความ ซึ่งผู้เขียนงานทางวิชาการนำข้อความต้นฉบับจากแหล่งข้อมูลอื่น เช่น บทความวิจัย วารสาร หนังสือ เป็นต้น มาถอดความและข้อความที่ถอดความนั้นต้องคงใจความสำคัญและมีความหมายครบถ้วนตามข้อความต้นฉบับ รวมถึงมีการอ้างอิงตามหลักเกณฑ์ ซึ่งงานเขียนในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นิยมใช้การอ้างอิงตามหลักเกณฑ์ The American Psychological Association (APA) และ **2) วิธีการเขียนที่ไม่ถูกต้องตามหลักจริยธรรม** หมายถึง การเลือกใช้วิธีที่ไม่ถูกหลักจริยธรรมกับการถ่ายทอดข้อความในงานเขียน เช่น การคัดลอกข้อความจากแหล่งข้อมูลอื่นมาใช้ในงานเขียนของตนเองโดยมิได้ใช้เครื่องหมายัญประกาศกับข้อความนั้นและอ้างอิงข้อมูลครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ APA

กลวิธีแก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก หมายถึง วิธีที่มาจากความรู้ความเข้าใจของผู้เขียนงานทางวิชาการและนำมาใช้ในงานเขียนของตนเพื่อแก้ไขข้อความที่ตรวจพบการคัดลอก ซึ่งประกอบด้วยวิธีการเขียนที่ถูกหลักจริยธรรม เช่น การอ้างอิง การถอดความ การใช้เครื่องหมายัญประกาศ เป็นต้น และวิธีการเขียนที่ไม่ถูกต้องตามหลักจริยธรรม เช่น การอ้างอิงไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์หรือไม่มีอ้างอิงใดๆ กับข้อความที่มาจากแหล่งข้อมูลอื่น การไม่ใช้เครื่องหมายัญประกาศกับข้อความที่คัดลอกมาโดยตรงจากข้อความต้นฉบับ เป็นต้น

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการและกลวิธีแก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา จากกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

สาขาวิชาที่จัดอยู่ในกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีรายละเอียดดังนี้

1) สาขาวิชาที่จัดอยู่ในมนุษยศาสตร์ คือ “การศึกษาเกี่ยวกับมนุษย์ในแง่ความรู้สึกนึกคิด การใช้สติปัญญาไตร่ตรองหาเหตุผล การศึกษาสิ่งที่มีสุนทรีย์ภาพ และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ภาษาและวรรณกรรม ประวัติศาสตร์ ปรัชญา ประวัติศาสตร์ ศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ ภาพยนตร์ การศึกษาเกี่ยวกับชาติพันธุ์” (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2559, น.1, ออนไลน์)

2) สาขาวิชาที่จัดอยู่ในสังคมศาสตร์ คือ “การศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมทั้งด้านจิตใจและวัฒนธรรมโดยใช้ระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์ในการศึกษา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ นิติศาสตร์ มานุษยวิทยา สังคมวิทยา สังคมศึกษา จริยศาสตร์ การศึกษา จิตวิทยา การสื่อสาร” (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2559, น.1, ออนไลน์)

การเขียนงานทางวิชาการทางสาขาวิชาสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความแตกต่างกัน โดยที่การเขียนทางวิทยาศาสตร์ได้มาจากการสังเกตและค้นคว้าทดลองและเขียนตามระเบียบแบบแผน ขณะที่การเขียนทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มาจากการวิเคราะห์เนื้อหา เอกสาร และการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เนื่องจากนักศึกษากลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นผู้ที่เขียนงานทางวิชาการเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางวรรณกรรมเชิงวิชาการและวรรณศิลป์ และนำเสนอข้อมูลด้วยการเรียงร้อยถ้อยคำที่สละสลวย ซึ่งเป็นลักษณะการเขียนที่ยากจึงทำให้นักศึกษากลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นกลุ่มตัวอย่างที่น่าสนใจในการศึกษาเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการและกลวิธีแก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเขียนงานเชิงวิชาการและวรรณศิลป์

ระยะเวลาดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ดำเนินการในระหว่างภาคเรียนที่ 1 และ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 รวมระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 19 สัปดาห์ ระยะที่ 1 การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม (สัปดาห์ที่ 1-6) และระยะที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง และแบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียง (สัปดาห์ที่ 7-19)

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการศึกษาอย่างครบถ้วน จึงมีวิธีการดำเนินการดังนี้

3.1 ประชากร

นักศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นผู้ที่เขียนงานทางวิชาการเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางวรรณกรรมเชิงวิชาการและวรรณศิลป์ ประกอบด้วย คณะวิทยาการจัดการ คณะศิลปศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 และ 2 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1,078 คน (กองทะเบียนและประมวลผล, 2558)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาโทที่กำลังศึกษาอยู่ในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีการศึกษา 2558 จำนวน 202 คน

3.2.1 กลุ่มตัวอย่างในระยะที่ 1 ที่ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการใช้ตารางสำเร็จรูปของ Yamane (1967) จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ คือจำนวน 202 คน เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท จากกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยแบ่งเป็น 2 สาขา ดังนี้

1) นักศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มสาขาวิชาทางมนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์ สาขาภาษาไทยและภาษาไทยประยุกต์ จำนวน 2 คน

2) นักศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 19 คน คณะเศรษฐศาสตร์ จำนวน 34 คน คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 103 คน และคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม จำนวน 10 คน สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ จำนวน 34 คน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่างในระยะที่ 2 ที่ตอบแบบสัมภาษณ์และแก้ไขงานเขียนด้วยวิธีการคิดออกเสียง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาโท มาจากวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้

- 1) เป็นผู้ที่กำลังเขียนโครงร่างวิจัยภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ
- 2) เป็นผู้ตอบแบบสอบถามเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการและวิธีการเขียนงานเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท และแสดงความสนใจเข้าร่วมการวิจัยในการเก็บข้อมูลเชิงลึกอย่างเป็นทางการ

จากเกณฑ์การคัดเลือกดังกล่าว มีผู้แสดงความจำนงเข้าร่วมให้ข้อมูลเชิงลึก จำนวนทั้งสิ้น 7 คน และผู้วิจัยดำเนินการติดต่อนัดหมายวัน เวลา กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คน เพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้ส่งโครงร่างวิจัยของตนเองมายังผู้วิจัย และผู้วิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 คน ส่งโครงร่างวิจัยภาษาไทย และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน ส่งโครงร่างวิจัยภาษาอังกฤษ ต่อมาผู้วิจัยติดต่อนัดหมายอีกครั้งเพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติมพบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คนเท่านั้นที่สะดวกในการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง และการแก้ไขงานเขียนด้วยวิธีการคิดออกเสียง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะศิลปศาสตร์ ที่เขียนโครงร่างวิจัยเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในระยะที่ 1 คือแบบสอบถาม ใช้เพื่อรวบรวมข้อมูลการรับรู้ รูปแบบ และพฤติกรรมการคัดลอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

3.3.1.1 แบบสอบถามเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการและวิธีการเขียนงานเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งแบบสอบถาม 1 ชุด มีทั้งหมด 5 ตอน จำนวนรวม 11 ข้อ ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ตอนที่ 2 คำถามเรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียน จำนวน 4 ข้อ ตอนที่ 3 คำถามเรื่องการคัดลอกงานเขียน จำนวน 2 ข้อ ตอนที่ 4 คำถามเรื่องกลวิธีการเขียน จำนวน 1 ข้อ ตอนที่ 5 คำถามเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมป้องกันงานคัดลอกงานเขียนและเรื่องการตรวจสอบการคัดลอกงานเขียน จำนวน 3 ข้อ โดยคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามนี้มีทั้งคำถามปลายปิดและปลายเปิด (ภาคผนวก (1) ก.)

แบบสอบถามทั้ง 5 ตอน ได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์หรือเชิงพินิจ (Face Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน จากนั้นผู้วิจัยนำความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาความสอดคล้อง ซึ่งคำถามจำนวน 8 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ และคำถามจำนวน 2 ข้อ ได้รับคำแนะนำเพื่อปรับปรุงการใช้ภาษาให้เหมาะสม ในตอนที่ 2 ของแบบสอบถามซึ่งเกี่ยวกับความรู้เรื่องบทลงโทษของการคัดลอก จำนวน 1 ข้อ และตอนที่ 3 ของแบบสอบถามซึ่งเกี่ยวกับพฤติกรรมการคัดลอก จำนวน 1 ข้อ จากนั้นผู้วิจัยปรับปรุงคำถามทั้ง 2 ข้อ เพื่อลดความซับซ้อนทางภาษา และง่ายต่อความเข้าใจ และนำแบบสอบถามมาดำเนินการทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยอื่น จำนวนรวม 18 คน และผู้วิจัยได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 17 ชุด จึงนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์คุณภาพ และทดสอบความเชื่อมั่น โดยวัดความสอดคล้องภายในเพื่อหาค่า Cronbach's alpha เฉพาะคำถามตอนที่ 2, 3 และ 4 ซึ่งเป็นคำถามปลายปิด มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 จากนั้น ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (ผู้วิจัยมิได้นำคำถามในตอนที่ 1 และ 5 มาหาค่า Cronbach's alpha เนื่องจากเป็นคำถามในส่วน of ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา และการแสดงความคิดเห็นในส่วน of คำถามปลายเปิด)

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในระยะที่ 2 ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ โปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก (Turnitin) ผู้วิจัยนำโปรแกรมนี้มาใช้เพื่อตรวจสอบการคัดลอกโครงร่างวิจัยของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความจำนงในการให้ข้อมูลเชิงลึก และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ 2 แบ่งออกเป็น 2 ชนิด ประกอบด้วย 1) แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง ใช้รวบรวมเรื่องกลวิธีแก้ไขงานเขียนทางวิชาการ ปัญหาและอุปสรรคการแก้ไขงานเขียน และ 2) แบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียง ใช้ตรวจสอบกระบวนการคิดในการเขียนของกลุ่มตัวอย่างโดยผ่านการเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูดในขณะที่ลงมือเขียน และใช้รวบรวมวิธี

หลีกเลี่ยงการคัดลอก ตลอดจนการแก้ไขงานเขียนที่มีข้อความคัดลอก ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในระยะที่ 2 แสดงรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.3.2.1 โปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก (Turnitin) เป็นโปรแกรมที่ตรวจสอบการคัดลอกงานเขียน ตรวจสอบความซ้ำของข้อความที่มาจากอินเทอร์เน็ต และชิ้นงานของนักศึกษาที่ได้ถ่ายโอนข้อมูลไว้ในฐานข้อมูลของโปรแกรม การตรวจความซ้ำจะแสดงแถบสีโดยใช้การเปรียบเทียบคำที่ซ้ำแบบคำต่อคำ และแสดงผลออกมาเป็นรายงานต้นฉบับพร้อมแหล่งที่มาของข้อมูล โดยจะแสดงแถบสีเน้นข้อความที่ตรวจพบการคัดลอกและความแตกต่างของแถบสีที่เน้นข้อความจะบอกระดับการคัดลอก ได้แก่ สีแดงมีระดับความซ้ำกับข้อความจากแหล่งข้อมูลอื่นที่ 75% - 100% สีส้มมีระดับความซ้ำกับข้อความจากแหล่งข้อมูลอื่นที่ 50% - 74% สีเหลืองมีระดับความซ้ำกับข้อความจากแหล่งข้อมูลอื่นที่ 25% - 49% และสีเขียวมีระดับความซ้ำกับข้อความจากแหล่งข้อมูลอื่นที่ 1% - 24% (iParadigms, 2011) ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก (Turnitin) มาใช้ในการตรวจสอบงานเขียนทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากเป็นโปรแกรมที่ทางมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา นำมาใช้เพื่อตรวจสอบการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก

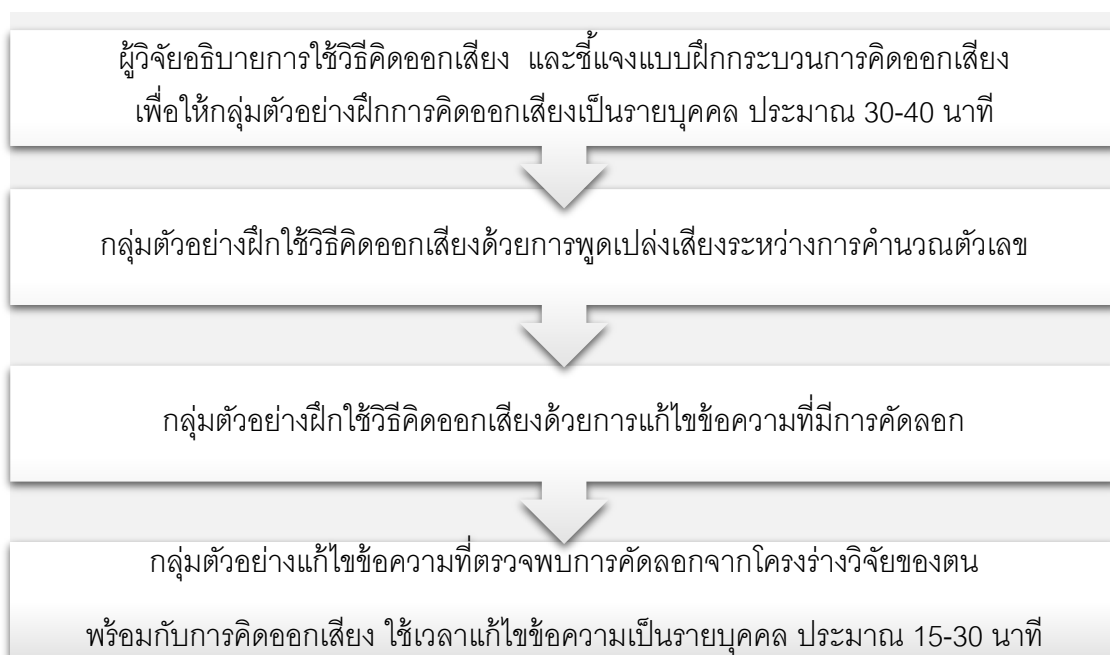
3.3.2.2 แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง ประกอบด้วยคำถามปลายเปิดซึ่งมีคำถามครอบคลุมในเรื่องปัญหาการเขียนงานทางวิชาการ การตรวจสอบการคัดลอก กลวิธีแก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก และความต้องการในการพัฒนาความสามารถทางการเขียน คำถามในแบบสัมภาษณ์ได้ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมของคำถามและความตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งคำถามจำนวนทั้งหมด 6 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ จากนั้น ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความยากง่ายและความเหมาะสมทางภาษาในการสื่อความหมาย จากนั้นผู้วิจัยปรับปรุงภาษาในคำถามให้อ่านแล้วมีความเข้าใจง่าย และนำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (ภาคผนวก (1) ข.)

3.3.2.3 แบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียง (Think-aloud protocols) วิธีการคิดออกเสียงได้รับอิทธิพลมาจากจิตวิทยาการรู้คิด (Cognitive Psychology) เป็นการวัดและตรวจสอบกระบวนการทางความคิดในการเขียนโดยผู้เขียนเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูดในขณะที่คิดและเขียนงาน และอ่านสิ่งที่ได้เขียนออกมาเสียงดัง เพื่อช่วยให้ผู้เขียนตระหนัก

ในสิ่งที่กำลังดำเนินการอยู่ (Ericsson & Simon, 1984; Fisher, Milsom & Bishop, 2008; Someren, Barnard & Sandberg, 1994)

ผู้วิจัยนำกระบวนการคิดออกเสียงมาประยุกต์ใช้กับการแก้ไขงานเขียนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบบฝึกนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมของคำถามและความตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งคำถามจำนวน 1 ข้อ สามารถนำไปใช้ได้ และคำถามจำนวน 2 ข้อ ได้รับคำแนะนำเพื่อปรับปรุงการใช้ภาษาให้เหมาะสม จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงความเหมาะสมของเนื้อหา และนำแบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียงไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นนักศึกษาที่ไม่อยู่ในกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 2 คน และปรับปรุงแบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียงอีกครั้ง เพื่ออ่านแล้วมีความง่ายต่อความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่าง แล้วจึงนำแบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียงไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

แผนภูมิ 1 สรุปขั้นตอนการใช้แบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียง ในการศึกษาาระยะที่ 2
การใช้แบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียง มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) การฝึกใช้วิธีคิดออกเสียง ใช้เวลาฝึกเป็นรายบุคคล ประมาณ 30-40 นาที โดยเริ่มจากผู้วิจัยแนะนำวิธีการคิดออกเสียง และนำแบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียงให้กับกลุ่มตัวอย่าง อธิบายคำชี้แจงในแบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียงทั้ง 3 ข้อ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างอ่านแล้วมีความง่ายต่อความเข้าใจและการฝึกใช้วิธีคิดออกเสียง

2) กลุ่มตัวอย่างคำนวณตัวเลขทางคณิตศาสตร์จากแบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียง จำนวน 2 ข้อ พร้อมกับพูดเปล่งเสียงตั้งแต่เริ่มกระบวนการคิดและเขียนคำตอบลงในช่องว่างของแบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียง

3) กลุ่มตัวอย่างอ่านข้อความทั้ง 3 ข้อ ที่มีการคัดลอกในระดับคำ ระดับประโยค และกลุ่มตัวอย่างเทียบเคียงข้อความที่มีการคัดลอกกับข้อความต้นฉบับ จากนั้นใช้วิธีหลีกเลี่ยงการคัดลอกจากการรับรู้ของตนมาแก้ไขข้อความที่มีการคัดลอก (ภาคผนวก (1) ค.)

4) กลุ่มตัวอย่างได้ฝึกฝนวิธีการคิดออกเสียงและสร้างความคุ้นชินกับแบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียง จึงถึงขั้นตอนการแก้ไขโครงร่างวิจัยของตนที่ตรวจพบข้อความที่มีการคัดลอก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างดำเนินการแก้ไขข้อความที่มีการคัดลอกพร้อมกับการคิดออกเสียงจนจบข้อความที่ตรวจพบการคัดลอก (หากบางข้อความที่กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถแก้ไขได้หรือไม่ประสงค์จะแก้ไข กลุ่มตัวอย่างจำเป็นต้องมีเหตุผลอธิบายประกอบ)

3.4 วิธีการเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ระยะเวลาที่ 1 การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม (สัปดาห์ที่ 1-6) ในระหว่างภาคเรียนที่ 1 เพื่อรวบรวมข้อมูลการรับรู้ รูปแบบ และพฤติกรรมการคัดลอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ และระยะเวลาที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ กึ่งมีโครงสร้าง และแบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียง (สัปดาห์ที่ 7-19) ในระหว่างภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 เพื่อรวบรวมกลวิธีที่ใช้ในงานเขียนทางวิชาการ ปัญหาการแก้ไขงานเขียนตลอดจนกลวิธีการแก้ไขงานเขียนที่มีข้อความคัดลอก ซึ่งรวมระยะเวลาในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 19 สัปดาห์ โดยแบ่งการเก็บข้อมูลเป็น 2 ระยะ ดังนี้

3.4.1 ระยะเวลาที่ 1 การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (สัปดาห์ที่ 1-6)

ผู้วิจัยติดต่อกับนักวิชาการอุดมศึกษาทั้ง 4 คณะข้างต้น ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา เพื่อแจกแบบสอบถามจำนวน 276 ชุด ให้แก่นักศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 และผู้วิจัยส่งแบบสอบถามจำนวน 10 ชุด ให้กับกลุ่มตัวอย่างทางสื่อออนไลน์ เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 210 ชุด ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบและพบว่า มีแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 202 ชุด หรือคิดเป็น 70.63% ของแบบสอบถามจำนวน 286 ฉบับ

3.4.2 ระยะที่ 2 การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (สัปดาห์ที่ 7-19)

การเก็บข้อมูลในระยะที่ 2 เป็นการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลงานเขียน ทำการสัมภาษณ์ และใช้แบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียงเพื่อรวบรวมกลวิธีการแก้ไขงานเขียนจากกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเก็บข้อมูลโครงร่างวิจัยของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อกับกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความจำนงเข้าร่วมการวิจัยในระยะที่ 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้กลุ่มตัวอย่างส่งงานเขียน (โครงร่างวิจัย) ของตนกลับมายังผู้วิจัยภายใน 1 สัปดาห์ และผู้วิจัยนำงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนมาตรวจสอบการคัดลอกด้วยโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก (Turnitin) จากนั้นผู้วิจัยนำผลตรวจสอบการคัดลอกที่ได้จากโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก (Turnitin) มาเทียบกับแหล่งข้อมูลและแหล่งอ้างอิงต้นฉบับที่บ่งชี้ถึงการคัดลอกข้อความ และเทียบข้อความที่ตรวจพบการคัดลอกโดยใช้เกณฑ์รูปแบบการคัดลอกเพื่อแบ่งระดับการคัดลอกข้อความออกเป็นการคัดลอกระดับคำ กลุ่มคำ และประโยค

ขั้นตอนที่ 2 การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยนัดวันเวลาและสถานที่กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างเพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องวิธีการเขียนงานทางวิชาการและการแก้ไขงานเขียนที่มีการคัดลอก ใช้เวลาในการสัมภาษณ์เป็นเวลาคนละ 20 นาที ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยจดบันทึกข้อมูล และบันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์ จากนั้นถอดเสียงจากเครื่องบันทึกเสียง รวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์และนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การใช้กระบวนการคิดออกเสียง ผู้วิจัยได้ฝึกกระบวนการคิดออกเสียงให้กับกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคลโดยใช้แบบฝึกชุดเดียวกัน และใช้เวลาฝึกการคิดออกเสียงคนละประมาณ 20 นาที หลังจากทีกลุ่มตัวอย่างคุ้นเคยกับการคิดออกเสียงขั้นตอนถัดมา คือ การแก้ไขงานเขียนจากงานเขียนของตนเองที่ตรวจพบข้อความที่มีการคัดลอก พร้อมกับใช้กระบวนการคิดออกเสียงในระหว่างการแก้ไขงานเขียน ซึ่งใช้เวลาประมาณคนละ 30 นาที ผู้วิจัยบันทึกเสียงกระบวนการคิดออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างตลอดการฝึกกระบวนการคิดออกเสียง และการแก้ไขงานพร้อมกับการคิดออกเสียง เพื่อรวบรวมข้อมูลกลวิธีแก้ไขงานเขียนและนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

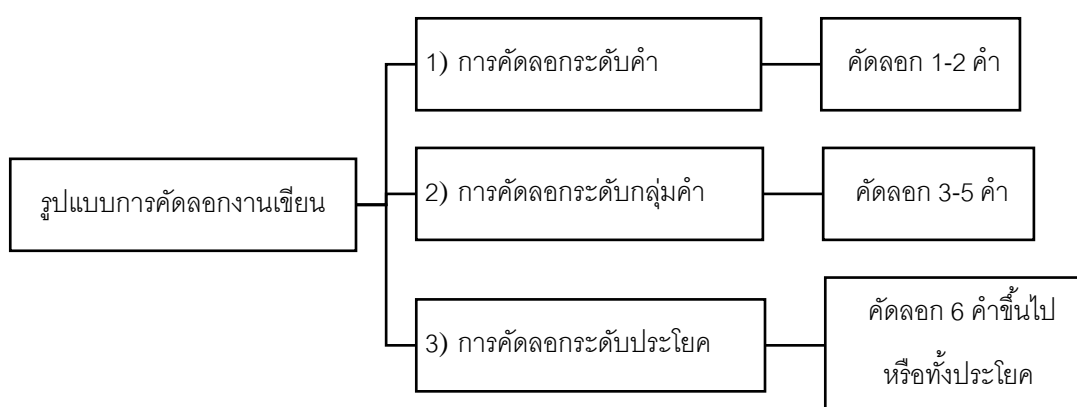
3.5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยนำข้อมูลใน ส่วนของคำถามปลายเปิดจากแบบสอบถามบันทึกลงในโปรแกรมที่ใช้เก็บข้อมูล และผู้เชี่ยวชาญ ทางสถิติดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลและโปรแกรมคำนวณ สำเร็จรูป ซึ่งแสดงผลออกเป็นค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นผู้วิจัยนำเสนอข้อมูล เป็น ตาราง แสดงค่าร้อยละ และความถี่ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้สนับสนุนเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับ การคัดลอกงานเขียนทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่าง

3.5.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยนำข้อมูลใน ส่วนของคำถามปลายเปิดจากแบบสอบถามบันทึกลงในโปรแกรมที่ใช้เก็บข้อมูล โดยบันทึกทุก ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็นประเด็น และข้อมูลถูกนำเสนอโดยแผนภูมิ และ การบรรยายเชิงพรรณนา ซึ่งข้อมูลดังกล่าวใช้สนับสนุนเรื่องการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง

3.5.2 การวิเคราะห์งานเขียน

ผู้วิจัยนำงานเขียนที่ผ่านการตรวจสอบการคัดลอกโดยโปรแกรม ตรวจสอบการคัดลอก (Turnitin) มาเทียบกับแหล่งข้อมูลและแหล่งอ้างอิงต้นฉบับที่บ่งชี้ถึงการ คัดลอกข้อความ และเทียบข้อความที่ตรวจพบการคัดลอกโดยใช้เกณฑ์รูปแบบการคัดลอกงาน เขียน เพื่อแบ่งระดับการคัดลอกของข้อความ

แผนภูมิ 2 เกณฑ์ใช้ในการตรวจสอบการคัดลอกงานเขียน

(ปรับจาก Cheema, S. Mahmood, A. Mahmood & Shah, 2011; Choi, 2012; Keck, 2010)

สำหรับเกณฑ์เกี่ยวกับรูปแบบการคัดลอก ผู้วิจัยปรับมาจากแนวคิดของ Cheema, S. Mahmood, A. Mahmood & Shah (2011), Choi (2012) และ Keck (2010) ดังแสดงในแผนภูมิ 2 โดยสรุปได้ 3 ประเภทหลัก ดังนี้ 1) การคัดลอกระดับคำ คือการนำคำ 1-2 คำ จากข้อความต้นฉบับมาใช้ในประโยคของตน ซึ่งถือว่าการคัดลอกในระดับต่ำ 2) การคัดลอก ระดับกลุ่มคำ เป็นการนำคำจากข้อความต้นฉบับ ตั้งแต่ 3-5 คำ มาใช้ในประโยคของตน ซึ่งถือว่ามี การคัดลอกในระดับปานกลาง และ 3) การคัดลอกระดับประโยค เป็นการนำข้อความเกือบทั้ง ประโยคหรือทั้งประโยคจากข้อความต้นฉบับมาใช้ในงานเขียนของตน ซึ่งถือว่าการคัดลอกใน ระดับสูง

3.5.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง

ผู้วิจัยถอดคำสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 คน จากเครื่องบันทึกเสียง และบันทึกข้อมูลลงโปรแกรมที่ใช้เก็บข้อมูล และผู้วิจัยแบ่งข้อมูลออกเป็นประเด็นหลักและ ประเด็นย่อย สรุปประเด็น นำเสนอข้อมูลโดยการบรรยายเชิงพรรณนา และคำสัมภาษณ์ใช้ สนับสนุนข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและการคิดออกเสียงของกลุ่มตัวอย่าง

3.5.4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการใช้แบบฝึกการคิดออกเสียง

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการฝึกกระบวนการคิดออกเสียงของกลุ่ม ตัวอย่างมาวิเคราะห์ โดยแบ่งข้อมูลออกเป็นประเด็นเรื่องวิธีการแก้ไขข้อความอย่างถูกต้องตาม หลักจริยธรรมและไม่ถูกต้องตามหลักจริยธรรม เพื่อรวบรวมวิธีที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้และแก้ไข ข้อความเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาสนับสนุนข้อมูลที่ได้จาก แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลจากการแก้ไขงานเขียนพร้อมกับการคิดออก เสียง ผู้วิจัยนำข้อมูลการแก้ไขงานเขียนของกลุ่มตัวอย่าง และนำแบบบันทึกเสียงระหว่างที่กลุ่ม ตัวอย่างแก้ไขงานเขียนของตนเองพร้อมทั้งใช้กระบวนการคิดออกเสียง ซึ่งถอดข้อมูลเฉพาะส่วน ของกลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างใช้เพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกมาวิเคราะห์กับเกณฑ์เรื่องกลวิธีแก้ไขงาน เขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก ซึ่งผู้วิจัยปรับมาจากแนวคิดของ Barr on-Cede, Vila, Mart & Rosso (2012) และ Keck (2010) ดังประเด็นต่อไปนี้

1) รูปแบบการถอดความของ Barr on-Cede, Vila, Mart และ Rosso (2012) ซึ่ง Barr on-Cede, Vila, Mart และ Rosso (2012) ได้แบ่งรูปแบบการถอดความตาม โครงสร้างทางภาษาในระดับประโยคที่วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงทางภาษาศาสตร์ แบ่งออกเป็น 5 รูปแบบหลัก ประกอบด้วย 1. การเปลี่ยนแปลงของคำ 2. การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้าง

3. การเปลี่ยนแปลงภาษาระดับข้อความ 4. การเปลี่ยนความหมายของคำ และ 5. การเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของการเรียงลำดับข้อความในประโยค

2) การแบ่งประเภทการถอดความของ Keck (2010)

การแบ่งประเภทการถอดความของ Keck (2010) เป็นการแยกแยะประโยคที่มีข้อความการตัดลอกและเปลี่ยนเป็นข้อความที่ถูกแก้ไขเพื่อหลีกเลี่ยงการตัดลอก โดยใช้วิธีดังนี้ 1. การตัดคำ/ การเพิ่มคำ/ การเปลี่ยนคำ 2. การปรับเปลี่ยนข้อความโดยมิได้ตัดคำ/ เพิ่มคำ/ เปลี่ยนคำ และ 3. การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้าง

จากแนวคิดของ Barr on-Cede, Vila, Mart & Rosso (2012) และ Keck (2010) นำมาสู่เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์หลักวิธีแก้ไขงานเขียนของผู้วิจัย ดังแสดงไว้ในแผนภูมิ 3

แผนภูมิ 3 เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์หลักวิธีแก้ไขงานเขียน

(ปรับจาก Barr on-Cede, Vila, Mart & Rosso, 2012; Keck, 2010)

ผู้วิจัยนำข้อความที่ได้รับการแก้ไขพร้อมกับวิธีที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้มาเทียบกับเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์กลวิธีแก้ไขงานเขียน เพื่อวิเคราะห์การเลือกใช้กลวิธีในการแก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก ซึ่งแบ่งกลวิธีแก้ไขงานเขียนเป็น 2 วิธีหลัก คือ กลวิธีแก้ไขงานเขียนที่ถูกต้องตามหลักจริยธรรม และกลวิธีแก้ไขงานเขียนที่ไม่ถูกต้องตามหลักจริยธรรม ดังนี้

1. กลวิธีแก้ไขงานเขียนที่ถูกต้องตามหลักจริยธรรม มีกลวิธีการแก้ไขงานเขียน 3 ประเภทหลัก ได้แก่ 1) การแก้ไขข้อความด้วยวิธีการถอดความ ซึ่งเป็นการแก้ไขข้อความโดยใช้สำนวนของตนเอง โดยผู้วิจัยตรวจสอบจากการตัดคำ/ การเพิ่มคำ/ การแทนที่คำ การแก้ไขอนุประโยค และการสร้างอนุประโยคใหม่ 2) การอ้างอิงในเนื้อหา ผู้วิจัยพิจารณาความถูกต้องของการอ้างอิงตามหลักเกณฑ์ APA การใช้เครื่องหมายัญประกาศ การใส่เลขหน้า และการใส่ที่มาของข้อความและปีคริสต์ศักราช และ 3) การเปลี่ยนคำศัพท์และความหมายของคำ

2. กลวิธีแก้ไขงานเขียนที่ไม่ถูกต้องตามหลักจริยธรรม มีกลวิธีการแก้ไขงานเขียน 3 ประเภทหลัก ได้แก่ 1) การแก้ไขข้อความด้วยวิธีการถอดความ โดยมีการเพิ่มหรือลดความหมายของข้อความจากต้นฉบับทำให้ความหมายของประโยคที่ใช้ในงานเขียนของตนไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ 2) การอ้างอิงในเนื้อหาไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ เช่น ขาดการใส่เลขหน้าในข้อความที่ยกมาจากข้อความต้นฉบับ ขาดการใช้เครื่องหมายัญประกาศกับข้อความที่ยกมาจากข้อความต้นฉบับ ขาดการใส่ที่มาของข้อความและปีคริสต์ศักราช และ 3) การไม่ประสงค์แก้ไขข้อความที่ตรวจพบการคัดลอก

จากนั้นผู้วิจัยสรุปข้อมูลด้วยการแบ่งเป็นกลวิธีแก้ไขงานเขียน 2 วิธีหลัก คือ กลวิธีแก้ไขงานเขียนที่ถูกต้องตามหลักจริยธรรม และกลวิธีแก้ไขงานเขียนที่ไม่ถูกต้องตามหลักจริยธรรม และนำเสนอข้อมูลโดยการบรรยายเชิงพรรณนา

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผลการวิเคราะห์ในระยะที่ 1 ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการและกลวิธีการเขียนงานเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท ปรากฏในตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 202)

รายการข้อมูล	ความถี่ (ร้อยละ)
คณะ:	
เศรษฐศาสตร์	34 (16.83)
ศิลปศาสตร์	46 (22.77)
วิทยาการจัดการ	103 (50.99)
พยาบาลศาสตร์	19 (9.41)
การศึกษา:	
กำลังศึกษาระดับปริญญาโท ภาคปกติ	39 (19.31)
กำลังศึกษาระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ	163 (80.69)
ระดับชั้นปี:	
ชั้นปีที่ 1	84 (41.58)
ชั้นปีที่ 2	118 (58.42)
กระบวนการทำวิจัย:	
ยังไม่เริ่มกระบวนการใดๆ (ยังไม่คิดหัวข้อวิจัย)	11 (5.45)
กำลังเขียนโครงร่างวิจัย	92 (45.54)
กำลังเขียนส่วนบททบทวนวรรณกรรม	44 (21.78)
อื่นๆ (กำลังเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง)	55 (27.23)
การเลือกใช้ภาษาในการเขียนโครงร่างวิจัย:	
ภาษาไทย	171 (84.65)
ภาษาอังกฤษ	31 (15.35)
การเข้าอบรมการใช้งานโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก (Turnitin):	
ไม่เคยเข้าร่วม	171 (84.65)
เข้าร่วม 1 ครั้ง	28 (13.86)
เข้าร่วม 2-3 ครั้ง	3 (1.49)
ประสบการณ์ใช้งานโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก:	
ไม่เคยใช้	168 (83.17)
ใช้โปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกที่มีชื่อว่า Turnitin	33 (16.34)
ใช้โปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกอื่น	1 (0.50)

จากตาราง 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามครึ่งหนึ่งกำลังศึกษาคณะวิทยาการจัดการ (50.99%) ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ ซึ่งเรียนเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ (80.69%) ชั้นปีที่ 2 (58.42%) และกำลังอยู่ในกระบวนการเขียนโครงร่างวิจัย (45.54%) เลือกใช้ภาษาไทยในการเขียน (84.65%) โดยภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถาม

ไม่เคยเข้าร่วมอบรมการใช้งานโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก (Turnitin) (84.65%) และไม่มีประสบการณ์การใช้งานโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก (83.17%)

ในส่วนของความรู้ทั่วไปเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกปรากฏผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 ความรู้ทั่วไปเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอก

ความรู้ทั่วไปเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียน	n (202)	%
การรับรู้ในความหมายของการคัดลอก: การคัดลอกงานเขียนเป็นสิ่งที่ผิด	151	74.75
การรับรู้ในความหมายของการคัดลอก: การคัดลอกงานเขียนเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำแต่ทำบ้างเป็นบางครั้งได้	51	25.25
การรับรู้ข้อมูลเรื่องการป้องกันการคัดลอกงานเขียน		
1. ทราบ	149	73.76
2. ไม่ทราบ	53	26.24
แหล่งข้อมูลที่ได้รับรู้เรื่องการป้องกันการคัดลอกงานเขียน		
1. ห้องเรียน	101	50.00
2. ผู้สอนหรือผู้เชี่ยวชาญโดยเฉพาะ	88	43.56
3. เว็บไซต์	63	31.19
4. การประชุมเชิงปฏิบัติการ	38	18.81
5. หนังสือเรียน คู่มือนักเรียน หรือหนังสือคู่มือ	30	14.85
6. อื่นๆ เช่น การอบรมบทความวิจัย, ข่าวสารทางโทรทัศน์, บุคคลอื่น ฯลฯ	6	2.97

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องการคัดลอก พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (74.75%) มีการรับรู้ว่าการคัดลอกงานเขียนเป็นสิ่งที่ผิดจริยธรรม และเมื่อถูกถามเรื่องการป้องกันการคัดลอกงานเขียน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (73.76%) รับรู้ข้อมูลเรื่องการป้องกันการคัดลอกงานเขียน และผู้ตอบแบบสอบถามครึ่งหนึ่ง (50.00%) ทราบเรื่องการป้องกันการคัดลอกงานเขียนมาจากห้องเรียน

การศึกษาการรับรู้และความเข้าใจในความหมายของการคัดลอกของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจความหมายและรูปแบบของการคัดลอกทั้งที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง ดังแสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 การรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกในงานเขียนทางวิชาการ

การรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอก	n (202)	%
ข้อความเหล่านี้เป็นการคัดลอกหรือไม่		
→ เป็นการคัดลอก		
1. การยกข้อความจากต้นฉบับมาทั้งหมดโดยไม่มีการอ้างอิงใดๆ		
• ลอก	181	89.60
• ไม่ลอก	21	10.40
2. การตัดแปะข้อความจากแหล่งข้อมูลอื่นโดยไม่มีการอ้างอิงใดๆ		
• ลอก	176	87.13
• ไม่ลอก	26	12.87
3. การถอดความจากต้นฉบับโดยไม่มีการอ้างอิงใดๆและแทรกด้วยข้อความที่คิดด้วยตนเอง		
• ลอก	101	50.00
• ไม่ลอก	101	50.00
→ ไม่เป็นการคัดลอก		
4. การเขียนข้อความที่คิดด้วยตนเองทั้งหมด		
• ลอก	14	6.93
• ไม่ลอก	188	93.07
5. การยกข้อความจากต้นฉบับมาทั้งหมดและมีการอ้างอิง		
• ลอก	89	44.06
• ไม่ลอก	113	55.94
6. การตัดแปะข้อความจากแหล่งข้อมูลอื่นโดยมีการอ้างอิง		
• ลอก	83	41.09
• ไม่ลอก	119	58.91

ในประเด็นเรื่องความหมายของการคัดลอกทางวิชาการ ดังข้อมูลในตาราง 3 ผู้วิจัยแบ่งข้อความเป็นสองประเภท ได้แก่ ข้อความที่เป็นการคัดลอก และข้อความที่ไม่เป็นการคัดลอก สำหรับข้อความที่เป็นการคัดลอก หากกลุ่มตัวอย่างเลือกคำตอบเป็น 'ไม่ลอก' ถือว่ากลุ่มตัวอย่างขาดการรับรู้และความเข้าใจในประเด็นนั้น และในส่วนของข้อความที่ไม่เป็นการคัดลอก หากกลุ่มตัวอย่างเลือกคำตอบเป็น 'ลอก' ถือว่ากลุ่มตัวอย่างขาดการรับรู้และความเข้าใจในประเด็นดังกล่าว

จากตาราง 3 ในประเด็นของข้อความที่เป็นการคัดลอก ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (89.60%) เห็นว่า การยกข้อความจากต้นฉบับมาทั้งหมดโดยไม่มีการอ้างอิงใดๆ เป็นการคัดลอก อีกทั้งผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 87.13% มีความเห็นว่า การตัดแปะข้อความ

จากแหล่งข้อมูลอื่นโดยไม่มีการอ้างอิงใดๆ เป็นการคัดลอก และครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถาม (50%) มีความเห็นว่าการถอดความจากต้นฉบับโดยไม่มีการอ้างอิงใดๆ และแทรกด้วยข้อความที่คิดด้วยตนเอง เป็นการคัดลอก ขณะที่อีกครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถาม (50%) เข้าใจผิดว่าการถอดความจากต้นฉบับโดยไม่มีการอ้างอิงใดๆ และแทรกด้วยข้อความที่คิดด้วยตนเอง เป็นการกระทำที่ไม่คัดลอก

ในประเด็นของข้อความที่ไม่เป็นการคัดลอกนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามเกือบทั้งหมด (93.07%) ระบุว่า การเขียนข้อความที่คิดด้วยตนเองทั้งหมด ไม่เป็นการคัดลอก อีกทั้งผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนหนึ่ง (55.94%) มีความเห็นที่ถูกต้องว่า การยกข้อความจากต้นฉบับมาทั้งหมดและมีการอ้างอิง ไม่เป็นการคัดลอก และผู้ตอบแบบสอบถามอีกจำนวนหนึ่ง (58.91%) มีความเห็นที่ถูกต้องว่า การตัดปะข้อความจากแหล่งข้อมูลอื่นโดยมีการอ้างอิง ไม่เป็นการคัดลอก

เมื่อสอบถามเรื่องพฤติกรรมการคัดลอก กลุ่มตัวอย่างได้แสดงระดับความถี่ของพฤติกรรมที่เคยปฏิบัติเพื่อเขียนงานทางวิชาการ ดังปรากฏในตาราง 4

ตาราง 4 ความถี่ของพฤติกรรมการคัดลอกของกลุ่มตัวอย่าง (n = 202)

พฤติกรรมการคัดลอก	มาก		ปานกลาง		น้อย	
	n	%	n	%	n	%
1. เคยเขียนงานเขียนทางอินเทอร์เน็ตแล้วคัดลอกข้อความมาใช้ในงานเขียนของตนเอง โดยไม่มีการอ้างอิงใดๆ	5	2.48	16	7.92	181	89.60
2. เคยคัดลอกข้อความจากเว็บไซต์ แล้วนำมาใช้ในงานของตนเอง โดยไม่มีการอ้างอิงใดๆ	8	3.96	33	16.34	161	79.70
3. เคยเขียนงานทางวิชาการให้กับบุคคลอื่น เช่น เรียงความ	11	5.45	32	15.84	159	78.71
4. เคยคัดลอกงานเขียนจากสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น วารสาร โดยไม่มีการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลลงในงานเขียนของตนเอง	13	6.44	52	25.74	137	67.82
5. เคยคัดลอกงานเขียนของผู้อื่นซึ่งได้ขอข้อมูลมาจากสื่อออนไลน์ (เช่น ขอความช่วยเหลือให้บุคคลที่คุ้นรู้จักส่งงานเขียนนั้นมาให้ผ่านทาง E-mail, chat in Facebook online, chat in Line) หรือช่องทางอื่น (เช่น คัดลอกจากสมุดหรือกระดาษของบุคคลอื่น)	31	15.35	70	34.65	101	50.00

จากตาราง 4 พบว่า ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากรายงานว่า เคยทำพฤติกรรมหลายอย่างน้อยครั้ง กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่าง 89.60% ระบุว่าเคยเขียนทาง อินเทอร์เน็ตแล้วคัดลอกข้อความมาใช้ในงานเขียนของตนเอง โดยไม่มีการอ้างอิง กลุ่มตัวอย่าง 79.70% รายงานว่าเคยคัดลอกข้อความจากเว็บไซต์แล้วนำมาใช้ในงานของตนเองโดยไม่มีการอ้างอิงใดๆ กลุ่มตัวอย่าง 78.71% รายงานว่าเคยเขียนงานทางวิชาการให้กับบุคคลอื่น กลุ่มตัวอย่าง 67.82% รายงานว่าเคยคัดลอกงานเขียนจากสื่อสิ่งพิมพ์แล้วนำมาใช้ในงานของตนเองโดยไม่มีการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล และ 50.00% ของกลุ่มตัวอย่างกล่าวว่าเคยคัดลอกงานเขียนของบุคคลอื่นด้วยการร้องขอผ่านสื่อออนไลน์หรือช่องทางอื่น และจากพฤติกรรมทั้งหมด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนหนึ่งรายงานว่าเคยทำพฤติกรรมเหล่านี้ในระดับความถี่ปานกลาง กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่าง 34.65% ระบุว่าเคยคัดลอกงานเขียนของบุคคลอื่นด้วยการร้องขอผ่านสื่อออนไลน์หรือช่องทางอื่น และกลุ่มตัวอย่าง 15.35% รายงานว่าเคยทำพฤติกรรมคัดลอกงานเขียนของบุคคลอื่นด้วยการร้องขอผ่านสื่อออนไลน์หรือช่องทางอื่น ในระดับความถี่มาก

ในส่วนของกลวิธีการเขียนที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในงานเขียนทางวิชาการของตนเอง ซึ่งข้อมูลในตารางนำเสนอตามการจัดเรียงอันดับของวิธีการเขียนที่มีผู้ใช้มากที่สุดจนถึงวิธีการที่มีใช้น้อยที่สุด ดังปรากฏในตาราง 5 ดังนี้

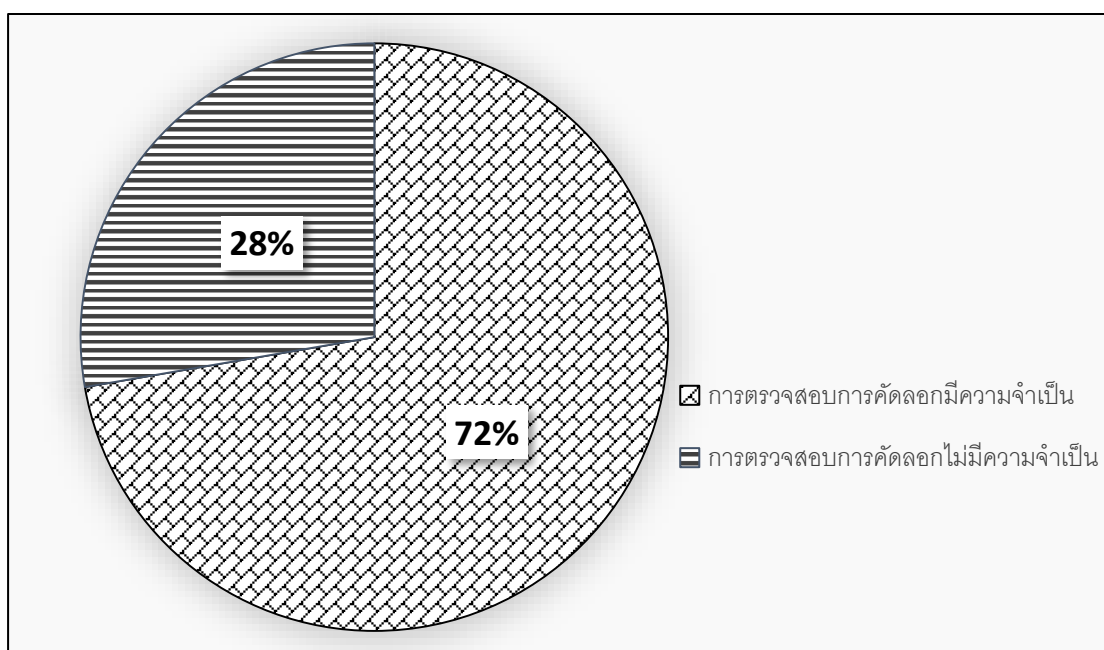
ตาราง 5 กลวิธีการเขียนที่นักศึกษาใช้ในการเขียนงานทางวิชาการ

อันดับ	วิธีการเขียนงาน	n (202)	%
1	สรุปใจความของผู้อื่นเป็นสำนวนภาษาของตนเองพร้อมกับอ้างอิงข้อมูล	184	91.09
2	เขียนด้วยสำนวนภาษาของตนเอง	181	89.60
3	อ้างอิงคำพูดของผู้อื่นโดยใช้เครื่องหมายคำพูดพร้อมกับอ้างอิงข้อมูล	170	84.16
4	สรุปความจากงานเขียนชิ้นเดิมของตนเองด้วยสำนวนภาษาใหม่และอ้างอิงข้อมูล	149	73.76
5	ใช้โปรแกรมตรวจการคัดลอก และแก้ไขข้อความที่ตรวจพบการคัดลอก	97	48.02
6	สรุปใจความของผู้อื่นเป็นสำนวนภาษาของตนเอง แต่ไม่อ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล	62	30.69
7	นำข้อความทั้งหมดจากงานเขียนชิ้นเดิมของตนเองมาใช้ในงานเขียนชิ้นใหม่	60	29.70
8	ตัดแปะข้อความและไม่ได้อ้างอิงข้อมูล	46	22.77

จากตาราง 5 ผู้ตอบแบบสอบถามสะท้อนความคิดเห็นเรื่องกลวิธีการเขียนที่ใช้ในงานเขียนทางวิชาการตนเอง ซึ่งมีกลวิธีที่หลากหลาย เช่น การสรุปใจความของผู้อื่นเป็นสำนวนภาษาของตนเองพร้อมกับอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล (91.09%) การเขียนด้วยสำนวนภาษาของตนเอง (89.60%) และการอ้างอิงคำพูดของผู้อื่นโดยใช้เครื่องหมายคำพูดพร้อมกับอ้างอิงในเนื้อหาและแหล่งที่มาของข้อมูล (84.60%) รวมถึงการใช้โปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกและแก้ไขข้อความที่ตรวจพบการคัดลอก (48.02%) ขณะที่กลวิธีที่ผู้ตอบแบบสอบถามสะท้อนความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ การตัดแปะข้อความและไม่ได้อ้างอิงข้อมูล (22.77%)

สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพจากการตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเรื่องความจำเป็นในการตรวจสอบการคัดลอกในงานเขียนทางวิชาการ โดยผู้วิจัยได้แบ่งความคิดเห็นออกเป็น 2 ประเด็นหลัก คือ 1. การตรวจสอบการคัดลอกในงานเขียนมีความจำเป็นมาก และ 2. การตรวจสอบการคัดลอกในงานเขียนไม่มีความจำเป็นปรากฏในแผนภูมิ 4 ดังนี้

แผนภูมิ 4 ความจำเป็นในการตรวจสอบการคัดลอกในงานเขียนทางวิชาการ

1. การตรวจสอบการคัดลอกในงานเขียนมีความจำเป็น

แผนภูมิ 4 แสดงให้เห็นว่า 72% ของผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าการตรวจสอบการคัดลอกในงานเขียนมีความจำเป็น ซึ่งสามารถแยกได้เป็นสองกลุ่มย่อย ดังนี้

1.1 การตรวจสอบการคัดลอกในงานเขียนมีความจำเป็นมาก

ผู้ตอบแบบสอบถามให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นนี้ไปในทิศทางเดียวกัน โดยสามารถสรุปได้ว่า 1) การตรวจสอบการคัดลอกเป็นการป้องกันการละเมิดความคิดและผลงานของผู้อื่น และ 2) การตรวจสอบการคัดลอกเป็นการเตือนให้ผู้เขียนงานได้แก้ไขงานเขียนมิให้บกพร่องเรื่องอ้างอิงข้อมูล ดังตัวอย่างความคิดเห็นต่อไปนี้

“ลดการคัดลอกผลงานทางวิชาการ”

(รุ่ง¹)

“ได้ตรวจสอบว่างานเขียนของเราตรงกับงานเขียนของผู้อื่นมากน้อยเพียงใด”

(มีน¹)

“การตรวจสอบการคัดลอกงานเขียนเป็นสิ่งจำเป็นนอกจากช่วยป้องกันการคัดลอกงานแล้ว ยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เขียนถ่ายทอดความคิดความเข้าใจด้วยภาษาและวิธีการเขียนของตนเอง”

(พลอยไพลิน¹)

“ทำให้มีการจัดทำอ้างอิงข้อมูลที่ถูกต้อง”

(ทราย¹)

“เพิ่มความระวังในการสืบเสาะอ้างอิงข้อมูล”

(น้ำ¹)

“หากเราไปคัดลอกข้อความของคนอื่นมาแล้วไม่อ้างอิงที่มาของข้อมูล ทำให้คนที่เป็นคนคิดข้อความเกิดความเสียเปรียบ หากเรานำข้อความของคนอื่นมาควรจะให้เครดิตนั้นด้วย จะทำให้ผู้เขียนได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีความเข้าใจในงานที่ทำด้วยตนเอง”

(ยอดเพชร¹)

¹ นามสมมุติ

1.2 การตรวจสอบการคัดลอกในงานเขียนมีความจำเป็นบางกรณี ผู้ตอบแบบสอบถามให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นนี้ว่า 1) การตรวจสอบการคัดลอกมีความจำเป็นโดยเฉพาะงานเขียนทางวิชาการที่สำคัญและ 2) การตรวจสอบการคัดลอกมีความจำเป็น แต่ไม่มีความจำเป็นหากมีการอ้างอิงข้อมูล ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“จำเป็นบางกรณี เช่น งานเขียนทางวิชาการที่สำคัญควรตรวจ แต่ รายงานทั่วไปตรวจด้วยตนเองก็พอ”

(ยอดเพชร¹)

“จำเป็นบ้าง หากต้องตรวจความซ้ำของข้อความ”

(สายฝน¹)

“จำเป็นบ้าง บางหัวข้อที่เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องก็จำเป็นต้องคัดลอก ข้อความทั้งหมดมา เพราะเป็นทฤษฎี เน้นวิชาการ หากนำมาเรียบเรียง ใหม่ อาจทำให้ทฤษฎีนั้นแปลความผิดไปจากเดิม”

(เปาเปา¹)

2. การตรวจสอบการคัดลอกในงานเขียนไม่มีความจำเป็น

แผนภูมิ 4 แสดงให้เห็นว่า 28% ของผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าการตรวจสอบการคัดลอกในงานเขียนไม่มีความจำเป็น ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้เหตุผลประกอบความคิดเห็นว่า 1) ไม่มีความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพของโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก และ 2) มีความมั่นใจในการเขียนและการอ้างอิงข้อมูลตามหลักเกณฑ์ของตนในงานเขียน ดังตัวอย่างความคิดเห็นต่อไปนี้

“การใช้โปรแกรมตรวจสอบมีระดับเปอร์เซ็นต์ที่แสดงการคัดลอกไม่จริงเสมอไป”

(สมหญิง¹)

¹ นามสมมุติ

“ไม่จำเป็น หากไม่มีการคัดลอกงานเขียน”

(สายฝน¹)

“หากมีการอ้างอิงก็ถือว่าไม่ผิด เพราะเป็นการนำข้อมูลที่ถูกต้องมาใช้”

(พิน¹)

“ข้อมูลที่นำมาใช้มีการอ้างอิงข้อมูลของเจ้าของเนื้อหา ใส่แหล่งที่มาของข้อมูลให้ชัดเจน เพื่อเป็นการให้เกียรติแก่เจ้าของบทความแล้ว”

(มาร์ค¹)

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะที่ 2

ระยะที่ 2 เป็นการวิเคราะห์และแสดงผลข้อมูลจากกรณีศึกษา ซึ่งมีการเก็บข้อมูลเชิงลึกโดยวิธีสัมภาษณ์ และกระบวนการคิดออกเสียงในขณะแก้ไขงานเขียนที่ตรวจพบการคัดลอกข้อความ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ข้อมูลที่ได้จากการใช้โปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก การสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้างและการแก้ไขงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างขณะที่คิดออกเสียง แบ่งเป็น 3 ประเด็นหลัก ดังนี้ คือ 1) ผลการวิเคราะห์การคัดลอกโดยใช้โปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก (Turnitin) และเทียบเกณฑ์รูปแบบการคัดลอกงานเขียน 2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และ 3) ผลการวิเคราะห์จากการใช้กระบวนการคิดออกเสียง ซึ่งเกี่ยวกับกลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างใช้แก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก

4.2.1 ผลการวิเคราะห์การคัดลอกโดยใช้โปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก (Turnitin) และเทียบเกณฑ์รูปแบบการคัดลอกงานเขียน

4.2.1.1 ผลการวิเคราะห์การคัดลอกโดยใช้โปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก (Turnitin) จากการตรวจสอบการคัดลอกโครงร่างวิจัยภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน โดยใช้โปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก (Turnitin) พบว่า งานเขียนทั้งหมดมีระดับคัดลอกที่มาจากความซ้ำซ้อนของข้อความกับแหล่งข้อมูลอื่น ระหว่าง 6 - 20% ของข้อความทั้งหมด

¹ นามสมมุติ

4.2.1.2 ผลการวิเคราะห์การคัดลอกโดยเทียบเกณฑ์

รูปแบบการคัดลอกงานเขียน จากการตรวจสอบข้อความที่ตรวจพบการคัดลอกด้วยโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก (Turnitin) มาเทียบเกณฑ์รูปแบบการคัดลอกงานเขียน (ดูแผนภูมิ 2 หน้า 15) เพื่อแบ่งระดับการคัดลอกของข้อความ พบว่า งานเขียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 คน มีข้อความที่คัดลอกทั้งหมด 19 ข้อความ และพบว่าเป็นการคัดลอกในระดับคำ จำนวน 1 ข้อความ การคัดลอกระดับกลุ่มคำ จำนวน 4 ข้อความ และการคัดลอกระดับประโยค จำนวน 14 ข้อความ

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคลทั้งหมด 5 คน สามารถสรุปเป็นประเด็นได้ 2 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเขียนงาน และ 2) วิธีหลีกเลี่ยงการคัดลอก โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเขียนงานทางวิชาการ

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาที่หลากหลายในการเขียนโครงร่างวิจัย ได้แก่ ปัญหาการเริ่มต้นการเขียนโครงร่างวิจัย ปัญหาในการหาบทความวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อของตน และความไม่เชี่ยวชาญในการเขียนงานทางวิชาการที่ต้องใช้ภาษาเชิงวิชาการ ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง 3 คน ได้ให้ความเห็นไว้ดังต่อไปนี้

“ไม่รู้ว่าจะควรเขียนยังไง เริ่มเขียนยังไง จบยังไง แต่เมื่อมีอาจารย์ช่วยแนะนำการเขียน ก็จะทำให้ดีขึ้น”

(มะลิ¹, สัมภาษณ์วันที่ 26 มกราคม 2559)

“เขียนงาน... หา paper ที่จะเขียนได้ยาก หา paper ที่จะมาอ่านและก็อ้างอิงเกี่ยวกับงานที่เราต้องการยากมาก”

(สมชาย¹, สัมภาษณ์วันที่ 25 มกราคม 2559)

¹ นามสมมุติ

“มีปัญหา เพราะว่าเขียนแบบ *academic writing* ไม่ชำนาญ แล้วก็มี ปัญหา เพราะว่าบางที่เขียนแล้วมันไม่สอดคล้อง ในการเขียนระดับย่อ หน้า ต้องระวังในเรื่องของภาษา ต้องเป็นภาษาทางวิชาการนิดหนึ่ง ยาก แล้วยังต้องมีนัยสำคัญทางเนื้อหาด้านวิชาการด้วย *significance* ของ มันด้วย ทั้งเนื้อหาและความเป็นวิชาการ มันก็เลยยาก ซึ่งเราก็ไม่ ชำนาญ”

(กฤษา¹, สัมภาษณ์วันที่ 31 มกราคม 2559)

ขณะเดียวกันกลุ่มตัวอย่างคนหนึ่งมีปัญหาการหลงลืมการอ้างอิงเลข หน้ากับข้อความที่ใช้เครื่องหมายอัฒภาค ดังความเห็นที่ว่า

“[ฉัน] เป็นคนที่ไม่ค่อยละเอียด พอเขียนโครงร่าง มีการเกริ่นที่ทำ เกี่ยวกับ *verb* ช่องที่ 3 พอทำไป *verb* ช่องที่ 3 คืออะไร บลาๆ จะเอา *idea* มาก่อน ลืม *reference* ลืมอ้างอิงให้เขา คือไม่ได้ตั้งใจ แต่แบบว่า สมองไปกับ *idea* ของเขามากกว่า ของคนโน้นพูดแบบนี้ คนนี้พูดแบบนี้ คือจำปีจำอะไรได้แล้ว อ้างอิงให้ตลอดแต่ไม่ได้จำหน้า แล้วหน้าเป็นสิ่งที่ หายาก มัวมาหาหน้าทีหลัง ก็เออ สิ่งที่มีปัญหาคือ การอ้างอิงหน้า”

(สายธาร¹, สัมภาษณ์วันที่ 24 มกราคม 2559)

อีกทั้งปัญหาความรู้ทางคำศัพท์ที่จำกัดส่งผลต่อความยากในการถอด ความจากข้อความต้นฉบับ ดังความเห็นของกลุ่มตัวอย่างคนหนึ่งซึ่งอธิบายว่า

“ก็อาจจะแบบว่า เจอประโยคที่น่าสนใจอะไรอย่างนี้ค่ะ คือเราจะ นำมาใช้แต่เราต้องอ้างอิง ก็ต้อง *paraphrase* อยู่ดี เลยมีปัญหาเกี่ยวกับ ความรู้ทางด้านของคำศัพท์ และการ *paraphrase* ประโยคนี้นะค่ะ”

(ปลายฟ้า¹, สัมภาษณ์วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2559)

¹ นามสมมุติ

2) วิธีหลีกเลี่ยงการคัดลอก

จากการสัมภาษณ์ในประเด็นเรื่องวิธีที่กลุ่มตัวอย่างนิยมใช้เพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกในการเขียนงานทางวิชาการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวิธีการที่คล้ายคลึงกันคือการเปลี่ยนคำศัพท์ และการถอดความ ตัวอย่างความเห็นในประเด็นดังกล่าวมีดังต่อไปนี้

“วิธีการเปลี่ยน vocab และก็เปลี่ยน active เป็น passive ก็แค่ 2 อย่าง”

(สายธาร¹, สัมภาษณ์วันที่ 24 มกราคม 2559)

“เปลี่ยน synonym”

(สมชาย¹, สัมภาษณ์วันที่ 25 มกราคม 2559)

อีกวิธีหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่าง 3 ใน 5 คน เลือกใช้ คือการถอดความ โดยให้ความเห็นไว้ดังต่อไปนี้

“ก็สรุปอะ เหมือน Summary ะส่วนใหญ่”

(มะลิ¹, สัมภาษณ์วันที่ 26 มกราคม 2559)

“คิดว่่าน่าจะเป็น paraphrase นะ น่าจะเป็นวิธีการที่ง่ายกว่าวิธีอื่นแล้ว แล้วก็เอามาเขียนโดยทำความเข้าใจด้วยตนเอง แต่ก็ยังกลัวอยู่ คิดว่า มันง่าย แต่เวลาเขียนจริงอาจจะไม่ได้ใจความที่ถูกต้องก็ได้ ส่วนใหญ่จะกังวลตรงส่วนนั้นมากกว่า”

(ภูผา¹, สัมภาษณ์วันที่ 31 มกราคม 2559)

“ต้องอ่านประโยคย่อยๆ ผ่านกระบวนการความคิดของตัวเองและก็กลั่นกรองออกมาเป็นของเราเอง”

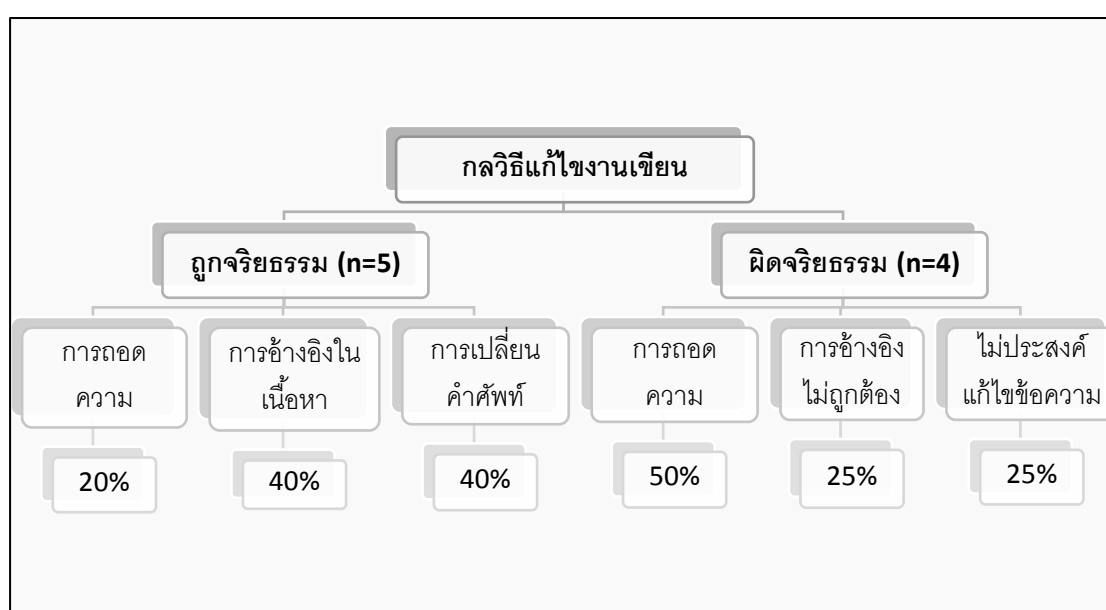
(ปลายฟ้า¹, สัมภาษณ์วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2559)

¹ นามสมมุติ

4.2.3 ผลการวิเคราะห์จากการใช้กระบวนการคิดออกเสียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการคิดออกเสียงขณะแก้ไขงานเขียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีที่หลากหลายในการแก้ไขงานเขียน ซึ่งมีทั้งกลวิธีที่ถูกหลักจรรยาบรรณและผิดจรรยาบรรณ ดังปรากฏในแผนภูมิ 5

แผนภูมิ 5 กลวิธีที่ถูกหลักจรรยาบรรณและผิดจรรยาบรรณที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้

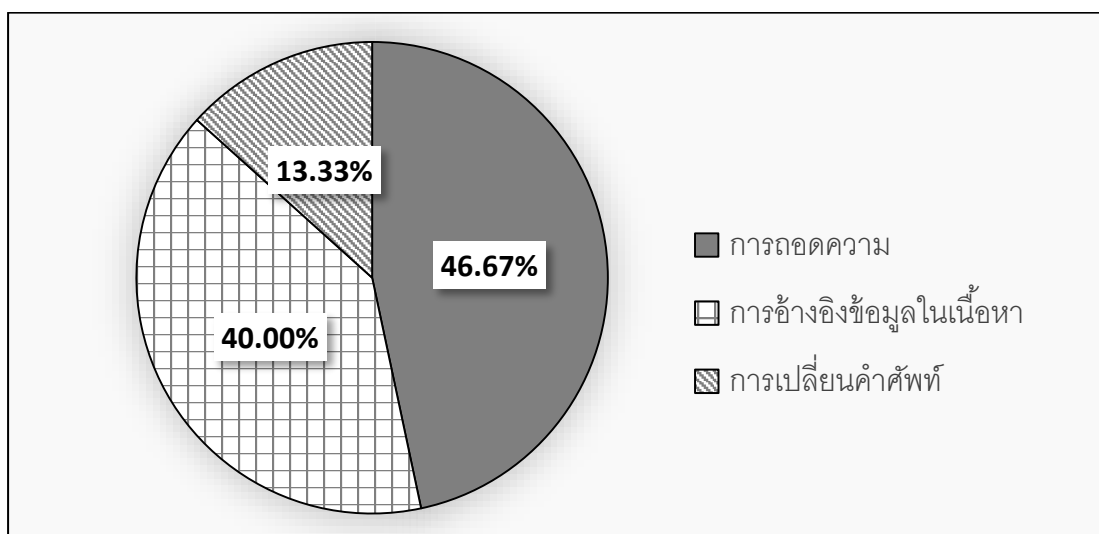

แผนภูมิ 5 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 คน ใช้กลวิธีที่ถูกต้องตามหลักจรรยาบรรณ ได้แก่ การถอดความ (20%) การอ้างอิงในเนื้อหา (40%) และการเปลี่ยนคำศัพท์ (40%) และกลุ่มตัวอย่าง 4 คน ใช้กลวิธีที่ยังผิดจรรยาบรรณ ได้แก่ การถอดความ (50%) การอ้างอิงไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ (25%) และกลุ่มตัวอย่าง 1 ใน 4 คน ตัดสินใจไม่แก้ไขข้อความที่มีการคัดลอก (25%)

เมื่อพิจารณาข้อความตรวจพบการคัดลอกและได้รับการแก้ไข 17 ข้อความ พบว่ามีการใช้กลวิธีที่ถูกหลักจรรยาบรรณจำนวน 15 ข้อความ และกลวิธีที่ผิดจรรยาบรรณ จำนวน 2 ข้อความ โดยสามารถแจกแจงได้ดังนี้

1. ข้อความที่ได้รับการแก้ไขด้วยวิธีที่ถูกหลักจรรยาบรรณ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ 3 กลวิธีย่อย ดังแผนภูมิ 6

แผนภูมิ 6 จำนวนข้อความที่ได้รับการแก้ไขด้วยกลวิธีที่ถูกหลักจริยธรรม (n = 15)

จากแผนภูมิ 6 พบว่า กลวิธีแก้ไขงานเขียนที่กลุ่มตัวอย่างใช้มี 3 วิธี ได้แก่ 1) การถอดความ 2) การอ้างอิงในเนื้อหา และ 3) การเปลี่ยนคำศัพท์ โดยสามารถแจกแจงรายละเอียดของแต่ละกลวิธีได้ดังนี้

1) การถอดความ ซึ่งเป็นวิธีการที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุด โดยใช้ในการแก้ไขข้อความจำนวน 7 ข้อความ (46.67%) จากทั้งหมด 15 ข้อความที่มีการแก้ไข

ความนิยมของการถอดความสะท้อนได้จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจากการสัมภาษณ์หลังแก้ไขงานเขียนด้วยวิธีการคิดออกเสียง ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“[ผม] ใช้วิธี Paraphrase เพราะรู้วิธีเดียว”

(สมชาย¹, สัมภาษณ์วันที่ 25 มกราคม 2559)

“[ผม] คิดว่า Paraphrase เป็นวิธีที่ถนัดที่สุด และเป็นวิธีที่สะท้อนความเข้าใจของเราได้ด้วย ถ้าเกิดว่า Paraphrase ไม่ได้ แสดงว่ายังไม่ค่อยเข้าใจ”

(กฤษณา¹, สัมภาษณ์วันที่ 31 มกราคม 2559)

¹ นามสมมุติ

“[ดิฉัน] เลือกใช้วิธี *Paraphrase* เนื่องจาก [ดิฉัน] นำข้อมูลเรื่องเดียวกันมาจากหลายแหล่งข้อมูล จึงต้องอ่านเยอะๆ อย่างเข้าใจ และเขียนเป็นข้อความเดียวกัน”

(ปลายฟ้า¹, สัมภาษณ์วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2559)

เมื่อวิเคราะห์ลักษณะของประโยคที่ได้รับการแก้ไขโดยการถอดความพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการถอดความ 2 วิธี คือการถอดความด้วยวิธีการตัดคำ/เพิ่มคำ/แทนที่คำ และการสร้างอนุประโยคใหม่ ดังตัวอย่างประโยคซึ่งปรากฏในตาราง 6

ตาราง 6 กลวิธีการถอดความที่ถูกจรรยาบรรณ

ประเภท	ประโยคที่ตรวจพบการตัดลอก ¹	ประโยคที่แก้ไข ²
การตัดคำ/ การเพิ่มคำ/ การแทนที่คำ	Swierzbins (2014) says that the head noun is the core of the noun phrase, and it may stand alone or have determiners or modifiers before it (pre-modifiers), or after it (post-modifiers). (สมชาย)	Swierzbins (2014) says that the head noun is the core of the noun phrase. <u>The head noun set by itself or occur with determiners or modifiers</u> before it (pre-modifiers), or after it (post-modifiers). (สมชาย)
การสร้างอนุประโยคใหม่	Chand (2008) conducted a case study... The findings also indicated that even though learning had taken place in this distance education context some face-to-face teaching would have been necessary since regular contact between teachers and learners is seen by learners as very beneficial and more likely to lead to a better development of listening skills. (ภูผา)	The findings also indicated that even though learning <u>studied within distance education environment, some traditional teaching would have been necessary since regular contact between teachers</u> and traditional learners is seen by learners as very beneficial and more likely to lead to a better development of listening skills. (ภูผา)

¹ ข้อความที่มีการตัดลอกคือข้อความที่เน้นตัวหนา

² ข้อความที่ได้รับการแก้ไขคือข้อความที่เน้นตัวหนา ตัวเอียง และขีดเส้นใต้

จากตาราง 6 พบว่าประโยคที่ได้รับการแก้ไขของสมชายและภูผามีการใช้คำศัพท์คำเดิมร่วมกับคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ในประโยคที่ตรวจพบการตัดลอก ซึ่งประโยคที่ได้รับการแก้ไขยังคงความหมายของข้อความต้นฉบับ

¹ นามสมมุติ

2) การอ้างอิงข้อมูลในเนื้อหา เป็นวิธีที่ถูกต้องตามหลักจริยธรรมซึ่งกลุ่มตัวอย่างเลือกใช้กับการแก้ไขข้อความที่ตรวจพบการคัดลอก ดังปรากฏในตาราง 7

ตาราง 7 กลวิธีการอ้างอิงข้อมูลที่ถูกจริยธรรม

กลวิธี	ประโยคที่ตรวจพบการคัดลอก ¹	ประโยคที่แก้ไข ²
การอ้างอิงข้อมูล	The students compose “I am very interesting in learning English grammar” and “The directions to the party are very confused to us”. (สายธาร)	<i>For example “I am very interesting in learning English grammar” and “The directions to the party are very confused to us” (Gao, 1997; Azar, 2001).</i> (สายธาร)

¹ ข้อความที่มีการคัดลอกคือข้อความที่เน้นตัวหนา

² ข้อความที่ได้รับการแก้ไขคือข้อความที่เน้นตัวหนา ตัวเอียง และขีดเส้นใต้

จากตาราง 7 พบว่า ประโยคที่ตรวจพบการคัดลอกมีการใช้เครื่องหมายอัฒประกาศ แต่สายธารมิได้อ้างอิงข้อมูล จึงแก้ไขประโยคโดยการเพิ่มการอ้างอิงข้อมูลตามหลักเกณฑ์ APA เพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก

3) การเปลี่ยนคำศัพท์ กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้คำศัพท์เพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก ดังตาราง 8

ตาราง 8 กลวิธีการเปลี่ยนคำศัพท์ที่ถูกจริยธรรม

กลวิธี	ประโยคที่ตรวจพบการคัดลอก ¹	ประโยคที่แก้ไข ²
การเปลี่ยนคำศัพท์	...They also build connections between information given in the learning material and prior knowledge through various activities such as editing notes, comparing reading assignments with lecture notes, summarizing, paraphrasing, and finding their own examples from real-world events and problems (Talbot, 1997; Hu & Gramling, 2009). (ภูผา)	...They also build connections between information given in the learning material and prior knowledge through various activities such as editing notes, comparing reading assignments with lecture notes, summarizing, paraphrasing, and finding their <i>examples from the experience of world knowledge and difficulties</i> (Talbot, 1997; Hu & Gramling, 2009). (ภูผา)

¹ ข้อความที่มีการคัดลอกคือข้อความที่เน้นตัวหนา

² ข้อความที่ได้รับการแก้ไขคือข้อความที่เน้นตัวหนา ตัวเอียง และขีดเส้นใต้

จากตาราง 8 พบว่า ประโยคที่ได้รับการแก้ไขของภุณา มีการใช้คำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์คำเดิม จึงทำให้ข้อความในประโยคดังกล่าวมีความหมายเหมือนกับข้อความต้นฉบับ และเป็นประโยคที่ถูกต้องตามหลักจรรยาบรรณ

2. ข้อความที่ได้รับการแก้ไขด้วยกลวิธีที่ผิดหลักจรรยาบรรณ กลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีที่ผิด 3 วิธี คือ 1) การถอดความที่ทำให้ความหมายเปลี่ยนไป 2) การไม่อ้างอิงข้อมูล และ 3) การไม่แก้ไขข้อความที่ตรวจพบการคัดลอก โดยสามารถแจกแจงรายละเอียดของแต่ละกลวิธีได้ดังนี้

1) การถอดความที่ทำให้ความหมายเปลี่ยนไปจากข้อความต้นฉบับ ดังตัวอย่างประโยคในตาราง 9

ตาราง 9 กลวิธีการถอดความที่ผิดจรรยาบรรณ

ประเภท	ประโยคที่ตรวจพบการคัดลอก ¹	ประโยคที่แก้ไข ²
การแก้ไข ต้นประโยค	Similarly, Gao (1997) and Azar (2001) explains that past participles are difficult for English learners. (สายธาร)	<i>Past participles was [were] used alternately with present participles</i> (Gao, 1997; Azar, 2001). (สายธาร)

¹ ข้อความที่มีการคัดลอกคือข้อความที่เน้นตัวหนา

² ข้อความที่ได้รับการแก้ไขคือข้อความที่เน้นตัวหนา ตัวเอียง และขีดเส้นใต้

ตาราง 9 ชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเลือกใช้วิธีการถอดความเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกและทำให้ความหมายของข้อความที่มีการแก้ไขเปลี่ยนไป ดังตัวอย่างประโยคของสายธารที่ใช้วิธีการแก้ไขโดยการเปลี่ยนโครงสร้างประโยคจากการเน้นประธานเป็นผู้กระทำเป็นประโยคที่เน้นประธานเป็นผู้ถูกกระทำจึงทำให้ความหมายบางส่วนเปลี่ยนไปจากข้อความต้นฉบับ

2) การไม่อ้างอิงข้อมูล กลุ่มตัวอย่างคนหนึ่งใช้กลวิธีนี้กับการแก้ไขข้อความที่ตรวจพบการคัดลอก ดังปรากฏในตาราง 10

ตาราง 10 ข้อความที่ขาดการอ้างอิงข้อมูล

กลวิธี	การแก้ไขข้อความ	ประโยคที่ตรวจพบการคัดลอก ¹	ประโยคที่แก้ไข ²
การไม่อ้างอิงข้อมูล	สลับตำแหน่งการวางคำศัพท์ และคัดลอกคำศัพท์บางคำ แต่ไม่ได้ใช้เครื่องหมายอัญประกาศและบอกรที่มาของข้อมูล	It includes association, elaboration, imagery, visual encoding, auditory encoding, using word-structure, semantic encoding, and contextual encoding. (มะลิ)	It includes association, <u>imagery</u> , <u>visual encoding</u> , <u>elaboration</u> , <u>auditory encoding</u> , <u>using word-structure</u> , <u>semantic encoding</u> , and contextual encoding. (มะลิ)

¹ ข้อความที่มีการคัดลอกคือข้อความที่เน้นตัวหนา

² ข้อความที่ได้รับการแก้ไขคือข้อความที่เน้นตัวหนา ตัวเอียง และขีดเส้นใต้

ตัวอย่างประโยคของมะลิ ในตาราง 10 ชี้ให้เห็นว่า มะลิได้คัดลอกคำศัพท์จากแหล่งข้อมูลอื่นโดยมิได้ใช้เครื่องหมายอัญประกาศคร่อมระหว่างข้อความที่คัดลอกมา และดำเนินการแก้ไขข้อความด้วยวิธีการสลับตำแหน่งการวางคำศัพท์เพียงบางส่วน จึงทำให้ประโยคดังกล่าวยังคงเป็นประโยคที่มีการคัดลอก

3) การไม่แก้ไขข้อความที่ตรวจพบการคัดลอก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างหนึ่งคนเลือกที่จะไม่แก้ไขข้อความที่ตรวจพบการคัดลอก ดังตัวอย่างประโยคในตาราง 11

ตาราง 11 ข้อความที่ไม่ได้รับการแก้ไข

เหตุผล	ประโยคที่ตรวจพบการคัดลอก ¹	ประโยคที่แก้ไข
การนำคำศัพท์ทั่วไปมาใช้ในงานเขียน (สมชาย)	Swierzbins (2014) states that possessives, quantifiers, numbers, articles, and demonstratives are categorized as determiners.	ไม่ประสงค์แก้ไขข้อความ

¹ ข้อความที่มีการคัดลอกคือข้อความที่เน้นตัวหนา

จากตาราง 11 พบว่า ประโยคที่ตรวจพบการคัดลอกมีคำศัพท์ที่คัดลอกมาจากแหล่งข้อมูลอื่น ซึ่งสมชายมิได้ใช้เครื่องหมายอัญประกาศกับคำศัพท์ดังกล่าว และปฏิเสธที่จะแก้ไขประโยคที่ตรวจพบการคัดลอกนั้น โดยให้เหตุผลว่า

“คำศัพท์ที่ใช้ในประโยค [ของผม] เป็นคำศัพท์ทั่วไปสามารถใช้ได้เลย [ผม] ยอมรับว่าคัดลอกคำศัพท์เหล่านี้มาเลย แต่ระบุชื่อผู้เขียนงานและแหล่งที่มาของข้อมูลแล้ว”

(สมชาย¹, สัมภาษณ์วันที่ 25 มกราคม 2559)

5. สรุปผลการศึกษาและการอภิปรายผล

5.1 สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการและกลวิธีแก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของนักศึกษาระดับปริญญาโทของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในจังหวัดสงขลา สามารถสรุปได้ 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

5.1.1 การรับรู้เรื่องการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการ

นักศึกษาส่วนใหญ่มีการรับรู้เรื่องการหลีกเลี่ยงการคัดลอก เข้าใจความหมายของการคัดลอกงานเขียน และเลือกใช้วิธีการเขียนที่ถูกต้องตามหลักจริยธรรมเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกในงานเขียนทางวิชาการ โดยที่นักศึกษารับรู้และแสวงหาข้อมูลเรื่องการคัดลอกและการป้องกันการคัดลอกมาจากหลายช่องทาง เช่น ห้องเรียน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อออนไลน์ และบุคคลอื่น เป็นต้น และนักศึกษาเข้าใจและแบ่งแยกความแตกต่างระหว่างการกระทำที่เป็นการคัดลอกกับการกระทำที่ไม่เป็นการคัดลอกได้จากความรู้และความเข้าใจของตนเอง แต่นักศึกษาบางส่วนยังคงขาดความเข้าใจในความหมายของการคัดลอก และเข้าใจผิดในประเด็นเรื่องการถอดความด้วยสำนวนภาษาของตนเองว่าไม่จำเป็นต้องมีการอ้างอิงข้อมูลในเนื้อหา

5.1.2 รูปแบบและพฤติกรรมการคัดลอกงานเขียน

ในการศึกษานี้ พบว่านักศึกษามีรูปแบบและพฤติกรรมการคัดลอกข้อความอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งจะเห็นได้จากข้อมูลในแบบสอบถาม ผลของการตรวจสอบการคัดลอกงานเขียนและการสัมภาษณ์ที่พบว่า ส่วนใหญ่ นักศึกษาเขียนงานทางวิชาการด้วยความคิดของตนเอง และมีการอ้างอิงข้อมูลในงานเขียนหากนำข้อมูลมาจากแหล่งข้อมูลอื่น จึงทำให้งานเขียนของนักศึกษามีระดับการคัดลอกอยู่ในระดับต่ำ และยังพบว่ามีข้อความที่มีการคัดลอกเพียง 19 ข้อความ จากทั้งหมด 123 ข้อความที่พบการซ้ำซ้อนของคำกับแหล่งข้อมูลอื่น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการคัดลอกระดับประโยค อย่างไรก็ตาม นักศึกษาบางส่วนรายงานว่าเคยกระทำการคัดลอกจากหลายช่องทาง ได้แก่ การเขียนงานเขียนทางอินเทอร์เน็ต เว็บไซต์ หรือสื่อสิ่งพิมพ์แล้วคัดลอกข้อความมาใช้

ในงานเขียนของตนเองโดยไม่มีการอ้างอิงหรือ/และอ้างอิงข้อมูลไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ การเขียนงานทางวิชาการให้กับบุคคลอื่น และการคัดลอกงานเขียนของบุคคลอื่นด้วยการร้องขอผ่านสื่อออนไลน์หรือช่องทางอื่น ซึ่งการกระทำดังกล่าวทำให้งานเขียนเป็นงานที่ผิดจริยธรรม

5.1.3 กลวิธีในการแก้ไขงานเขียนทางวิชาการ

นักศึกษาที่กำลังเขียนโครงร่างวิจัยเป็นภาษาอังกฤษมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการเขียนงานทางวิชาการ ส่วนใหญ่เลือกใช้วิธีที่ถูกหลักจริยธรรมในการเขียน และเลือกใช้วิธีที่หลากหลายในงานเขียนทางวิชาการ เช่น การถอดความ การอ้างอิงข้อมูล และการเปลี่ยนคำศัพท์ที่มีความหมายคงเดิมกับคำศัพท์ต้นฉบับ ซึ่งวิธีแก้ไขข้อความเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกด้วยการถอดความเป็นวิธีที่ได้รับความนิยมมากที่สุด แต่อย่างไรก็ตามนักศึกษาบางคนขาดทักษะทางการเขียนที่มีประสิทธิภาพ และขาดความเข้าใจที่ถูกต้องในการใช้กลวิธีเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกในงานเขียนทางวิชาการ

5.2 การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นที่น่าสนใจที่ควรนำมาอภิปรายได้ 2 ประเด็นหลัก คือ 1) การรับรู้เรื่องการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการ รูปแบบและพฤติกรรมการคัดลอกงานเขียน และ 2) กลวิธีในการแก้ไขงานเขียนทางวิชาการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.1 การรับรู้เรื่องการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการ รูปแบบและพฤติกรรมการคัดลอกงานเขียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ พบว่าในภาพรวมนักศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เป็นผู้รับรู้และเข้าใจเรื่องการคัดลอกว่าเป็นสิ่งที่ผิดจริยธรรมในทางวิชาการ เป็นผู้ที่เข้าใจความหมายของการคัดลอกเป็นอย่างดี มีความรู้เรื่องวิธีหลีกเลี่ยงการคัดลอก และมีความมั่นใจในการเขียนงานทางวิชาการ ซึ่งการรับรู้นี้แสดงให้เห็นผ่านรูปแบบและพฤติกรรมการคัดลอกงานเขียนที่นักศึกษาระบุว่าเคยทำ พฤติกรรมการคัดลอกในการเขียนงานทางวิชาการน้อยครั้ง แม้ว่าจะมีหลากหลายช่องทางที่เอื้อต่อการคัดลอกแต่นักศึกษาไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมเหล่านั้น สะท้อนผลการศึกษาของ Razera (2011) ที่พบว่า นักศึกษาไม่กระทำการคัดลอกผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตแม้ว่าเป็นช่องทางการค้นคว้าหาข้อมูลและการติดต่อสื่อสารที่ง่ายต่อการกระทำการคัดลอก ซึ่งการตัดสินใจไม่คัดลอกนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น นิสัยส่วนตัวที่ไม่กระทำการคัดลอก ความรู้เรื่องการเขียนงานทางวิชาการที่

เพียงพอและการจัดสรรเวลาที่เหมาะสมในการเขียนเพื่อให้ทันกำหนดส่งงานเขียน ย่อมส่งผลให้ผู้เขียนงานทางวิชาการตัดสินใจไม่กระทำการคัดลอก (พัชรี เขตต์จะโป๊ะ, 2552)

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ตรงกับผลการศึกษาของ Fish และ Hura (2013) ที่พบว่านักศึกษารู้เรื่องการคัดลอกและเข้าใจความหมายและลักษณะของการคัดลอกซึ่งมาจากการใช้ความคิด กลุ่มคำ ประโยค และข้อความทั้งหมดที่เขียนโดยผู้อื่นและนำข้อความมาใช้ในงานเขียนของตนโดยไม่อ้างอิงใดๆ และนักศึกษารู้ว่าหากนำข้อความของผู้อื่นจำนวนมากมาใช้ในการเขียนโดยไม่อ้างอิงจะเป็นการคัดลอกที่ผิดจริยธรรมอย่างมาก อีกทั้งผลการศึกษาค้นคว้านี้ตรงกับการศึกษาของนันทนัท แยมวงษ์ แววดา เตชาทวีวรรณ และเทิดศักดิ์ ไม้เท้าทอง (2557) ที่พบว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีการรับรู้ที่ดีในเรื่องการใช้เครื่องหมายคำพูด การอ้างอิงในเนื้อหาและการจัดทำบรรณานุกรม เนื่องจากทางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใช้การอ้างอิงรูปแบบ APA (American Psychological Association) เป็นหลัก ซึ่งนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คำนึงและนิยมใช้การอ้างอิงรูปแบบ APA

แม้ว่าโดยรวมนักศึกษามีการรับรู้และความเข้าใจเรื่องการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการ แต่ยังคงมีนักศึกษาบางส่วนที่เข้าใจผิดในประเด็นเรื่องพฤติกรรมที่เป็นการคัดลอก ซึ่งนักศึกษามีความคิดเห็นว่าการคัดลอกบางรูปแบบ เช่น การคัดลอกทฤษฎี แนวคิด หรือหลักการ ไม่จำเป็นต้องอ้างอิงข้อมูลในเนื้อหา และเป็นพฤติกรรมที่ไม่ร้ายแรงจนถึงขั้นมีบทลงโทษ นอกจากนี้นักศึกษาที่ได้เข้าร่วมอบรมการใช้งานโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก (15.35%) ยังคงมีข้อบกพร่องเรื่องการอ้างอิงข้อมูล ความเข้าใจผิดเรื่องการทำที่เป็นการคัดลอก และการอ้างอิงข้อมูลที่ผิดหลักเกณฑ์ ความเข้าใจผิดนี้อาจมาจากขาดการสั่งสมความรู้เรื่องการเขียนงานทางวิชาการและการหลีกเลี่ยงการคัดลอกอย่างเพียงพอ และการหลงลืมเรื่องการอ้างอิงข้อมูลในระหว่างการเขียนงานทางวิชาการ (Zimitat, 2007) ดังสะท้อนจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ที่พบว่า นักศึกษาไม่ประสงค์แก้ไขข้อความที่ตรวจพบการคัดลอก เนื่องจากเข้าใจว่าการระบุชื่อผู้เขียนและแหล่งที่มาเป็นสิ่งที่เพียงพอแล้ว นักศึกษาคนหนึ่งหลงลืมการอ้างอิงเลขหน้าในข้อความที่ใช้เครื่องหมายอัฒภาคในการเขียนงานของตนและยอมรับว่าเป็นการกระทำที่คัดลอกและผิดจริยธรรม และนักศึกษาอีกคนหนึ่งที่เข้าใจผิดอีกว่าการถอดความจากข้อความต้นฉบับโดยไม่ต้องมีการอ้างอิงใดๆ และแทรกด้วยข้อความที่คิดด้วยตนเองเป็นการกระทำที่สามารถทำได้เป็นปกติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของพัชรี เขตต์จะโป๊ะ (2552) ที่พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาส่วนน้อยมีพฤติกรรมไม่อ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล โดยมีเหตุผลว่า ข้อมูลที่ต้องการนำมาใช้มา

จากเจ้าของผลงานที่ไม่มีชื่อเสียงและมาจากอินเทอร์เน็ต นักศึกษาจึงนำข้อมูลนั้นมาใช้เพื่อสนับสนุนงานเขียนของตนโดยไม่ให้ความสำคัญกับการอ้างอิงข้อมูลตามหลักเกณฑ์ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความรู้ที่ไม่เพียงพอนี้ทำให้เกิดการกระทำการคัดลอกแบบบังเอิญ ซึ่งหมายความว่ากระทำไปโดยขาดความรู้ความเข้าใจและไม่มีเจตนาคัดลอกอย่างแท้จริง ซึ่งตรงกับข้อค้นพบของ อูทัย บุญประเสริฐ (2551) ที่นักศึกษาก่อการคัดลอกข้อความโดยไม่เจตนา หลังดื่มการอ้างอิงข้อมูลและถอดความที่ทำให้ความหมายเปลี่ยนไปจากข้อความต้นฉบับ เนื่องจากขาดความเข้าใจทางหลักภาษาและขาดความละเอียดรอบคอบในการเขียนงาน

จากภาพรวมของการศึกษานี้ที่พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีการรับรู้เรื่องการคัดลอกอยู่ในระดับสูงและการคัดลอกที่เกิดขึ้นน้อยนั้นเป็นการคัดลอกโดยบังเอิญเท่านั้น แสดงให้เห็นถึงข้อค้นพบที่แตกต่างจากการศึกษาของ Ramzan, Munir, Siddique และ Asif (2012) ซึ่งพบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ระดับปริญญาโทและเอก) ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศปากีสถาน มีระดับการรับรู้เรื่องการคัดลอกต่ำ และขาดความเข้าใจในความหมายของการคัดลอก เช่น นักศึกษายอมรับว่าตนเองเจตนาทำการคัดลอกในงานเขียนของตนเองที่ผ่านมาโดยเพิกเฉยกับการอ้างอิงข้อมูล และนักศึกษาขาดการรับรู้เกี่ยวกับนโยบายการตรวจสอบการคัดลอกของมหาวิทยาลัย

5.2.2 กลวิธีในการแก้ไขงานเขียนทางวิชาการ

จากผลการศึกษาที่พบว่านักศึกษามีความรู้เรื่องวิธีที่หลากหลายเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกและเลือกใช้วิธีการเหล่านั้นอย่างถูกหลักจริยธรรมในการเขียนงานทางวิชาการ ซึ่งวิธีการถอดความเป็นวิธีที่ได้รับความนิยมมากกว่าวิธีอื่น เนื่องจากเป็นวิธีที่นักศึกษามีความถนัดและได้เรียนรู้มาจากในห้องเรียน จากหนังสือ และสื่อออนไลน์ จนทำให้นักศึกษามีความชำนาญทางด้านการถอดความและถ่ายทอดความหมายตรงกับข้อความที่ต้องการ แม้ว่าวิธีการถอดความจะมีหลายรูปแบบแต่การเลือกใช้ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้เขียนงานและลักษณะของข้อความที่ค้นพบจากแหล่งข้อมูลอื่น (Foltynek, Rybicka & Demoliou, 2014)

อย่างไรก็ตามการที่นักศึกษาบางคนใช้วิธีที่ผิดจริยธรรมหรือไม่แก้ไขข้อความที่ตรวจพบการคัดลอก และถอดความที่ทำให้ความหมายเปลี่ยนไปจากข้อความต้นฉบับ สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาขาดความเข้าใจเรื่องของหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง ทำให้ไม่สามารถสื่อความได้ตรงกับข้อความต้นฉบับ และอีกสาเหตุหนึ่งอาจมาจากขาดความเข้าใจและไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างของรูปแบบการคัดลอก อีกทั้งความเร่งรีบในการแก้ไขงานเขียนที่ทำให้ไม่มีเวลามากพอในการพิจารณาความถูกต้องของงานเขียน ดังสะท้อนในข้อค้นพบของ

Cheema, S. Mahmood, A. Mahmood & Shah (2011) และอุทัย บุญประเสริฐ (2551) ที่พบว่า นักศึกษาบางคนรับรู้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องการคัดลอก มีความสับสนและไม่สามารถแยกแยะรูปแบบของข้อความที่มีการคัดลอกว่าเป็นข้อความที่ผิดหลักจริยธรรม

ผลการศึกษาคั้งนี้ในประเด็นเรื่องการใช้ภาษาในการเขียนงานทางวิชาการยังตรงกับการศึกษาของ Singh (2015) ที่พบว่านักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ มีอุปสรรคในการใช้ภาษาอังกฤษในการเขียน เช่น การใช้คำศัพท์เชิงวิชาการในการเขียนงานทางวิชาการ การเขียนระดับย่อหน้า และการเขียนแสดงความคิดเห็น โดยนักศึกษามองว่าเป็นสิ่งที่ซับซ้อน เป็นรูปแบบการเขียนที่ต้องใช้การฝึกฝน และอาศัยการนำความรู้เรื่องการเขียนหลายรูปแบบ นอกจากนี้งานวิจัยของ Keck (2006, 2010) พบว่า นักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศมีปัญหาเรื่องการถอดความ โดยที่นักศึกษากอดความผิดความหมาย เมื่อเปรียบเทียบกับข้อความต้นฉบับหรือถอดความโดยไม่มีการอ้างอิงในงานเขียนของตนเอง แม้ว่าใช้วิธีที่ถูกหลักจริยธรรมเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก แต่ข้อความมีความหมายเปลี่ยนไปจากข้อความต้นฉบับ จึงถือว่าผิดจริยธรรมทางวิชาการ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความรู้ทางภาษาอังกฤษที่เพียงพอสามารถส่งผลต่อการเขียนงานทางวิชาการที่ถูกต้องตามหลักจริยธรรมได้

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับวงการศึกษ

สถานศึกษาควรจัดอบรมและส่งเสริมให้ความรู้เรื่องการหลีกเลี่ยงการคัดลอก โดยเฉพาะการเลือกใช้วิธีการเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกในงานเขียนทางวิชาการให้กับนักศึกษาที่ขาดการรับรู้ในด้านนี้และมีความเสี่ยงที่จะคัดลอก รวมถึงผู้ที่สนใจในเรื่องการเขียนงานทางวิชาการ

6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาเรื่องกลวิธีหลีกเลี่ยงการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการกับกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น นักศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มสาขาวิชาด้านวิทยาศาสตร์ที่กำลังเขียนงานเขียนทางวิชาการเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์กับผู้เขียนงานทางวิชาการเพื่อการตีพิมพ์ในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อทราบวิธีหลีกเลี่ยงการคัดลอกในการเขียนเชิงวิทยาศาสตร์

2. เปรียบเทียบกลวิธีการแก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กับกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เพื่อทราบความเหมือนหรือความแตกต่างในการเลือกใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงการคัดลอก และข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์กับนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ที่สร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ ด้วยการนำเสนอข้อมูลจากผลการปฏิบัติและทดลองทางวิทยาศาสตร์อย่างเป็นระบบ ตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และนักศึกษากลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่สร้างสรรค์ผลงานทางวรรณกรรมเชิงวิชาการและวรรณศิลป์ ในการศึกษาและค้นคว้าลักษณะการเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก ตลอดจนสร้างสรรค์งานเขียนทางวิชาการที่มีคุณภาพและถูกหลักจริยธรรม

3. ผู้วิจัยอาจวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงทางภาษาศาสตร์อย่างละเอียด ในข้อความที่กลุ่มตัวอย่างแก้ไขเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้เขียนงานทางวิชาการในแง่ของประเภทของการเขียน และการเขียนอย่างถูกหลักจริยธรรม

เอกสารอ้างอิง

การรับรู้. (ออนไลน์). (2559). ค้นเมื่อ 27 มิถุนายน 2559, จาก <http://blog.devtrainer.net/wp-content/uploads/2012/02/perception.pdf>.

กลุ่มติดตามและประเมินผลด้านนโยบายและงบประมาณ สำนักติดตามและประเมินผล
อุดมศึกษา. (7 สิงหาคม 2557). *สรุปการประชุมคณะกรรมการการอุดมศึกษา ครั้งที่ 8/2557*. ค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2558, จาก <http://www.mua.go.th/users/he-commission/doc/resolution/2557/news8-57.pdf>.

กองทะเบียนและประมวลผลข้อมูล. (2558). สถิตินักศึกษา. ค้นเมื่อ 28 พฤศจิกายน 2558, จาก <http://reg.psu.ac.th/StatHatyaiStudent/>.

คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนา การคุ้มครองลิขสิทธิ์ วรรณกรรมและงานที่เกี่ยวข้อง. (2557). *คู่มือลิขสิทธิ์สำหรับนักเขียน*. ค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2558. จาก https://www.ipthailand.go.th/index.php?option=com_content&view=article&id=504:2014-04-24-07-51-23&catid=99&Itemid=408.

จิราภา วิทยาภิรักษ์. (2555). บทความปริทัศน์ การลอกเลียนงานวิชาการและวรรณกรรมโดยมิชอบ (Plagiarism). *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม*. 11(3), 1-4.

ชูมาน ถิระกิจ. (2557). *โจรกรรมทางวรรณกรรม (Plagiarism)*. ค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2558.

จาก <http://main.library.tu.ac.th/tulib2013/download/plagiarism.pdf>.

ชัยสิทธิ์ อังคะปัญญาเดช. (ออนไลน์). (2557). Plagiarism ความไม่สุจริตทางวิชาการ. ประมวล
จริยธรรม. ค้นเมื่อ 27 มิถุนายน 2559 จาก

<http://203.131.219.167/km2559/2014/10/06/plagiarism->

<http://203.131.219.167/km2559/2014/10/06/plagiarism-%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%8A%E0%B8%8D%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%A1%E0%B8%97%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%8A%E0%B8%B2%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3/>.

นนทนันท์ แย้มวงษ์, แวตตา เตชะทวิวรรณ และเทิดศักดิ์ ไม่เท่าทอง. (2557). การรับรู้และเจตคติ
เกี่ยวกับการลอกเลียนวรรณกรรมของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ. *วารสารบรรณศาสตร์ มศว.* 7(2), 1-13.

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2555). *การคัดลอกผลงานทางวิชาการผลงานวิจัย
สิ่งพิมพ์ วิทยานิพนธ์ (Academic Plagiarism) “ประเด็นที่เราควรตระหนัก”*. หน้า 18.
ค้นเมื่อ 31 มีนาคม 2559. จาก

<http://www.grad.chula.ac.th/download/files/Plagiarism.pdf>.

บุญเลิศ อรุณพิบูลย์. (ออนไลน์). (2556). การโจรกรรมทางวิชาการ. ค้นเมื่อ 27 มิถุนายน 2559
จาก <http://www.nstda.or.th/nstda-plan/296-knowledges/20998-plagiarism-tutorial>.

บุษบา มาตระกุล (2551). *Plagiarism โจรกรรมทางวรรณกรรม*. *ก้าวทันโลกวิทยาศาสตร์*. 8(2).
ค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2558. จาก

<http://sci.bsru.ac.th/dept/mt/menuhead/picnew/b1.doc>.

ปรียานุช คลอวุฒิวัฒน์. (2557). *เรากำลังเข้าข่าย Plagiarism หรือไม่?*. ค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม
2558. จาก <http://library2.parliament.go.th/wichakarn/content-digest/digest005.pdf>.

พัชรี เขตต์จะโป๊ะ. (2552). การรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการคัดลอกผลงานผู้อื่นมาเป็นของตนของ นักศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบ อิสระ ศษ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ค้นเมื่อ 31 มีนาคม 2559. จาก <http://cmuir.cmu.ac.th/handle/6653943832/25942>.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.(ออนไลน์). (2559). การเขียนบทความทางวิชาการด้าน มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. ค้นเมื่อ 29 มิถุนายน 2559. จาก http://www.stou.ac.th/thai/grad_stdy/Masters/%E0%B8%9D%E0%B8%AA%E0%B8%AA/%E0%B8%9D%E0%B8%B6%E0%B8%81%E0%B8%AD%E0%B8%9A%E0%B8%A3%E0%B8%A1%E0%B8%AD%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B9%84%E0%B8%A5%E0%B8%99%E0%B9%8C/unit1/u1_3/01.htm.

ลัดดา กุลมานันท์. (ออนไลน์). (2559). จริยธรรมในงานวิชาการ. ค้นเมื่อ 27 มิถุนายน 2559, จาก http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:zWQ67D4zSfgJ:lms.a gri.ubu.ac.th/1203461/document/Lesson1-Principles_of_Presentation_and_Moral/Moral_in_AcademicWork.doc+&cd=1&hl=en&ct=clnk&gl=th

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี.(ออนไลน์). (2559). โจรกรรมทางวรรณกรรม. ค้นเมื่อ 28 มิถุนายน 2559, จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%82%E0%B8%88%E0%B8%A3%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%A1%E0%B8%97%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%A1>.

วิชาญ กิตติสุขสันต์. (2549). อาชญากรทางวิชาการ. คู่มืออาชญากรศาสตร์. *ข่าวสารในห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. 22(2). ค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2558. จาก <http://www.car.chula.ac.th/culib/v22n2y2549/article3v22n22549.pdf>.

เวคิน นพนิตย์. (2555). การทำผิดจริยธรรมในการเขียนและตีพิมพ์ผลงานวิชาการ. *กองบรรณาธิการ วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 7(2), 97-104.

- ศศิธร ธินามาศ. (2558). Citation and Bibliographies (Article). ค้นเมื่อ 27 มิถุนายน 2559, จาก <http://www.lib.nu.ac.th/web/research/topic-article-view.php?rid=47>.
- สันติพงษ์ ไทยประยูร. (2558). ระบบตรวจสอบลิขสิทธิ์ ผลงานวิชาการและวิทยานิพนธ์. ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. ค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2558. จาก <http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:DEMIw5HSsMMJ:main.library.tu.ac.th/conference2014/pdf/copycat-ppt.pdf+&cd=3&hl=en&ct=clnk&gl=th>.
- สำนักข่าวออนไลน์ไทยพับลิก้า (2 กันยายน 2555). คดีคัดลอกข้อมูลทำวิทยานิพนธ์ “ศุภชัย หล่อโลหการ” ศาลอุทธรณ์ยื่นยกฟ้องคดีหมิ่นประมาท ระบุ “วิลเลียม แอลลิส” คือผู้เขียน. วิกฤติมาตรฐานงานวิจัย. ค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2558. จาก <http://thaipublica.org/2012/09/appeal-dismissed-william-ellis/>.
- อภิรักษ์ วงศ์รัตนชัย. (ออนไลน์). (2559). การเขียนเอกสารอ้างอิงโดยใช้ระบบแวนคูเวอร์ (The Vancouver style) ฉบับ พ.ศ. 2548 และแก้ไขเพิ่มเติม. ค้นเมื่อ 27 มิถุนายน 2559. จาก <http://www.pha.nu.ac.th/practice/dis1/articles/Vancouver.html>
- อัศริมา สุ่มมาตย์. (2554). Plagiarism การโจรกรรมทางวรรณกรรม. ค้นเมื่อ 27 มิถุนายน 2559, จาก <http://libkm.kku.ac.th/kmlib/?p=1674>.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2551). *Plagiarism การละเมิดทางวรรณกรรมและจริยธรรมทางวิชาการ*. ค้นเมื่อ 7 เมษายน 2559. จาก <file:///C:/Users/ART/Downloads/1377584728.pdf>.
- Barr on-Cede, A., Vila, M., Mart, M., & Rosso P. (2012). Plagiarism Meets Paraphrasing: Insights for the Next Generation in Automatic Plagiarism Detection. *Association for Computational Linguistics*, 39(4). 917-947.
- Cheema, Z., Mahmood, S., Mahmood, A., & Shah, M. A. (2011). Conceptual awareness of research scholars about plagiarism at higher education level: Intellectual property right and patent. *International Journal of Academic Research*, 3(1), 666-671.
- Choi, H. (2012). *Paraphrase Practices for Using Sources in L2 Academic Writing*. *English Teaching*, 67(2), 51-78.
- Dahl, S. (2007). Turnitin® The student perspective on using plagiarism detection software. *Active Learning in Higher Education*, 8(2), 173-191.

- Das, N., & Panjabi, M. (2011). Plagiarism: Why is it such a big issue for medical writers?. *Perspectives in Clinical Research*, 2(2), 67.
- Ericsson, K. A., & Simon, H. A. (1984). *Protocol analysis: Verbal reports as data*. Cambridge, Massachusetts: MIT press. Retrieved June 30, 2016 from <http://ammonwiemers.com/ldetPortfolio/articles/Assessment/Protocol%20Analysis%20--%20Verbal%20Reports%20as%20Data.pdf>.
- Fisher, R., Milsom, R., & Bishop, C. (2008). *Write Aloud moving from talk to writing in the early years*. English 4--11, 32.
- Fish, R. M., & Hura, G. M. (2013). Student's perceptions of plagiarism. *Journal of the Scholarship of Teaching and Learning*, 13(5), 33-45.
- Foltynek, T., Rybicka, J., & Demoliou, C. (2014). Do students think what teachers think about plagiarism?. *International Journal for Educational Integrity*, 10(1).
- Hosny, M., & Fatima, S. (2014). Attitude of Students towards Cheating and Plagiarism: University Case Study. *Journal of Applied Sciences*, 14(8), 748- 757.
- Hyland, K. (2003). *Second language Writing*. Cambridge University Press.
- iParadigms. (2011). *Turnitin Instructor User Manual Chapter 2: OriginalityCheck*. *Turnitin Instructor Handbook*. 48-59. Retrieved August 17, 2015 from https://turnitin.com/static/resources/documentation/turnitin/training/Instructor_Originality_Report_Chapter_2.pdf.
- Keck, C. (2006). The use of paraphrase in summary writing: A comparison of L1 and L2 writers. *Journal of Second Language Writing*, 15(4), 261-278.
- Keck, C. (2010). How do university students attempt to avoid plagiarism? A grammatical analysis of undergraduate paraphrasing strategies. *Writing & Pedagogy*, 2(2), 193-222.
- Kier, C. (2014). How Well do Canadian Distance Education Students Understand Plagiarism?. *The International Review of Research in Open and Distance Learning*, 15(1), 227-248.
- Merriam-Webster Online Dictionary (2015). Retrieved May 1, 2015 from <http://www.merriam-webster.com/dictionary/plagiarism>.

- Ramzan, M., Munir, M. A., Siddique, N. & Asif, M. (2012). Awareness about plagiarism amongst university students in Pakistan. *Higher Education, 64(1)*, 73-84.
- Razera, D. (2011). Awareness, attitude and perception of plagiarism among students and teachers at Stockholm University. *Unpublished Master's thesis. Stockholm University, Sweden.*
- Scanlon, P., & Neumann, D. (2002). Internet Plagiarism among College Students. *Journal of College Student Development, 43(3)*.
- Singh, M. K. M. (2015). International graduate students' academic writing practices in Malaysia: Challenges and solutions. *Journal of International Students, 5(1)*, 12.
- Someren, M., Barnard, Y., & Sandberg, J. (1994). *The Think Aloud Method: A practical guide to modelling cognitive processes*. Academic Press.
- Yamane, T. (1967). *Statistics: An Introductory Analysis*, 2nd Edition, NewYork: Harper and Row.
- Zimitat, C. (2007). A student perspective of plagiarism. *Student Plagiarism in an Online World: Problems and Solutions: Problems and Solutions*, 10-20.

ภาคผนวก (1)

เครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ก

**แบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการ
และวิธีการเขียนงานเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท**

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ในเรื่องการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการ และการแก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท กลุ่มสาขาวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเพิ่มเติมเรื่องการเลือกใช้วิธีการแก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของผู้เขียนงานทางวิชาการ

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1	ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา
ตอนที่ 2	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียน
ตอนที่ 3	การคัดลอกงานเขียน
ตอนที่ 4	วิธีการเขียน
ตอนที่ 5	การใช้โปรแกรมป้องกันการคัดลอกงานเขียน

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในงานวิจัยของนางสาวทิวณา ศิริพรหม นักศึกษาปริญญาโท คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

กรุณาตอบแบบสอบถามให้ตรงตามความเป็นจริงที่สุด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการรับรู้ในเรื่องการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการ การแก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก ตลอดจนการใช้งานโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกงานเขียน ซึ่งข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามจะเก็บไว้เป็นความลับ

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างสูง

*** กรุณาส่งแบบสอบถามกลับคืนตามวันและเวลาที่กำหนด

*** ส่งได้ที่เจ้าหน้าที่/นักวิชาการอุดมศึกษา ของแต่ละสาขาวิชา/คณะ ของคุณ

หากมีข้อสงสัยเพิ่มเติม โปรดติดต่อผู้วิจัยทาง E-mail: thewnapa@gmail.com

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

โปรดกรอกข้อมูลในช่องว่าง และใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง ตามความเป็นจริง

1. สาขาวิชา _____
2. คณะ _____
3. คุณกำลังศึกษาในระดับปริญญาโท: ภาคปกติ ภาคพิเศษ (เรียนเฉพาะ วันเสาร์-อาทิตย์)
4. ชั้นปีที่ศึกษา: ชั้นปี 1 ชั้นปี 2 อื่นๆ (โปรดระบุ) _____
5. ช่วงอายุ: 21-25 26-30 31-40 41-50 อื่นๆ (โปรดระบุ) _____
6. เพศ: ชาย หญิง
7. สัญชาติ: ไทย อื่นๆ (โปรดระบุ) _____
8. ขณะนี้ คุณเลือกทำ **สารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์** เป็นภาษาอะไร: ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ
9. ขณะนี้ คุณอยู่ในกระบวนการใดในการเขียนงานทางวิชาการ:
 - โครงร่างวิจัย เขียนบททบทวนวรรณกรรม อื่นๆ (โปรดระบุ) _____
10. ทักษะภาษาอังกฤษที่ถนัด: (ระบุได้มากกว่า 1 ทักษะ) ฟัง พูด อ่าน เขียน
 - ➔ โปรดประเมินความสามารถของตนเองทั้ง 4 ทักษะ ต่อไปนี้
 - ระดับทักษะการฟัง: ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้
 - ระดับทักษะการพูด: ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้
 - ระดับทักษะการอ่าน: ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้
 - ระดับทักษะการเขียน: ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้
11. ประสบการณ์การตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ:
 - ➔ ระดับชาติ: มี ไม่มี
 - ถ้ามีโปรดเลือก: บทความงานวิจัย บทความทางวิชาการ
 - งานเขียนวิชาการรูปแบบอื่น(โปรดระบุ) _____
 - ➔ ระดับนานาชาติ: มี ไม่มี
 - ถ้ามีโปรดเลือก: บทความงานวิจัย บทความทางวิชาการ
 - งานเขียนวิชาการรูปแบบอื่น (โปรดระบุ) _____
12. การเข้าอบรมการใช้งานโปรแกรมตรวจจับการคัดลอก: เคยเข้าร่วม ___ ครั้ง ไม่เคยเข้าร่วม
13. ประสบการณ์การใช้งานโปรแกรมตรวจจับการคัดลอก:
 - โปรแกรม Turnitin
 - โปรแกรมตรวจจับการคัดลอกอื่น(โปรดระบุ) _____
 - ไม่เคยใช้

ตอนที่ 2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียน

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงและระดับความคิดเห็นของคุณมากที่สุด

1. คุณมีความเห็นเกี่ยวกับข้อความเหล่านี้อย่างไร

- การคัดลอกงานเขียนเป็นสิ่งที่ผิด
- การคัดลอกงานเขียนเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ แต่ทำบ้างเป็นบางครั้งก็ได้

2. คุณทราบข้อมูลเรื่องการป้องกันการคัดลอกงานเขียน หรือไม่

- ทราบ ไม่ทราบ

ถ้าทราบ คุณทราบจากแหล่งใดบ้าง (เลือกได้มากกว่า 1 ตัวเลือก)

- เว็บไซต์
- หนังสือเรียน คู่มือนักเรียน หรือหนังสือคู่มือ
- การประชุมเชิงปฏิบัติการ
- การเรียนในห้องเรียน
- ผู้สอนหรือผู้เชี่ยวชาญโดยเฉพาะ
- อื่นๆ (โปรดระบุ) _____

3. หากคุณคัดลอกข้อความจากแหล่งข้อมูลต่างๆ แล้วมาใส่ไว้ใน รายงาน และ วิทยานิพนธ์/ สารนิพนธ์ ของคุณเอง โดยไม่ได้อ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลใดๆเลย คุณคิดว่าคุณจะได้รับบทลงโทษใดบ้าง (กรุณาใส่เครื่องหมาย / ในช่อง 1. รายงาน และ 2. วิทยานิพนธ์/ สารนิพนธ์)
- คุณสามารถเลือกบทลงโทษได้มากกว่า 1 ข้อ ตั้งแต่ข้อ 1- 8

บทลงโทษ	รายงาน	วิทยานิพนธ์/ สารนิพนธ์
1. ไม่มีอะไรเกิดขึ้น		
2. ได้รับการตักเตือน		
3. ได้รับการอนุญาตให้แก้ไขงานนั้นใหม่อีกครั้ง		
4. ได้รับคะแนน 0 คะแนน ในชิ้นงานนั้น		
5. ไม่ผ่านในรายวิชานั้นและต้องลงทะเบียนเรียนใหม่อีกครั้ง		
6. ถูกประจานความผิด		
7. ไม่อนุมัติปริญญา		
8. อื่นๆ โปรดระบุ _____		

4. การกระทำเหล่านี้ เป็นการคัดลอกหรือไม่ และควรมีบทลงโทษหรือไม่				
ข้อความ	การคัดลอก		บทลงโทษ	
	ลอก	ไม่ลอก	ควร	ไม่ควร
1. การยกข้อความจากต้นฉบับมาทั้งหมด โดยไม่มีการอ้างอิงใดๆ				
2. การตัดแปะข้อความจากแหล่งข้อมูลอื่น โดยไม่มีการอ้างอิงใดๆ				
3. การตัดแปะข้อความจากแหล่งข้อมูลอื่น โดยมีการอ้างอิง				
4. การยกข้อความจากต้นฉบับมาทั้งหมด โดยมีการอ้างอิง				
5. การเขียนข้อความที่คิดด้วยตนเองทั้งหมด				
6. การถอดความจากต้นฉบับโดยไม่มีการอ้างอิงใดๆและแทรกด้วยข้อความที่คิดด้วยตนเอง				

ตอนที่ 3 การคัดลอกงานเขียน

5. คุณเคยทำสิ่งต่อไปนี้มากน้อยแค่ไหน						
ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ข้าพเจ้าเคยคัดลอกงานเขียนของผู้ที่ข้าพเจ้าขอมาจากสื่อออนไลน์(เช่น ขอความช่วยเหลือให้บุคคลที่คุณรู้จักส่งงานเขียนของบุคคลนั้นมาให้ ผ่านทาง E-mail, chat in Facebook online, chat in Line) หรือช่องทางอื่นๆ (เช่น คัดลอกจากสมุดหรือกระดาษของบุคคลนั้น)					
2.	ข้าพเจ้าเคยคัดลอกงานเขียนจากสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสาร เป็นต้น โดยไม่มีการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลลงในงานเขียนของข้าพเจ้าเอง					
3.	ข้าพเจ้าเคยเขียนงานทางวิชาการให้กับบุคคลอื่น (เช่น รายงานในรายวิชาที่เรียน เรียงความ เป็นต้น)					
4.	ข้าพเจ้าเคยเขียนงานเขียน (เช่น บทความวิจัย) ทางอินเทอร์เน็ต แล้วคัดลอกข้อความมาใช้ในการเขียนของตนเอง					
5.	ข้าพเจ้าเคยคัดลอกข้อความจากเว็บไซต์ แล้วนำมาใช้ในงานของตนเอง โดยไม่มีการอ้างอิงใดๆ					

6. หากคุณจะคัดลอกงานเขียนของผู้อื่น คุณมีเหตุผลใดในการคัดลอกบ้าง			
ข้อ	เหตุผล	ใช่	ไม่ใช่
1.	ง่ายและสะดวก		
2.	ใครๆ ก็คัดลอก		
3.	ผู้สอนไม่ย่ำว่า ห้ามคัดลอก		
4.	คิดว่าไม่มีใครจับผิดการคัดลอกได้		
5.	เป็นงานเร่งด่วน ไม่มีเวลาทำ		
6.	งานที่กำลังเขียนอยู่ ยากเกินความรู้และความสามารถ		
7.	กลัวว่าความคิดของตนเองไม่ถูกต้อง		
8.	ขาดทักษะการเขียนที่ดี (เช่น การเลือกใช้คำศัพท์ การเรียบเรียงเนื้อหา การอ้างอิงในเนื้อหา หรือ การทำบรรณานุกรม)		
9.	อื่นๆ โปรดระบุ เพราะ _____		

ตอนที่ 4 วิธีการเขียนงาน

7. ในการเขียนงาน/รายงานของคุณ คุณใช้วิธีเหล่านี้หรือไม่			
ข้อ	วิธีการเขียนงาน/รายงาน	ใช่	ไม่ใช่
1.	เขียนด้วยสำนวนภาษาของตนเอง		
2.	สรุปใจความของผู้อื่น เป็นสำนวนภาษาของตัวเอง พร้อมกับอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล		
3.	สรุปใจความของผู้อื่น เป็นสำนวนภาษาของตัวเอง แต่ไม่อ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล		
4.	อ้างอิงคำพูดของผู้อื่น โดยให้เครื่องหมายคำพูด และมีการ อ้างอิงในเนื้อหาและแหล่งที่มาของข้อมูล		
5.	นำข้อความจากงานเขียนชิ้นเดิมของตัวเอง มาใช้ในงานเขียนชิ้นใหม่ โดยไม่เปลี่ยนแปลงข้อความเดิม		
6.	สรุปความจากงานเขียนชิ้นเดิมของตัวเอง ด้วยสำนวนภาษาใหม่ พร้อมกับอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล		
7.	ใช้โปรแกรมตรวจจับการคัดลอกเพื่อตรวจสอบงานเขียนและแก้ไขข้อความที่ตรวจพบการคัดลอก		
8.	ตัดแปะข้อความและไม่ได้อ้างอิงข้อมูล		
9.	อื่นๆ โปรดระบุ _____		

ตอนที่ 5 การใช้โปรแกรมป้องกันการคัดลอกงานเขียน

8. คุณเคยใช้โปรแกรมป้องกันการคัดลอกงานเขียนหรือไม่

- ไม่เคยใช้ ข้ามไปทำข้อ 10.
 เคยใช้ (โปรดระบุชื่อโปรแกรม _____)

9. เหตุใดคุณจึงใช้โปรแกรมป้องกันการคัดลอกงานเขียน (กรุณาทำเครื่องหมาย / ในข้อ 1 - 5 : เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)			
ข้อ	เหตุผล	ใช่	ไม่ใช่
1.	เพราะข้าพเจ้าอยากตรวจสอบความซ้ำของข้อความกับแหล่งข้อมูลอื่น		
2.	เพราะทางสถาบันการศึกษาส่งเสริมให้ใช้โปรแกรมนี้		
3.	เพราะผู้สอนสั่งให้ตรวจงานด้วยโปรแกรมนี้ ก่อนส่งงาน		
4.	เพราะกลัวถูกลงโทษร้ายแรง		
5.	อื่นๆ โปรดระบุ เพราะ _____		

10. คุณคิดว่าการตรวจสอบการคัดลอกงานเขียน เป็นสิ่งจำเป็นมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

*** หากคุณสนใจที่จะมีส่วนร่วมในการเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งต่อไป เรื่องวิธีการแก้ไขงานเขียน กรุณากรอก E-mail ของคุณ: _____
(ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลการติดต่อนี้เป็นความลับ และจะติดต่อกลับไปเพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึก)

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างสูง

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง

แนวคำถามที่ใช้สัมภาษณ์

1. คุณเขียนโครงร่างวิจัยเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ
 - a. เหตุใดถึงเลือกเขียนภาษานั้น
 - b. ในขณะที่เขียนงานนั้นมีปัญหาเกิดขึ้นบ้างหรือไม่ อย่างไร
2. คุณเคยมีปัญหาคารคัดลอกงานเขียนหรือโดนตรวจสอบงานเขียนที่มีการคัดลอกบ้างหรือไม่
 - a. ถ้ามี ผู้สอนดำเนินการอย่างไรบ้าง
 - b. ถ้าไม่มี หมายความว่า คุณเขียนงานด้วยสำนวนของตนเองทั้งหมดหรือไม่ อย่างไร
 - c. งานเขียนของคุณเคยถูกตรวจสอบการคัดลอกข้อความโดยผู้สอนบ้างหรือไม่ อย่างไร
 - d. คุณรู้สึกอย่างไรบ้าง หากงานเขียนของคุณถูกตรวจสอบพบว่ามี การคัดลอกโดยโปรแกรมตรวจจับการคัดลอก
 - คุณมีความคิดเห็นอย่างไรกับการตรวจสอบการคัดลอกในงานเขียนระหว่างโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกและตรวจสอบโดยผู้สอน
3. คุณมีความเข้าใจหรือมีคำจำกัดความเกี่ยวกับความหมายของการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการไว้ อย่างไร
4. ในประเด็นของการเขียนงานทางวิชาการ โครงร่างวิจัย รวมไปถึงงานเขียนทั่วไปที่คุณเคยเขียนผ่านมานั้น คุณใช้วิธีการใดบ่อยที่สุดเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกข้อความ
5. สมมุติว่า งานเขียนของคุณโดนตรวจสอบการคัดลอกโดยโปรแกรมตรวจจับการคัดลอก หรือผู้สอน และพบว่า งานนั้นมีข้อความที่คัดลอกมาจริงๆ คุณจะแก้ไขข้อความนั้นอย่างไร และดำเนินการอย่างไรบ้างจนได้งานเขียนที่สมบูรณ์
6. คุณมีประเด็นใดที่อยากจะบอกกล่าวเพิ่มเติมบ้าง

ภาคผนวก ค

แบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียง

กระบวนการฝึกวิธีคิดออกเสียง (Think-aloud)

ก่อนที่คุณจะแก้ไขงานเขียนของคุณเอง คุณจะได้รับการฝึกใช้วิธีคิดออกเสียง เพื่อเป็นการฝึกความคุ้นชินกับการคิดพร้อมกับการพูด ดังนั้น สิ่งที่คุณควรปฏิบัติ คือ พูดในสิ่งที่คุณคิดและตัดสินใจ รวมถึงการอ่านข้อความใดๆ ออกมาดังๆ ในขณะที่คุณกำลังดำเนินกิจกรรมดังต่อไปนี้ การคำนวณตัวเลขทางคณิตศาสตร์ การแก้ไขข้อความระดับประโยค และการแก้ไขข้อความระดับย่อหน้า

หมายเหตุ กระบวนการนี้เป็นการฝึกวิธีการคิดออกเสียงเท่านั้น ผู้ได้รับการฝึกไม่ควรกังวลกับความถูกต้องของคำตอบ หากคุณไม่สามารถแก้ไขข้อความที่มีการคัดลอกจากต้นฉบับ และ/หรือไม่ทราบวิธีการแก้ไขข้อความในประโยคนั้นๆ กรุณาอธิบายเหตุผลออกมาเป็นคำพูด

1. การคำนวณตัวเลขทางคณิตศาสตร์

1.1 มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งมีนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 3,050 คน นักศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 2,806 คน ดังนั้น มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีนักศึกษาทั้งหมดกี่คน

1.1 ห้อง ม. 5/1 มีนักเรียนผู้หญิง จำนวน 18 คน ขณะที่ ห้อง ม. 5/2 มีจำนวนนักเรียนผู้หญิงเป็น 2 เท่า ของนักเรียนผู้หญิงห้อง ม. 5/1 ดังนั้น นักเรียนผู้หญิงห้อง ม. 5/2 มีจำนวนทั้งหมดกี่คน

2. การแก้ไขข้อความระดับประโยค

จงแก้ไขประโยคที่มีการตัดลอก

ประโยคที่มีการตัดลอก ประโยคที่ 1 : The fact that *English allows for at least five styles of speaking*.

ตัดลอกมาจากข้อความต้นฉบับ คือ

Jacobson (1976) suggests *that English allows for at least five styles of speaking*:

1. peer's style
2. formal style
3. style appropriate for small children or when addressing them, that is, an adult's style comprehensible to small children (not necessarily baby talk)
4. informal style appropriate when talking to a close member of one's family
5. informal style appropriate when talking to an adult who is not a member of the family

ที่มาของข้อมูล: Richards, Jack C., and Sukwivat, M. (1985). *Cross-cultural aspects of conversational competence. The context of language teaching. Cambridge University Press, p. 135.*

วิธีแก้ไขประโยคที่ 1: _____

ประโยคที่แก้ไขแล้ว: _____

จงแก้ไขประโยคที่มีการคัดลอก

ประโยคที่มีการคัดลอก ประโยคที่ 2: Anita Desai states that *if a writer is Indian, his work will naturally be Indian in quality, in flavor, in its characteristics.*

คัดลอกมาจากข้อความต้นฉบับ คือ

Anita Desai states *if a writer is Indian...his work will naturally be Indian in quality, in flavor, in its characteristics...*it can hardly be anything else, even if he is writing in English. The English spoken and written in India has in any case become an Indian language.

(Ram, 1983, pp.3-32)

ที่มาของข้อมูล: McKay, S.L. (2002). *Teaching English as an international language: Rethinking Goals and Approaches.* Oxford: Oxford University Press, p. 57.

วิธีแก้ไขประโยคที่ 2: _____

ประโยคที่แก้ไขแล้ว: _____

3. การแก้ไขข้อความระดับย่อหน้า

จงแก้ไขประโยคที่มีการคัดลอก

ข้อความที่มีการคัดลอก

In my opinion, Standard English is *the variety of a language which has the highest status in a community*. Moreover, a standard variety is *used in the news media, describe in grammars,* and *taught in schools and taught to non-native speakers when they learn the language as a foreign language.*

คัดลอกมาจากข้อความต้นฉบับ คือ

Quirk (1990), for example, maintains that Standard English is what might be termed the unmarked variety; it is not unusual or different in any way and is typically associated with written English.

The Longman Dictionary of Applied Linguistics (Richards, Platt, and Weber 1985) also associated Standard English with written language and it notes its status in relation to other varieties. It defines *Standard English as the variety of a language which has the highest status in a community or nation and which is usually based on the speech and writing of educated speakers of the language.*

A standard variety is generally:

- (a.) *used in the news media* and in literature
- (b.) *describe in dictionaries and grammars*
- (c.) *taught in schools and taught to non-native speakers when they learn the language as a foreign language.*

(ibid: 271)

ที่มาของข้อมูล: McKay, S.L. (2002). *Teaching English as an international language: Rethinking Goals and Approaches*. Oxford: Oxford University Press, p. 53.

การแก้ไขข้อความระดับข้อความ

วิธีแก้ไขประโยค: _____

ข้อความที่แก้ไข: _____

ภาคผนวก ง

ตารางแสดงประโยคที่ตรวจพบการคัดลอกและการแก้ไขข้อความเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของกลุ่มตัวอย่าง

วิธีที่ใช้	ข้อความที่ตรวจพบการคัดลอกด้วยโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกและเทียบเกณฑ์รูปแบบการคัดลอก	ข้อความที่แก้ไข	ผลการแก้ไข	
			ความถูกต้อง	วิธีการ
การอ้างอิงในเนื้อหา	For example, “a judgment of the self in comparison with qualities that others possess”, “jealousy – emotions that indicate growing self-awareness”, and “the thought of her being pregnant”. (สมชาย)	For example, “ <i>a judgment of the self in comparison with qualities that others possess</i> ”, “ <i>jealousy – emotions that indicate growing self-awareness</i> ”, and “ <i>the thought of her being pregnant</i> ” (Surname, xxxx, p. x). (สมชาย)	/	/
การใส่เครื่องหมายประกอบ	In the same vein, Kreidler (1998) designates that semantics is the study of the language organization and the meaning expression which includes the study of how meaning is constructed, interpreted, clarified, obscured, illustrated, simplified, negotiated, contradicted, and paraphrased. (สายธาร)	In the same vein, Kreidler (1998) designates that semantics is the study of the language organization and the meaning expression which includes the study of how meaning is “ <u>constructed, interpreted, clarified, obscured, illustrated, simplified, negotiated, contradicted, and paraphrased</u> ” (p. x). (สายธาร)	/	/
การอ้างอิงในเนื้อหา	For example, “The survey, conducted by St George University, showed that ...”, “Celia wished she had got the job at the...”, “I am scared of ...”, “Lost, stolen, or missing items must be reported to...”, and “... about a species of endangered turtle ...”. (สายธาร)	For example, “ <i>The survey, conducted by St George University, showed that ...</i> ”, “ <i>Celia wished she had got the job at the...</i> ”, “ <i>I am scared of ...</i> ”, “ <i>Lost, stolen, or missing items must be reported to...</i> ”, and “ <i>... about a species of endangered turtle ...</i> ” (Surname, xxxx, p. x). (สายธาร)	/	/

ตารางแสดงประโยคที่ตรวจพบการคัดลอกและการแก้ไขข้อความเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของกลุ่มตัวอย่าง(ต่อ)

วิธีที่ใช้	ข้อความที่ตรวจพบการคัดลอกด้วยโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกและเทียบเกณฑ์รูปแบบการคัดลอก	ข้อความที่แก้ไข	ผลการแก้ไข	
			ความถูกต้องทางภาษา	จริยธรรมทางวิชาการ
การเปลี่ยนคำศัพท์	In order to communicate successfully, the mastery of grammar is needed. Based on the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR), the ability of the student is divided into levels based on grammar competence. (สายธาร)	In order to communicate successfully, the mastery of grammar is needed. According to the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR), the ability of the student is divided into levels based on grammar competence. (สายธาร)	/	/
การอ้างอิงในเนื้อหา	Its position is always at the front of the noun for instance, "The broken window should be repaired." (สายธาร)	Its position is always at the front of the noun for instance, " <u>The broken window should be repaired</u> " (Surname,xxxx, p. x). (สายธาร)	/	/
การอ้างอิงในเนื้อหา	For example "If I hadn't learned hard, I would have failed the exam." (สายธาร)	For example " <u>If I hadn't learned hard, I would have failed the exam.</u> " (Surname,xxxx, p. x). (สายธาร)	/	/
การอ้างอิงในเนื้อหา	The structure of attributive adjectives is "The broken window should be repaired." which means that the adjectives is always at the front of the noun. (สายธาร)	The structure of attributive adjectives is " <u>The broken window should be repaired.</u> " (Surname,xxxx, p. x) which means that the adjectives is always at the front of the noun. (สายธาร)	/	/

ตารางแสดงประโยคที่ตรวจพบการคัดลอกและการแก้ไขข้อความเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของกลุ่มตัวอย่าง(ต่อ)

วิธีที่ใช้	ข้อความที่ตรวจพบการคัดลอกด้วยโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกและเทียบเกณฑ์รูปแบบการคัดลอก	ข้อความที่แก้ไข	ผลการแก้ไข	
			ความถูกต้องทางภาษา	จริยธรรมทางวิชาการ
การถอดความด้วยวิธี การตัดคำ/ การเพิ่มคำ/ การแทนที่คำ และอ้างอิง ในเนื้อหา	Thus, it is worth conducting a research to investigate online learning strategies that successful and unsuccessful students use, whether there is a difference between online language learning strategies used by successful and unsuccessful online students, and the difficulties that those unsuccessful students encounter in online learning environment. (ภูผา)	Thus, it is worth conducting a research to investigate online learning strategies that successful and unsuccessful students use, whether there is a difference between online language learning strategies <i>employed by acquired and non-acquired</i> online students, and the difficulties that those unsuccessful students encounter in online learning environment <i>(Surname,xxxx, p. x)</i> . (ภูผา)	/	/
การถอดความด้วยวิธี การตัดคำ/ การเพิ่มคำ/ การแทนที่คำ	Online Learning Strategies (OLS) is defined as students' ability to understand and control their learning by employing a range of cognitive, meta-cognitive, affective, and resource-management skills in order to achieve online learning goals (Schunk & Zimmerman, 1994; Zarisky & Styles, 2000; Hu & Grambling; 2009 and Tsai, 2009). (ภูผา)	Online Learning Strategies (OLS) is defined as <i>way to understand and regulate their learning by using</i> a range of cognitive, meta-cognitive, affective, and resource-management skills in order to achieve online learning goals (Schunk & Zimmerman, 1994; Zarisky & Styles, 2000; Hu & Grambling; 2009 and Tsai, 2009). (ภูผา)	/	/

ตารางแสดงประโยชน์ที่ตรวจพบการคัดลอกและการแก้ไขข้อความเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของกลุ่มตัวอย่าง(ต่อ)

วิธีที่ใช้	ข้อความที่ตรวจพบการคัดลอกด้วยโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกและเทียบเกณฑ์รูปแบบการคัดลอก	ข้อความที่แก้ไข	ผลการแก้ไข	
			ความถูกต้องทางภาษา	จริยธรรมทางวิชาการ
การถอดความด้วยวิธี การตัดคำ/ การเพิ่มคำ/ การแทนที่คำ	<i>Elaboration strategies</i> are the ways that learners use cognitive skills to go beyond the given content in order to make meaningful information. They also build connections between information given in the learning material and prior knowledge through various activities such as editing notes, comparing reading assignments with lecture notes, summarizing, paraphrasing, and finding their own examples from real-world events and problems (Talbot, 1997; Hu & Gramling, 2009). (ผู้ผา)	<i>Elaboration strategies</i> are the ways that learners use cognitive skills to go beyond the given content in order to make meaningful information. They also build connections between information given in the learning material and prior knowledge through various activities such as editing notes, comparing reading assignments with lecture notes, summarizing, paraphrasing, and finding their <u><i>examples from the experience of world knowledge and difficulties</i></u> (Talbot, 1997; Hu & Gramling, 2009). (ผู้ผา)	/	/
การถอดความด้วยวิธี การตัดคำ/ การเพิ่มคำ/ การแทนที่คำ	Self-regulation/Volitional strategies refer to the awareness and control of cognition (Pintrich et al., 1991) in order to set the goal and manage ones' own learning performance. In other words it can be referred as a conscious effort, supported by determination or extrinsic requirements , to persist in one's pursuit of learning goals and resist temptation and stifle impulses to abandon them. (ผู้ผา)	Self-regulation/Volitional strategies refer to the awareness and control of cognition (Pintrich et al., 1991) in order to set the goal and manage ones' own learning performance. In other words it can be referred as <u><i>self-regulated, setting goal or extrinsic motivation</i></u> , to persist in one's pursuit of learning goals and resist temptation and stifle impulses to abandon them. (ผู้ผา)	X	/

X ความหมายของประโยคเปลี่ยน

ตารางแสดงประโยคที่ตรวจพบการคัดลอกและการแก้ไขข้อความเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของกลุ่มตัวอย่าง(ต่อ)

วิธีที่ใช้	ข้อความที่ตรวจพบการคัดลอกด้วยโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกและเทียบเกณฑ์รูปแบบการคัดลอก	ข้อความที่แก้ไข	ผลการแก้ไข	
			ความถูกต้องทางภาษา	จริยธรรมทางวิชาการ
การเปลี่ยนคำศัพท์	Scholars in the field of foreign and second language learning have studied the relationship between language learning strategies use and learners' academic achievement, proficiency level and other factors such as motivation, gender, type of task, age, cultural background, learning style, tolerance of ambiguity, and attitudes, all of which are believed to influence the choice of strategies used by language learners (O'Malley & Chamot, 1990; Oxford, 1990, 1996). (गुणा)	Scholars in the field of foreign and second language learning have <u>investigated the correlation between language learning strategies use</u> and learners' academic achievement, proficiency level and other factors such as motivation, gender, type of task, age, cultural background, learning style, tolerance of ambiguity, and attitudes, all of which are believed to influence the choice of strategies used by language learners (O'Malley & Chamot, 1990; Oxford, 1990, 1996). (गुणा)	/	/
การถอดความด้วยวิธีการแก้ไขอนุประโยค	The research done by Ganjooei and Rahimi (2008) showed that ... However, many researchers argued that the different platforms of learning particularly in online setting could cause the difference in LLS choices because e-learners come in different styles and strategies in ways they take in and process information (Azemi, 2004; Fedderholdt, 1997; Lessard-Clouston, 1997). (गुणा)	The research done by Ganjooei and Rahimi (2008) showed that.... However, many researchers argued that the different platforms of learning particularly in online setting could cause the difference in LLS choices because e-learners come in different styles and strategies <u>in order to comprehend the data</u> (Azemi, 2004; Fedderholdt, 1997; Lessard-Clouston, 1997). (गुणा)	/	/

ตารางแสดงประโยคที่ตรวจพบการคัดลอกและการแก้ไขข้อความเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของกลุ่มตัวอย่าง(ต่อ)

วิธีที่ใช้	ข้อความที่ตรวจพบการคัดลอกด้วยโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกและเทียบเกณฑ์รูปแบบการคัดลอก	ข้อความที่แก้ไข	ผลการแก้ไข	
			ความถูกต้องทางภาษา	จริยธรรมทางวิชาการ
การถอดความด้วยวิธี การตัดคำ/ การเพิ่มคำ/ การแทนที่คำ	Swierzbin (2014) says that the head noun is the core of the noun phrase, and it may stand alone or have determiners or modifiers before it (pre-modifiers), or after it (post-modifiers). (สมชาย)	Swierzbin (2014) says that the head noun is the core of the noun phrase. <i>The head noun set by itself or occur with determiners or modifiers</i> before it (pre-modifiers), or after it (post-modifiers). (สมชาย)	/	/
การถอดความด้วยวิธี การตัดคำ/ การเพิ่มคำ/ การแทนที่คำ และวิธีการแก้ไข อนุประโยค	Chand (2008) conducted a case study... The findings also indicated that even though learning had taken place in this distance education context some face-to-face teaching would have been necessary since regular contact between teachers and learners is seen by learners as very beneficial and more likely to lead to a better development of listening skills. (ภูผา)	The findings also indicated that even though learning studied within distance education <i>environment some traditional teaching</i> would have been necessary since regular contact between teachers and <i>traditional</i> learners is seen by learners as very beneficial and more likely to lead to a better development of listening skills. (ภูผา)	/	/

ภาคผนวก จ

ตารางแสดงประโยคที่ตรวจพบการคัดลอกและการใช้วิธีที่ผิดจรรยาบรรณของกลุ่มตัวอย่าง

วิธีที่ใช้	ข้อความที่ตรวจพบการคัดลอกด้วยโปรแกรม ตรวจสอบการคัดลอกและเทียบเกณฑ์ รูปแบบการคัดลอก	ข้อความที่แก้ไข	ผลการแก้ไข	
			ความถูกต้อง ทางภาษา	จรรยาบรรณทาง วิชาการ
การไม่แก้ไข ข้อความที่ตรวจ พบการคัดลอก	Swierzbins (2014) states that possessives, quantifiers, numbers, articles, and demonstratives are categorized as determiners. (สมชาย)	-	-	X
การไม่แก้ไข ข้อความที่ตรวจ พบการคัดลอก	"a little bird" (สมชาย)	-	-	X
การคัดลอก คำศัพท์โดยมิได้ ใช้เครื่องหมาย อัญประกาศ	It includes association, elaboration, imagery, visual encoding, auditory encoding, using word-structure, semantic encoding, and contextual encoding. (มะลิ)	It includes association, <i>imagery, visual encoding,</i> <i>elaboration, auditory encoding,</i> <i>using word-structure, semantic</i> <i>encoding,</i> and contextual encoding. (มะลิ)	X	X
การถอดความ ด้วยวิธีการ แก้ไขอนุ ประโยค	Similarly, Gao (1997) and Azar (2001) explains that past participles are difficult for English learners. (สายธาร)	<i>Past participles was [were]</i> <i>used alternately with present</i> <i>participles</i> (Gao, 1997; Azar, 2001). (สายธาร)	X	X

X ผิดจรรยาบรรณ

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างบทสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง (สายธาร)¹ สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2559

- ผู้วิจัย:** เขียนโครงร่างเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษคะ
- สายธาร:** ภาษาอังกฤษคะ
- ผู้วิจัย:** ทำไมถึงเลือกเขียนเป็นภาษาอังกฤษคะ
- สายธาร:** ก็อันดับแรก คือ มีความรู้สึกว่าการที่เราเข้ามาเรียนสาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติใหม่ จากชื่อมันก็คือ การสอนภาษาอังกฤษอยู่แล้ว เราก็เหมือนกับว่าควรจะได้รับการพัฒนาทางด้านทักษะภาษาอังกฤษ ก็เลยคิดว่า เออทำเป็นภาษาอังกฤษนี่แหละดีกว่า จะได้พัฒนาทักษะ ได้พัฒนาการเขียน ซึ่งการเขียนของพี่แฉะนี่คือมาก หยัดถ้าเราเขียนเป็นภาษาอังกฤษนะ เราจะได้พัฒนานี้ ซึ่งมันจริงอะ คือแบบว่า เราได้รู้ Synonym ได้รู้ คำศัพท์ที่ใช้ในเชิงวิชาการ อะไรอย่างนี้อะ อืม
- ผู้วิจัย:** ะหว่างที่เขียนโครงร่างวิจัย มีปัญหาอะไรเกิดขึ้นใหม่คะ
- สายธาร:** มีเยอะมาก ความคิดเหมือนมันตีกัน เออแล้วก็มีบางที่ พี่เป็นคนที่ไม่ค่อยละเอียด พอเขียนโครงร่าง มีการเกริ่นที่เกี่ยวกับ verb ช่องที่ 3 พอทำปุ๊บ ว่า verb ช่องที่ 3 คืออะไร บลาๆ จะเอา idea มาก่อน ลืมreference ลืมอ้างอิงให้เค้า คือไม่ได้ตั้งใจ แต่แบบว่า สมองไปกับideaของเค้ามากกว่า ของคนโน้นพูดแบบนี้ คนนี้พูดแบบนี้ คือจำปุ๊บอะไรได้แล้วอ้างอิงให้ตลอด แต่ไม่ได้จำหน้า แล้วหน้าเป็นสิ่งที่หายาก ถูกไหม มัวมาหาหน้าทีหลัง ก็เออ สิ่งที่มีปัญหาคือการอ้างอิงหน้า
- ผู้วิจัย:** คะ แล้วมีปัญหาเรื่องการโดนจับได้ว่าคัดลอกงานบ้างไหมคะ
- สายธาร:** ปกติก็ไม่ได้อยากขโมยความคิดใครมาอยู่แล้ว แต่ถ้าเอามาจากไหนก็citeให้เค้า แต่ที่นี้เนี่ย มีปัญหาอยู่ที่ว่า อย่างที่เล่าไป ลืมciteหน้า แต่เราQuoteเขาอะ ก็กลายเป็นว่า เราไปคัดลอกความคิดเค้ามา และอีกอย่าง พี่cite ในtext ลืม ใส่ชื่อ อ้างอิงใน Reference ก็เลยกลายเป็นประเด็นขึ้นมา อาจารย์ก็เลย ว่าหน้าห้องตอนที่สอบโครงร่างเลย ว่า เออ นี่ไปcopy งานเขา มา พี่ก็เลยอึ้งไปพักนึง และมีพี่คนนึงมาบอกกับพี่ว่า ลองไปหาสาเหตุมาว่าทำไมอาจารย์ถึงว่าอย่างนั้น เออ อยู่ดีๆ วันหนึ่ง ก็เลยลองนั่งหาสิว่า การอ้างอิงในtext กับ reference เราอ้างครบไหม ตกลงแล้ว หายไป 3 คน ใน reference

¹ นามสมมุติ

ตัวอย่างบทสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง (สายธาร)¹ สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2559 (ต่อ)

- ผู้วิจัย:** แล้วอย่างนี้ อาจารย์ท่านนั้นมีการลงโทษและดำเนินการอย่างไรต่อคะ
- สายธาร:** ท่านก็ด่าแล้ว ถือเป็นการลงโทษ
- ผู้วิจัย:** แล้วรู้สึกอย่างไรบ้างคะ หากนํางานไปตรวจสอบการคัดลอกโดยผู้สอนหรือโปรแกรม รู้สึกชอบหรือไม่ชอบแบบไหนมากกว่าคะ
- สายธาร:** กับอาจารย์อะ พี่ไม่เคยให้อาจารย์ เขี่ย อาจารย์ไม่ค่อยดูด้วยว่า cite ถูกมั๊ย ก็มีแค่อาจารย์คนนั้นท่านเดียวที่ดู แต่ถ้าถามว่าชอบมั๊ย ที่แบบส่งเข้าตรวจสอบ แล้วให้เขาประเมิน อันนั้นอะชอบมาก เราจะได้รู้ว่า ตรงนี้เราไปเอามาจากของเขาหรือ บางทีเคยเจอที่ว่า เขี่ยประโยชน์เราคิดเอง แต่ดันไปเหมือนกับของเขา อะอย่างเช่น ง่าย ๆ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาเพื่อการสื่อสาร อย่างกับว่า มันเป็นคนอื่นที่พูดกันมาเรื่อยๆ แต่ก็ไม่ได้ลอก
- ผู้วิจัย:** แล้วอย่างนี้ คุณให้ความหมายของคำว่า การคัดลอกงานเขียนทางวิชาการไว้อย่างไรคะ
- สายธาร:** การคัดลอกงานเขียนคือการไปเอางานของเขามาโดยที่ไม่ได้อ้างว่าเอามาจากตรงไหน แต่ถ้าถามว่า paraphrase เป็นการคัดลอกใหม่ คิดว่าไม่นะ
- ผู้วิจัย:** งั้นในการเขียนงานทางวิชาการ คุณใช้วิธีใดบ่อยที่สุดเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกคะ
- สายธาร:** วิธีการเปลี่ยน vocab และก็เปลี่ยน active เป็น passive ก็แค่ 2 อย่าง
- ผู้วิจัย:** หากงานเขียนของคุณถูกนำไปตรวจสอบและพบว่า มีข้อความที่คัดลอกจริงๆ คุณจะดำเนินการแก้ไขอย่างไรบ้างคะ
- สายธาร:** ถ้าสมมุติว่ามันคัดลอกใช้มั๊ย เราก็ไปดูว่า เขี่ยแล้วดันฉบับมันเป็นยังไง อ้อ โอเค มันเหมือนกันตรงนี้ๆ เออแล้วเราก็จะแก้ไข paraphrase มันอีกรอบ หรือ paraphrase แล้วไม่ได้จริงๆ พี่ก็จะยกของเขามาเลย ถ้าแก้ไม่ได้จริงๆ ของเขามันคืออยู่แล้ว ก็ยกมาเลย
- ผู้วิจัย:** คุณมีประเด็นอะไรที่อยากบอกกล่าวเพิ่มเติมไหมคะ
- สายธาร:** อ้อ ไม่แล้วคะ

¹ นามสมมุติ

ภาคผนวก (2)

บทความวิจัย

บทความวิจัย 1

กลยุทธ์หลีกเลี่ยงการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการ: กรณีศึกษา
นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

Strategies to Avoid Plagiarism in Academic Writing:
a Case Study of Master Teaching English Students

กลยุทธ์หลีกเลี่ยงการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการ: กรณีศึกษานักศึกษา
ระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ¹
**Strategies to Avoid Plagiarism in Academic Writing:
a Case Study of Master Teaching English Students**

ทิวณา ศิริพรหม
Thewnapa Siriprom
สมฤดี คงพุด
Somruedee Khongput

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์หลีกเลี่ยงการคัดลอกในการเขียนงานทางวิชาการที่เป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กำลังศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษและกำลังเขียนโครงร่างวิจัยภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และแบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียง เพื่อใช้รวบรวมวิธีหลีกเลี่ยงการคัดลอกและการแก้ไขงานเขียนที่มีข้อความที่คัดลอก ผลการศึกษาพบว่า วิธีที่นักศึกษาใช้เพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกบ่อยครั้ง คือ การถอดความจากข้อความต้นฉบับโดยใช้สำนวนภาษาของตนเองและนำข้อความมาใช้ในงานเขียนของตนเองด้วยการอ้างอิงข้อมูลอย่างเหมาะสม และถูกจริยธรรม นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาบางคนเลือกใช้วิธีที่ไม่เหมาะสมและผิดจริยธรรม คือ การคัดลอกคำศัพท์โดยไม่ใช้เครื่องหมายอัญประกาศ และการอ้างอิงข้อมูลไม่ครบถ้วน ผลการศึกษานี้เสนอแนะว่า ผู้สอนควรมุ่งเน้นและสร้างความเข้าใจให้กับนักศึกษาเรื่องการอ้างอิงที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการเขียนที่ถูกต้องตามหลักจริยธรรมเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกในงานเขียนทางวิชาการต่อไป

คำสำคัญ: กลยุทธ์, การหลีกเลี่ยงการคัดลอก, งานเขียนทางวิชาการ, นักศึกษาไทยระดับปริญญาโท

Abstract

This study aimed to explore strategies to avoid plagiarism in English academic writing of five Thai master's students in teaching English. A semi-structured interview and think-aloud protocols were employed to gather students' writing strategies. The findings revealed that the most frequently used strategy is paraphrasing by the use of one's own words and the use of others' ideas with ethically appropriate citations. However, some students adopted an inappropriate strategy by copying some words without using quotation marks and without appropriate citations. This study suggests teachers explicitly teach students correct citations and ethical ways of writing to avoid plagiarism in their academic papers.

Keywords: strategies, avoidance of plagiarism, academic writing, Thai master's students

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง "การรับรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการและวิธีแก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของนักศึกษาระดับปริญญาโท" ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีพุทธศักราช 2559

บทนำ

การเขียนเป็นการสะท้อนความคิดของผู้เขียนที่ถ่ายทอดผ่านตัวอักษร (Heaton, 1988) โดยใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ทางภาษา การ“เขียนเป็น” มีความสำคัญมากกว่าการ“เขียนได้” หากผู้เขียนเป็นผู้ที่“เขียนเป็น” ผู้อ่านจะเข้าใจความหมายของข้อความที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อความได้อย่างชัดเจน (พรภรณ์ หวังเชื้ออัครตชน, 2556) อย่างไรก็ตาม กว่าจะถึงขั้นการ“เขียนเป็น”นั้น ผู้ผลิตผลงานงานทางวิชาการโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา ควรจะเริ่มจากการ“เขียนได้” และฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาไปสู่ความชำนาญในการเขียนงานทางวิชาการ เช่น บทความวิจัย บทความวิชาการ ผลงานวิชาการอื่นๆ เพื่อการตีพิมพ์ เป็นต้น (อดิศัย โภธารามิก, 2548)

ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะอื่น เพราะต้องใช้การสั่งสมความรู้จากการฟัง การพูด และการอ่าน เพื่อถ่ายทอดข้อมูลผ่านตัวอักษรโดยต้องมีความถูกต้องตามหลักภาษาและการจูงใจผู้อ่านให้ติดตามเนื้อความตลอดทั้งเรื่อง และความยากในการเขียนเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเลือกที่จะคัดลอกข้อความแทนการเขียนโดยใช้ภาษาของตนเอง (Heaton, 1988) ซึ่งการคัดลอก หมายถึง การนำคำศัพท์ ประโยค หรือข้อความทั้งหมดจากแหล่งข้อมูลที่ค้นพบ มาใช้ในงานเขียนของตนเองโดยไม่อ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลในงานเขียนของตนเอง หรือการนำงานทางวิชาการจากสิ่งพิมพ์หรือสื่อออนไลน์ มาใช้ในงานของตน และตีพิมพ์เผยแพร่งานเขียนนั้นในนามของตนเอง (Keck, 2006; Kier, 2014; สันติพงษ์ ไทยประยูร, 2558) พฤติกรรมดังกล่าวถือว่าการขโมยความคิด (Plagiarism)

การขโมยความคิดของผู้อื่นเป็นปัญหาอย่างหนึ่งทางด้านคุณภาพการศึกษาในไทย (กลุ่มติดตามและประเมินผลด้านนโยบายและงบประมาณ สำนักติดตามและประเมินผลอุดมศึกษา, 2557) สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งมีการตรวจพบว่านักศึกษาคัดลอกงานวิจัยของบุคคลอื่นเพื่อสำเร็จการศึกษา (สำนักข่าวออนไลน์ไทยพับลิกา, 2555; บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555) เนื่องจากการคัดลอกสามารถทำได้ง่าย โดยใช้วิธีการตัดแปะข้อความของผู้อื่นกับข้อความบางส่วนของตนเอง แม้จะมีการอ้างอิงอย่างถูกต้องแล้ว ข้อความทั้งประโยคก็ถือว่าการคัดลอก (รมณีย์ เจริญทรัพย์, 2557) ปัญหานี้อาจเกิดจากหลายปัจจัย เช่น จริยธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล ซึ่งส่งผลต่อการขาดกระบวนการยั้งคิดและทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง การจัดสรรเวลาที่ไม่เหมาะสมต่อการเขียนงาน และการขาดความรู้เรื่องกลวิธีการเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก เป็นต้น (Ramzan, Munir, Siddique, & Asif, 2011; วิชาญ กิตติสุขสันต์, 2549) นอกจากนี้ การที่สถาบันการศึกษาของไทยกำหนดเกณฑ์ให้นักศึกษา และนักวิชาการต้องสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการและตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติและนานาชาติ เพื่อแสดงถึงความสำเร็จทางวิชาการ (เวคิน นพนิตย์, 2555) อาจเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้เกิดการกระทำที่ผิดจริยธรรมเพื่อให้ได้ผลงานวิชาการภายในเวลาที่ต้องการ

แม้ว่าหลายสถาบันการศึกษาได้นำโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกมาใช้เพื่อตรวจจับการคัดลอกข้อมูลที่ตรวจพบอาจมีความคลาดเคลื่อนได้ เนื่องจากข้อจำกัดของโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกที่อาจระบุแหล่งที่มาของข้อความต้นฉบับผิด (Dahl, 2007) ดังนั้น การตรวจสอบงานเขียนทางวิชาการโดยผู้เชี่ยวชาญยังคงมีความจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญสามารถตรวจสอบเนื้อหาทั้งหมดและแนวคิดหลักที่ใช้ในงานเขียนได้อย่างละเอียด เช่น การคัดลอกระดับคำ กลุ่มคำ หรือประโยค ตลอดจนความถูกต้องในการอ้างอิงข้อมูล (Cheema, Mahmood, Mahmood & Shah, 2011; Keck, 2010)

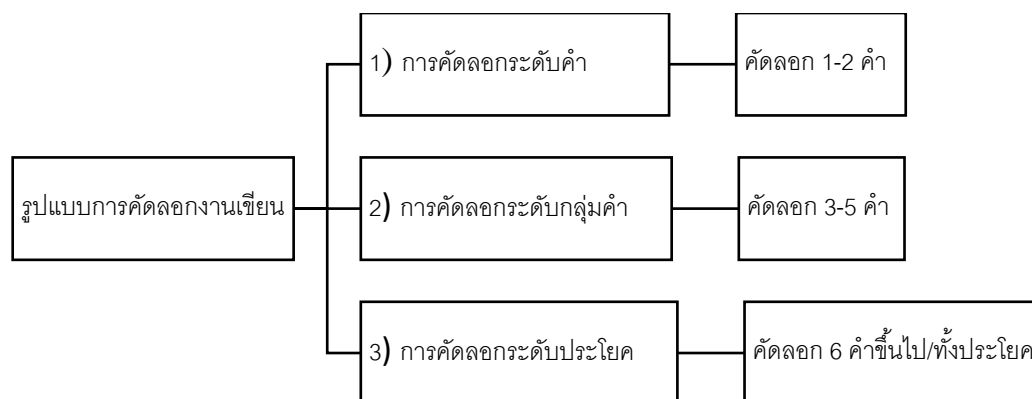
การผลิตผลงานทางวิชาการที่ปราศจากการคัดลอกเป็นสิ่งที่จะต้องกระทำ ซึ่งวิธีการเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกงานจากบุคคลอื่นสามารถทำได้หลายวิธี ทั้งการเขียนงานด้วยความคิดของตนเองทั้งหมด (Choi, 2012) การถอดความด้วยสำนวนภาษาของตนเอง (Das & Panjabi, 2011; จิราภา วิทยากริกริษ, 2555) การใส่เครื่องหมายอัญประกาศในส่วนคำพูดหรือข้อความที่คัดลอก (Barr on-Cede, Vila, Mart & Rosso, 2012; จิราภา วิทยากริกริษ, 2555) และการใส่แหล่งอ้างอิงในเนื้อหาและจัดทำบรรณานุกรมที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ (บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555) การเลือกใช้วิธีการเขียนที่ถูกต้องเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกย่อมแสดงถึงการเป็นผู้มีความตระหนักรู้และมีจริยธรรมในทางวิชาการ ดังนั้น วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ เพื่อศึกษาวิธีหลีกเลี่ยงการคัดลอกที่ใช้ในการแก้ไขงานเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา และบทความนี้จะนำเสนอกลวิธีแก้ไขงานเขียนที่นักศึกษาใช้จริง ทั้งวิธีที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมในการแก้ไขข้อความที่ตรวจพบการคัดลอก จากงานเขียนโครงร่างวิจัยภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโท โดยเฉพาะส่วนบทนำและการทบทวนวรรณกรรม เนื่องจากเป็นเนื้อความที่มีความเกี่ยวข้องกับความคิดหรือข้อความที่นำมาจากแหล่งอ้างอิงที่หลากหลาย เช่น หนังสือวารสารวิชาการ บทความวิจัย เป็นต้น การศึกษานี้จะนำไปสู่การส่งเสริมการเลือกใช้วิธีหลีกเลี่ยงการคัดลอกที่เหมาะสมกับข้อความที่ตรงกับความคิดของตน การอ้างอิงข้อมูลที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ และวิธีการเขียนอย่างมีจริยธรรมในการผลิตผลงานทางวิชาการ

กรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้มีกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 2 กรอบแนวคิด ดังนี้

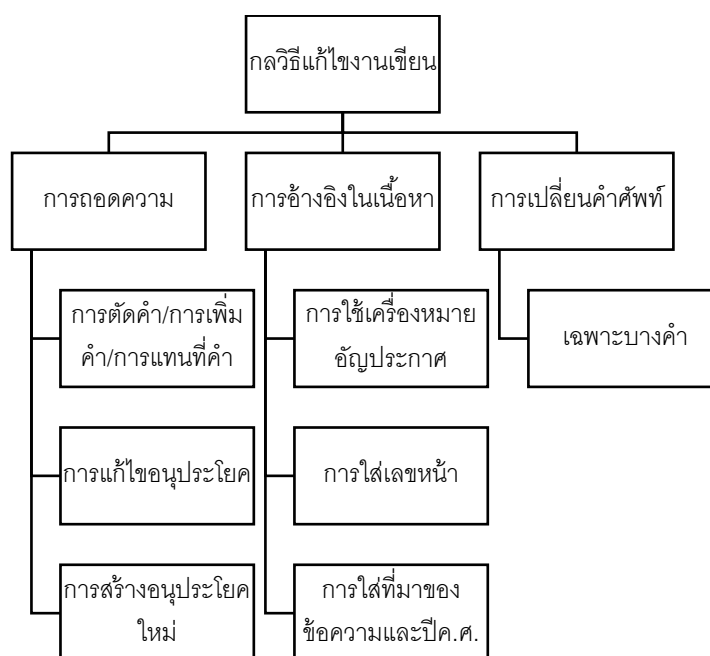
1. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการคัดลอก ผู้วิจัยรวบรวมประเด็นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันจากแนวคิดของ Cheema, S. Mahmood, A. Mahmood & Shah (2011), Choi (2012) และ Keck (2010) เพื่อใช้วิเคราะห์ลักษณะการคัดลอกงานเขียน โดยสรุปได้ 3 ประเภทหลัก ดังนี้ 1) การคัดลอกระดับคำ คือการนำคำ 1-2 คำ จากข้อความต้นฉบับมาใช้ในประโยคของตน ซึ่งถือว่าการคัดลอกในระดับต่ำ 2) การคัดลอกระดับกลุ่มคำ เป็นการนำคำจากข้อความต้นฉบับ ตั้งแต่ 3-5 คำ มาใช้ในประโยคของตน ซึ่งถือว่าการคัดลอกในระดับปานกลาง และ 3) การคัดลอกระดับประโยค เป็นการนำข้อความเกือบทั้งประโยคหรือทั้งประโยคจากข้อความต้นฉบับมาใช้ในงานเขียนของตน ซึ่งถือว่าการคัดลอกในระดับสูง ดังแสดงในแผนภูมิ 1

แผนภูมิ 1 แนวคิดที่ใช้ในการตรวจสอบการคัดลอกงานเขียน

2. แนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีแก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก ผู้วิจัยรวบรวมประเด็นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันจากแนวคิดของ Barr on-Cede, Vila, Mart & Rosso (2012) และ Keck (2010) เพื่อใช้วิเคราะห์ความถูกต้องทางจริยธรรมของข้อความที่ได้รับการแก้ไข มีกลวิธีแก้ไขงานเขียน 3 ประเภทหลัก ได้แก่ 1) การแก้ไขข้อความด้วยวิธีการถอดความ ซึ่งเป็นการแก้ไขข้อความโดยใช้สำนวนของตนเอง ผู้วิจัยพิจารณาจากการตัดคำ/การเพิ่มคำ/การแทนที่คำ การแก้ไขอนุประโยค และการสร้างอนุประโยคใหม่ (Keck, 2010) 2) การอ้างอิงในเนื้อหา ผู้วิจัยพิจารณาความถูกต้องของการอ้างอิงตามหลักเกณฑ์ APA การใช้เครื่องหมายอัญประกาศ การใส่เลขหน้า และการใส่ที่มาของข้อความและปีคริสต์ศักราช และ 3) การเปลี่ยนคำศัพท์ และความหมายของคำ (Barr on-Cede, Vila, Mart & Rosso, 2012) ดังแสดงในแผนภูมิ 2

แผนภูมิ 2 แนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์กลวิธีแก้ไขงานเขียน

วิธีการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาระดับปริญญาโท กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา จำนวนทั้งหมด 5 คน เป็นเพศชาย จำนวน 2 คน และเพศหญิง จำนวน 3 คน มีช่วงอายุระหว่าง 23-40 ปี กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมาจากวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้ 1) เป็นผู้ที่ได้ทำแบบสอบถามเรื่องความตระหนักรู้เกี่ยวกับการคัดลอกทางงานเขียนวิชาการ และแสดงความสนใจเข้าร่วมในการวิจัยในส่วนนี้อย่างเป็นทางการ 2) มีผลการประเมินตนเองว่าเป็นผู้ที่มีพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษดี ซึ่งมาจากการที่กลุ่มตัวอย่างได้ประเมินความสามารถของตนเองทางด้านภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในแบบสอบถามเรื่องความตระหนักรู้เกี่ยวกับการคัดลอกทางงานเขียนวิชาการ

3) เป็นผู้ที่กำลังเขียนหรือแก้ไขโครงร่างวิจัยภาษาอังกฤษ และ 4) เป็นผู้ที่ไม่มีความรู้หรือประสบการณ์การตีพิมพ์บทความวิจัยทั้งระดับชาติและนานาชาติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ประกอบการวิจัย คือ โปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกทางวรรณกรรม ซึ่งเป็นโปรแกรมสำหรับตรวจสอบการคัดลอกงานเขียนโดยตรวจสอบเนื้อความที่เขียนเปรียบเทียบกับสิ่งพิมพ์ออนไลน์ เช่น บทความวารสาร เพื่อหาความซ้ำของข้อความ โดยใช้การเปรียบเทียบคำที่ซ้ำแบบคำต่อคำ และแสดงผลข้อความที่คัดลอกและแหล่งข้อมูลที่คัดลอก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 1) แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง เป็นคำถามปลายเปิดซึ่งมีคำถามครอบคลุมในเรื่องกลวิธีแก้ไขงานเขียนทางวิชาการ ปัญหาการแก้ไขงานเขียน ตลอดจนความต้องการในการพัฒนาความสามารถทางด้านเขียน และ 2) แบบฝึกกระบวนการคิดออกเสียง (Think-aloud protocols) ซึ่งใช้ตรวจสอบกระบวนการคิดในการเขียนของผู้เขียน ผ่านการเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูด ในขณะที่ลงมือเขียน เพื่อช่วยให้ผู้ที่กำลังเขียนงานตระหนักในสิ่งที่กำลังคิดและเขียน (Fisher, Milsom & Bishop, 2008; Hayes, 2000)

วิธีการเก็บข้อมูลและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 คน ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ทำแบบสอบถามเรื่องความตระหนักรู้เกี่ยวกับการคัดลอกงานเขียนวิชาการ เป็นการเก็บข้อมูลในระยะแรกของงานวิจัยนี้ ในจำนวนนี้มีเพียง 5 คน ที่สนใจและสะดวกจะเป็นกลุ่มตัวอย่างในการให้ข้อมูลเชิงลึก จากนั้นผู้วิจัยรวบรวมบทนำและบทบทวนวรรณกรรมของโครงร่างวิจัยภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความยาวตั้งแต่ 2,572-8,977 คำ เพื่อนำมาตรวจสอบการคัดลอกโดยใช้โปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกงานเขียน จากนั้นผู้วิจัยนำผลที่ได้ คือข้อความที่พบการคัดลอกจากโปรแกรมดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการคัดลอกอีกครั้ง (แผนภูมิ 1) เพื่อแบ่งระดับการคัดลอกข้อความออกเป็นการคัดลอกระดับคำ กลุ่มคำ และประโยค

จากนั้นผู้วิจัยได้นัดหมายกับกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคลเพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึก โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลทั้งหมด ประมาณ 40-50 นาที โดยกลุ่มตัวอย่างให้สัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้างและฝึกวิธีคิดออกเสียงขณะแก้ไขงานเขียน โดยมีขั้นตอนในการเก็บข้อมูลดังนี้ 1) กลุ่มตัวอย่างให้การสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง 2) ผู้วิจัยใช้แบบฝึกการคิดออกเสียงกับกลุ่มตัวอย่าง (Someren, Barnard & Sandberg, 1994) โดยเริ่มจากพูดเปล่งเสียงการคำนวณตัวเลขทางคณิตศาสตร์ (Van Weijen, Van den Bergh, Rijlaarsdam & Sanders, 2009) เพื่อเป็นการฝึกฝนวิธีการคิดออกเสียงและสร้างความคุ้นชินกับการพูดว่าตนเองกำลังคิดอะไรอยู่ และกลุ่มตัวอย่างจะต้องแก้ไขข้อความจากแบบฝึกที่ได้รับ ซึ่งประกอบด้วยข้อความที่มีการคัดลอกระดับประโยค และระดับย่อหน้า 3) กลุ่มตัวอย่างแก้ไขงานเขียนของตนเองที่มีข้อความคัดลอกพร้อมพูดแสดงกระบวนการคิด

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยสรุปข้อมูลเป็นประเด็นหลักและประเด็นย่อย และวิเคราะห์ข้อมูลการแก้ไขงานเขียนด้วยวิธีคิดออกเสียงของกลุ่มตัวอย่าง ตามกรอบแนวคิดกลวิธีแก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก (แผนภูมิ 2) และข้อมูลทั้งหมดนำเสนอโดยการบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องกลวิธีหลีกเลี่ยงการคัดลอกในการเขียนงานทางวิชาการภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา ระดับปริญญาโท ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ แบ่งออกเป็น 2 ประเด็นหลัก ดังนี้ 1) ผลการตรวจสอบการคัดลอกข้อความในงานเขียนของกลุ่มตัวอย่าง และ 2) กลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างใช้แก้งานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก

1) ผลการตรวจสอบการคัดลอกข้อความในงานเขียนของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการตรวจสอบการคัดลอกข้อความจากโครงร่างวิจัยภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน โดยใช้โปรแกรมตรวจสอบการคัดลอก พบว่า งานเขียนทั้งหมดมีระดับการคัดลอกที่มาจากความซ้ำซ้อนของข้อความกับแหล่งข้อมูลอื่น ระหว่าง 6% - 20% ของเนื้อความทั้งหมด ซึ่งแสดงว่า ในภาพรวม กลุ่มตัวอย่าง กระทำการคัดลอกอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในความหมายของการคัดลอก ดังจะเห็นได้จากคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“การคัดลอกงานเขียนทางวิชาการ เหมือนเอาประโยค ความคิด หรือว่าสิ่งที่คนอื่นค้นพบ และตีพิมพ์ ไม่ว่าจะในหนังสือ วารสาร หรือใน website ใดๆก็ตาม นำประโยคนั้นมาเขียนไว้ในงานของตนเองโดยที่ไม่ได้อ้างอิงว่าใครเป็นคนคิดใครเป็นคนเขียนค่ะ”

(ปลายฟ้า, สัมภาษณ์วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2559)

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังแสดงให้เห็นว่าตนมีความรู้เรื่องวิธีการเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก ซึ่งสะท้อนได้จากคำสัมภาษณ์ของปลายฟ้าที่ว่า

“เจอประโยคที่น่าสนใจจะโรยแบบนี้ค่ะ คือเราจะนำมาใช้ แต่เราต้องอ้างอิง ก็ต้อง paraphrase”

(ปลายฟ้า, สัมภาษณ์วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2559)

จากคำสัมภาษณ์ทั้งสองข้อความจะเห็นได้ว่า การเข้าใจความหมายอย่างถ่องแท้ของการคัดลอกจะส่งผลต่อความตระหนักในการใช้วิธีที่ถูกจริยธรรมเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก

อย่างไรก็ตาม เมื่อนำผลการตรวจสอบดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับกรอบแนวคิดรูปแบบการคัดลอก (แผนภูมิ 1) อีกครั้ง พบว่า งานเขียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 คน มีข้อความที่คัดลอกทั้งหมด 19 ข้อความ และพบว่าเป็นการคัดลอกในระดับต่ำ จำนวน 1 ข้อความ การคัดลอกระดับกลุ่มคำ จำนวน 4 ข้อความ และการคัดลอกระดับประโยค จำนวน 14 ข้อความ ข้อค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่า การคัดลอกที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ เป็นการคัดลอกในระดับประโยคมากกว่าการคัดลอกระดับคำและกลุ่มคำ ซึ่งถือว่าเป็นการคัดลอกในระดับสูง ผลจากการสัมภาษณ์สามารถสรุปได้ว่า การกระทำดังกล่าวมาจากการขาดประสบการณ์ในการเขียนงานทางวิชาการ และกระทำการคัดลอกโดยความตั้งใจเนื่องจากเร่งรีบในการเขียน ดังสะท้อนผ่านข้อคิดเห็นจากการคิดออกเสียงของกลุ่มตัวอย่างต่อไปนี้

“[ผม] เขียนแบบวิชาการไม่ชำนาญ บางที่เขียนแล้วมันไม่สอดคล้อง บางข้อความก็เลย คัดลอกมาเลย เขียนด้วยตัวเองไม่ทันแล้ว แต่ส่วนใหญ่จะถอดความด้วยความคิดของตนเอง”

(ภุผา, การคิดออกเสียงวันที่ 31 มกราคม 2559)

การกระทำการคัดลอกยังอาจเกิดจากความสะเพร่าในการตรวจสอบการอ้างอิงข้อมูลตามหลักเกณฑ์ ดังสะท้อนผ่านข้อคิดเห็นจากการคิดออกเสียงของสายธารที่ว่า

“อันนี้ [ดิฉัน] คัดลอก ไปเอาของคนอื่นมา จำได้ ใช่มั้ย ลืมใส่อ้างอิง ต้องไปหาว่าเอามาจาก ใคร”

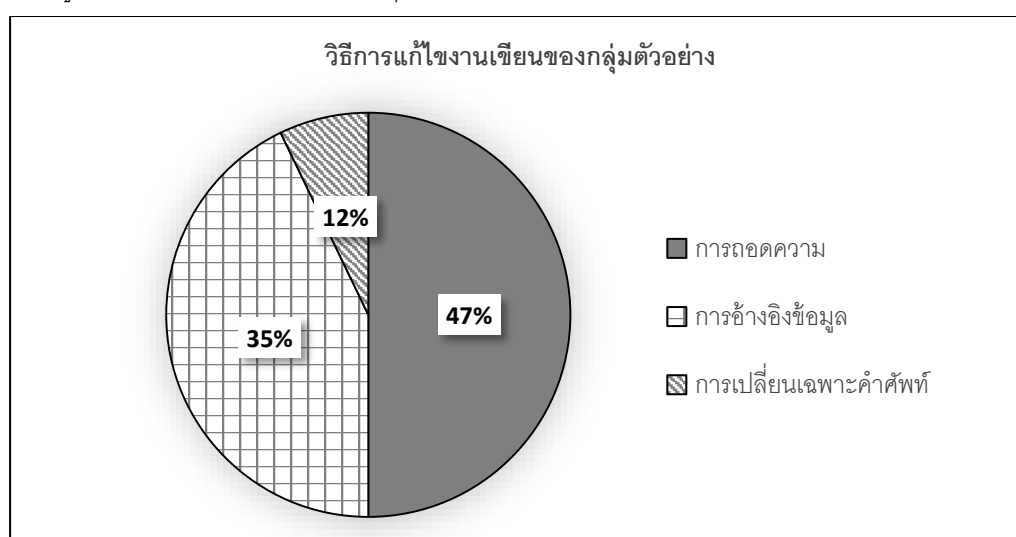
(สายธาร, การคิดออกเสียงวันที่ 24 มกราคม 2559)

กล่าวโดยสรุป ผลการตรวจสอบการคัดลอกข้อความด้วยโปรแกรมตรวจสอบการคัดลอกและแนวคิด รูปแบบการคัดลอก (แผนภูมิ 1) ทำให้ทราบว่า การคัดลอกข้อความเกิดจากการกระทำที่เจตนาและไม่เจตนา ซึ่ง ขึ้นอยู่กับจริยธรรมในการเขียนของผู้ผลิตผลงาน และความละเอียดรอบคอบ ในการเขียน (Cheema, S. Mahmood, A. Mahmood & Shah, 2011; อุทัย นุญประเสริฐ, 2551)

2) กลวิธีที่กลุ่มตัวอย่างใช้แก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกข้อความ

จากข้อมูลการคิดออกเสียงขณะแก้ไขงานเขียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีที่หลากหลายในการแก้ไข งานเขียน ซึ่งเป็นกลวิธีที่เหมาะสมและถูกหลักจริยธรรม สามารถแจกแจงวิธีการได้ดังแผนภูมิ 3

แผนภูมิ 3 วิธีการแก้ไขงานเขียนของกลุ่มตัวอย่าง

แผนภูมิ 3 แสดงให้เห็นถึงกลวิธีในการแก้ไขข้อความที่นักศึกษาใช้อย่างถูกต้องตามหลักจริยธรรม โดยวิธีการที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุด คือ การถอดความ ซึ่งพบว่า กลุ่มตัวอย่าง 3 ใน 5 คน เลือกใช้วิธีนี้บ่อยครั้ง โดยใช้ในการแก้ไขข้อความจำนวน 8 ข้อความ (47%) จากทั้งหมด 16 ข้อความที่ได้รับการแก้ไข ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาได้รับความรู้เรื่องการถอดความจากผู้สอนในห้องเรียน (Sun, 2012) ซึ่งสะท้อนได้จากคำสัมภาษณ์ของสมชายที่ว่า

“[ผม] ใช้วิธี Paraphrase เพราะรู้วิธีเดียว”

(สมชาย, สัมภาษณ์วันที่ 25 มกราคม 2559)

คำกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่า วิธีการนี้เป็นเพียงวิธีการเดียวที่สมชายได้เรียนรู้มา ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการได้รับการสอนวิธีการเขียนงานทางวิชาการในห้องเรียน ทั้งนี้ การถอดความนับว่าเป็นวิธีที่ได้รับความนิยมมากที่สุด (Keck, 2010) อย่างไรก็ดี การถอดความที่มีประสิทธิภาพนั้น ต้องอาศัยความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในความหมายของข้อความที่นำมาจากแหล่งข้อมูลอื่น (Keck, 2006) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ความรู้ทางด้าน การถอดความ และความรู้ทางด้าน การเขียนอยู่ในระดับที่ดี ดังจะเห็นได้จากคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“[ผม] คิดว่า Paraphrase เป็นวิธีที่ถนัดที่สุด และเป็นวิธีที่สะท้อนความเข้าใจของเราได้ด้วย ถ้าเกิดว่า Paraphrase ไม่ได้ แสดงว่ายังไม่ค่อยเข้าใจ”

(ภูผา, สัมภาษณ์วันที่ 31 มกราคม 2559)

“[ดิฉัน] เลือกใช้วิธี Paraphrase เนื่องจาก [ดิฉัน] นำข้อมูลเรื่องเดียวกันมาจากหลายแหล่งข้อมูล จึงต้องอ่านเยอะๆ อย่างเข้าใจ และเขียนเป็นข้อความเดียวกัน”

(ปลายฟ้า, สัมภาษณ์วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2559)

เมื่อพิจารณาลักษณะการถอดความของกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ พบว่า มีการถอดความโดยวิธีที่หลากหลาย ดังแสดงในตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ห้ข้อมูลพบว่า นักศึกษาเลือกใช้การถอดความด้วยวิธีการตัดคำ/เพิ่มคำ/แทนที่คำมากกว่าการถอดความด้วยวิธีการแก้ไขอนุประโยค และการสร้างอนุประโยคใหม่ อาจเป็นเพราะการแก้ไขด้วยวิธีนี้ง่ายกว่าวิธีอื่น (Keck, 2010) ทั้งยังอาจทำได้รวดเร็วกว่าวิธีการแก้ไขอนุประโยค และการสร้างอนุประโยคใหม่ อย่างไรก็ดีตาม การถอดความมีหลากหลายรูปแบบ การเลือกใช้จึงขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้เขียนงานทางวิชาการและลักษณะของข้อความที่ต้องการนำมาใช้ในงานเขียนของตนเอง (Foltynek, Rybicka & Demoliou, 2014)

ตาราง 1 ประเภทการถอดความและตัวอย่างประโยคของกลุ่มตัวอย่าง (พัฒนามาจาก Keck, 2010)

ประเภท	ประโยคที่ตรวจพบการคัดลอก ¹	ประโยคที่แก้ไข ²
1. การตัดคำ/ การเพิ่มคำ/ การแทนที่คำ	<p>1) ...They also build connections between information given in the learning material and prior knowledge through various activities such as editing notes, comparing reading assignments with lecture notes, summarizing, paraphrasing, and finding their own examples from real-world events and problems (Talbot, 1997; Hu & Gramling, 2009). (ภุฉา)</p> <p>2) The students compose “I am very interesting in learning English grammar” and “The directions to the party are very confused to us”. (สายธาร)</p> <p>3) Swierzbina (2014) says that the head noun is the core of the noun phrase, and it may stand alone or have determiners or modifiers before it (pre-modifiers), or after it (post-modifiers). (สมชาย)</p>	<p>1) ...They also build connections between information given in the learning material and prior knowledge through various activities such as editing notes, comparing reading assignments with lecture notes, summarizing, paraphrasing, and finding their examples from the experience of world knowledge and difficulties (Talbot, 1997; Hu & Gramling, 2009). (ภุฉา)</p> <p>2) <i>For example</i> “I am very interesting in learning English grammar” and “The directions to the party are very confused to us” (Gao, 1997; Azar, 2001). (สายธาร)</p> <p>3) Swierzbina (2014) says that the head noun is the core of the noun phrase. The head noun set by itself or occur with determiners or modifiers before it (pre-modifiers), or after it (post-modifiers). (สมชาย) (การใช้ภาษามืด)</p>
2. การแก้ไขข้อผิดพลาด	Similarly, Gao (1997) and Azar (2001) explains that past participles are difficult for English learners . (สายธาร)	Past participles was [were] used alternately with present participles (Gao, 1997; Azar, 2001). (สายธาร) (ความหมายเปลี่ยนจึงผิดจริยธรรม)
3. การสร้างอนุประโยคใหม่	Chand (2008) conducted a case study... The findings also indicated that even though learning had taken place in this distance education context some face-to-face teaching would have been necessary since regular contact between teachers and learners is seen by learners as very beneficial and more likely to lead to a better development of listening skills. (ภุฉา)	The findings also indicated that even though learning studied within distance education environment, some traditional teaching would have been necessary since regular contact between teachers and traditional learners is seen by learners as very beneficial and more likely to lead to a better development of listening skills. (ภุฉา)

¹ ข้อความที่มีการคัดลอกคือข้อความที่เน้นตัวหนา

² ข้อความที่ได้รับการแก้ไขคือข้อความที่เน้นตัวหนาและตัวเอียง

จากการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นที่น่าสังเกตว่า นักศึกษาบางคนสามารถเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก แต่การแก้ไขข้อความใหม่อีกครั้งยังอาจมีความผิดพลาดทางจริยธรรมได้ ดังตัวอย่างประโยคของสมชาย ที่ใช้วิธีการแก้ไขโดยการเปลี่ยนโครงสร้างประโยคจากการเน้นประธานเป็นผู้กระทำเป็นประโยคที่เน้นประธานเป็นผู้ถูกกระทำ ทำให้ความหมายบางส่วนเปลี่ยนไปจากข้อความต้นฉบับ จึงยังถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดจริยธรรมในการเขียน ความผิดพลาดนี้อาจเป็นผลมาจากการขาดความเข้าใจบางเรื่องของหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และความเร่งรีบในการแก้ไขงาน (อุทัย บุญประเสริฐ, 2551)

นอกจากนี้ ข้อมูลจากการคิดออกเสียงยังแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาบางคนใช้กลวิธีที่ไม่เหมาะสมและผิดจริยธรรมกับการแก้ไขข้อความที่ตรวจพบการคัดลอก ดังตัวอย่างประโยคของมะลิ ในตาราง 2 ซึ่งชี้ให้เห็นว่า มะลิได้คัดลอกคำศัพท์จากแหล่งข้อมูลอื่นโดยมิได้ใช้เครื่องหมายอัญประกาศคว่ำระหว่างคำที่คัดลอกมา และดำเนินการแก้ไขข้อความด้วยวิธีการสลับตำแหน่งการวางคำศัพท์เพียงบางส่วน จึงทำให้ประโยคดังกล่าวยังคงเป็นประโยคที่มีการคัดลอก ผลการแก้ไขประโยคของมะลิชี้ให้เห็นว่า นักศึกษายังคงขาดความรู้เรื่องวิธีการเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก และอาจเกิดความสับสนในการอ้างอิงความคิดของตนเองกับข้อความของผู้อื่น (บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555)

ตาราง 2 กลวิธีที่ผิดจริยธรรมในการแก้ไขข้อความเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของกลุ่มตัวอย่าง

กลวิธี	การแก้ไขข้อความ	ประโยคที่ตรวจพบการคัดลอก ¹	ประโยคที่แก้ไข ²
การเปลี่ยนคำศัพท์	สลับตำแหน่งการวางคำศัพท์ และคัดลอกคำศัพท์บางคำ แต่มิได้ใช้เครื่องหมายอัญประกาศ และบอกที่มาของข้อมูล	It includes association, elaboration, imagery, visual encoding, auditory encoding, using word-structure, semantic encoding, and contextual encoding. (มะลิ)	It includes association, <i>imagery</i> , <i>visual encoding</i> , <i>elaboration</i> , <i>auditory encoding</i> , using <i>word-structure</i> , <i>semantic encoding</i> , and contextual encoding. (มะลิ)

¹ ข้อความที่มีการคัดลอกคือข้อความที่เน้นตัวหนา

² ข้อความที่ได้รับแก้ไขคือข้อความที่เน้นตัวหนาและตัวเอียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการคิดออกเสียงยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างบางคนไม่ประสงค์จะแก้ไขประโยคที่ตรวจพบการคัดลอก ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 การไม่แก้ไขข้อความของกลุ่มตัวอย่าง

เหตุผล	ประโยคที่ตรวจพบการคัดลอก ¹	ประโยคที่แก้ไข
การนำคำศัพท์ทั่วไปมาใช้ในงานเขียน	Swierzbin (2014) states that possessives, quantifiers, numbers, articles, and demonstratives are categorized as determiners. (สมชาย)	-

¹ ข้อความที่มีการคัดลอกคือข้อความที่เน้นตัวหนา

จากตาราง 3 จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างไม่ได้แก้ไขข้อความใด ๆ แม้จะตรวจพบว่ามีคำคัดลอก โดยให้เหตุผลว่า

“คำศัพท์ที่ใช้ในประโยค [ของผม] เป็นคำศัพท์ทั่วไปสามารถใช้ได้เลย [ผม] ยอมรับว่าคัดลอกคำศัพท์เหล่านี้มาเลย แต่ก็ระบุชื่อผู้เขียนงานและแหล่งที่มาของข้อมูลแล้ว”

(สมชาย, สัมภาษณ์วันที่ 25 มกราคม 2559)

จากคำสัมภาษณ์สะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษาระทำการคัดลอกจริง โดยมีได้ใช้เครื่องหมายัญประกาศคร่อมระหว่างคำที่คัดลอกมาและนำมาใช้ในงานเขียนของตน ซึ่งอาจมาจากความเข้าใจผิดหรือการมีความรู้ที่จำกัดเรื่องการใช่วิธีหลีกเลี่ยงการคัดลอก (Marshall & Garry, 2005)

บทสรุป

ข้อค้นพบในการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่า นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ที่กำลังเขียนโครงร่างวิจัยเป็นภาษาอังกฤษ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องงานเขียนทางวิชาการ ส่วนใหญ่เลือกใช้วิธีที่ถูกจริยธรรมในการเขียน และนิยมใช้วิธีถอดความเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกในงานเขียนทางวิชาการ แต่อย่างไรก็ตาม นักศึกษาบางส่วนยังขาดทักษะทางการเขียนที่มีประสิทธิภาพ และขาดความเข้าใจที่ถูกต้องในการใช้กลวิธีเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกในงานเขียนทางวิชาการ ดังนั้น ผู้สอนควรมุ่งเน้นในการให้ความรู้เรื่องกลวิธีที่ถูกต้องเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก และการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลอย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์ต่างๆ โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ APA ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อนักศึกษาที่กำลังเขียนงานทางวิชาการเป็นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะ

1. สถานศึกษาควรจัดอบรมและส่งเสริมให้ความรู้แก่นักศึกษาเรื่องวิธีการแก้ไขงานเขียนและการหลีกเลี่ยงการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้สอนควรอธิบายและสร้างความเข้าใจเรื่องความหมายของการคัดลอก และเน้นวิธีการหลีกเลี่ยงการคัดลอกที่เหมาะสมและถูกต้องกับลักษณะงานเขียนและข้อความที่สนใจ
3. การวิจัยครั้งต่อไปอาจจะเปรียบเทียบกลวิธีการแก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์กับกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ หรืออาจจะเปรียบเทียบกลวิธีการแก้ไขงานเขียนเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ศึกษาวิชาการเขียนงานทางวิชาการกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ศึกษาวิชาการเขียนงานทางวิชาการ เพื่อทราบความเหมือนหรือความแตกต่างในการเลือกใช้กลวิธีในการหลีกเลี่ยงการคัดลอก

ข้อจำกัดของงานวิจัย

1. การกระจุกตัวของกลุ่มตัวอย่าง เฉพาะนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเท่านั้น จึงทำให้ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สามารถนำไปใช้เทียบเคียงได้โดยตรงกับนักศึกษากลุ่มสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

2. การศึกษาครั้งนี้มิได้วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงทางภาษาศาสตร์อย่างละเอียดในข้อความที่กลุ่มตัวอย่างแก้ไขเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก เช่น เหตุใดถึงใช้คำศัพท์คำนี้เพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอก ดังนั้น การวิเคราะห์ทางภาษาอย่างละเอียดดังกล่าว อาจสร้างความชัดเจนเรื่องการแปลความที่คงความหมายตรงกับข้อความต้นฉบับ และลดการแปลผิดหรือใช้ภาษาไม่เป็นธรรมชาติ

เอกสารอ้างอิง

- กลุ่มติดตามและประเมินผลด้านนโยบายและงบประมาณ สำนักติดตามและประเมินผลอุดมศึกษา.
(7 สิงหาคม 2557). **สรุปการประชุมคณะกรรมการการอุดมศึกษา ครั้งที่ 8/2557**. ค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2558, จาก <http://www.mua.go.th/users/he-commission/doc/resolution/2557/news8-57.pdf>.
- จิราภา วิทยากรวิเศษ. (2555). บทความปริทัศน์ การลอกเลียนงานวิชาการและวรรณกรรมโดยมิชอบ (Plagiarism). **วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม**. 11(3). หน้า 1-4.
- บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2555). **การคัดลอกผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัย สิ่งพิมพ์ วิทยานิพนธ์ (Academic Plagiarism) “ประเด็นที่เราควรตระหนัก”**. หน้า 18. ค้นเมื่อ 31 มีนาคม 2559. จาก <http://www.grad.chula.ac.th/download/files/Plagiarism.pdf>.
- พรรณรัตน์ หวังเอื้ออัสตชน. (2556). บทความทางภาษาไทย: การวิเคราะห์การตั้งชื่อ คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป. **วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**. ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม). หน้า 85-94.
- รมณีย์ เจริญทรัพย์. (2557). **การโจรกรรมทางวรรณกรรม Plagiarism**. ค้นเมื่อ 7 เมษายน 2559. จาก http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:D7Zc8a9n1zYJ:www2.rdi.ku.ac.th/newweb/wp-content/uploads/2013/05/KM_plagiarism.pdf+&cd=9&hl=en&ct=clnk&gl=th.
- วิชาญ กิตติสุขสันต์. (2549). ชาญภากรทางวิชาการ. คู่มืออาชญากรรมศาสตร์. **ข่าวสารในห้องสมุด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. 22(2). ค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2558. จาก <http://www.car.chula.ac.th/culib/v22n2y2549/article3v22n22549.pdf>.
- เวดิน นพนิตย์. (2555). การทำผิดจริยธรรมในการเขียนและตีพิมพ์ผลงานวิชาการ. **กองบรรณาธิการ วารสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา**. 7(2). หน้า 97-104.
- สันติพงษ์ ไทยประยูร. (2558). **ระบบตรวจสอบลิขสิทธิ์ ผลงานวิชาการและวิทยานิพนธ์**. ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. ค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2558. จาก <http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:DEMiW5HSsMMJ:main.library.tu.ac.th/conference2014/pdf/copycat-ppt.pdf+&cd=3&hl=en&ct=clnk&gl=th>.
- สำนักข่าวออนไลน์ไทยพับลิก้า (2 กันยายน 2555). **คดีคัดลอกข้อมูลทำวิทยานิพนธ์ “ศุภชัย หล่อโลหการ” ศาลอุทธรณ์ยื่นยกฟ้องคดีหมิ่นประมาท ระบุ “วิลเลียม แอลลิส” คือผู้เขียน**. วิกฤติมาตรรูานงานวิจัย. ค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2558. จาก <http://thaipublica.org/2012/09/appeal-dismissed-william-ellis/>.

- อดิษฐ์ โปธามิก. (2548). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘*. ค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2558. จาก <http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:NU2DMsUAuEkJ:www.grad.psu.ac.th/mua/notice01.pdf+&cd=1&hl=en&ct=clnk&gl=th>.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2551). *Plagiarism การละเมิดทางวรรณกรรมและจริยธรรมทางวิชาการ*. ค้นเมื่อ 7 เมษายน 2559. จาก file:///C:/Users/ART/Downloads/1377584728.pdf.
- Barr on-Cede, A., Vila, M., Mart, M. & Rosso P. (2012). Plagiarism Meets Paraphrasing: Insights for the Next Generation in Automatic Plagiarism Detection. *Association for Computational Linguistics*, 39(4). 917-947.
- Cheema, Z., Mahmood, S., Mahmood, A., & Shah, M. A. (2011). Conceptual awareness of research scholars about plagiarism at higher education level: Intellectual property right and patent. *International Journal of Academic Research*, 3(1), 666-671.
- Choi, H. (2012). *Paraphrase Practices for Using Sources in L2 Academic Writing*. *English Teaching*, 67(2), 51-78.
- Dahl, S. (2007). Turnitin® The student perspective on using plagiarism detection software. *Active Learning in Higher Education*, 8(2), 173-191.
- Das, N., & Panjabi, M. (2011). Plagiarism: Why is it such a big issue for medicalwriters?. *Perspectives in Clinical Research*, 2(2), 67.
- Fisher, R., Milsom, R., & Bishop, C. (2008). *Write Aloud moving from talk to writing in the early years*. *English 4--11*, 32.
- Foltynek, T., Rybicka, J., & Demoliou, C. (2014). Do students think what teachers think about plagiarism?. *International Journal for Educational Integrity*, 10(1).
- Hayes, J. R. (2000). *A New Framework for Understanding Cognition and Perspectives on writing: Research, theory, and practice*, 6.
- Heaton, J.B. (1988). *Writing English Language Tests*. New York: Longman.
- Keck, C. (2006). The use of paraphrase in summary writing: A comparison of L1 and L2 writers. *Journal of Second Language Writing*, 15(4), 261-278.
- Keck, C. (2010). How do university students attempt to avoid plagiarism? A grammatical analysis of undergraduate paraphrasing strategies. *Writing & Pedagogy*, 2(2), 193-222.
- Kier, C. (2014). How Well do Canadian Distance Education Students Understand Plagiarism?. *The International Review of Research in Open and Distance Learning*. 15(1). 227-248.
- Marshall, S., & Garry, M. (2005, December). How well do students really understand plagiarism. In *Proceedings of the 22nd annual conference of the Australasian Society for Computers in Learning in Tertiary Education (ASCILITE)*, 457-467.

- Ramzan, M., Munir, M., Siddique, N. & Asif, M. (2011). Awareness about plagiarism amongst university students in Pakistan. *Springer Science+Business Media*.
- Someren, M., Barnard, Y. & Sandberg, J. (1994). *The Think Aloud Method: A practical guide to modelling cognitive processes*. Academic Press.
- Sun, Y. C. (2012). Does Text Readability Matter? A Study of Paraphrasing and Plagiarism in English as a Foreign Language Writing Context. *Asia-Pacific Education Researcher*, 21(2).
- Van Weijen, D., Van den Bergh, H., Rijlaarsdam, G., & Sanders, T. (2009). L1 use during L2 writing: An empirical study of a complex phenomenon. *Journal of Second Language Writing*, 18(4), 235-250.

บทความวิจัย 2

Thai Graduate Students' Perceptions of Plagiarism
in Academic Writing

Thai Graduate Students' Perceptions of Plagiarism in Academic Writing

Thewnapa Siriprom; Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University, Hat Yai Campus, Thailand;
E-mail: thewnapa@gmail.com

Somruedee Khongput; Ph.D.; Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University, Hat Yai Campus,
Thailand; E-mail: somruedee.kh@psu.ac.th

ABSTRACT

In response to the perceived economic stakes associated with English fluency, university students in Thailand are increasingly being required to publish papers in academic English. For all students, native and non-native alike, this style of writing is most challenging. One consequence of this requirement appears to be a rise in plagiarism. This study investigated plagiarism in a Thai university with a focus on 202 Thai graduate students' perceptions of plagiarism and the strategies of these students employed to avoid it. The data collection tool was a questionnaire about student perceptions of plagiarism in academic writing. The findings revealed that 74.8% of the students thought that plagiarism was wrong. However, 50% of the students did not know that paraphrasing words from other sources without quotations, references or in text citations was a form of plagiarism. The findings also revealed that most of the students employed paraphrasing more than other strategies. These findings suggest that universities must spend more time teaching students about plagiarism, particularly how to appropriately paraphrase, quote and cite others' work.

Keywords: plagiarism; perceptions; academic writing; Thai graduate students

INTRODUCTION

This paper aims to report findings of the first phase of a bigger project on Thai graduate students' perceptions of plagiarism in academic writing and strategies to avoid plagiarism. It will start with addressing the rationale of the study and the relevant literature on plagiarism. Then it will report the findings drawn from the questionnaire results gathered from 202 respondents who were studying in the areas of humanities and social sciences at a university in Thailand. Discussion drawn from the findings will be highlighted and pedagogical implications will be presented.

Background of the Study

The demand for graduate students to publish research articles in national and international journals has been increasing. More and more students are encouraged to publish their work in order to meet university requirements for graduation approval. In addition, the number of scholarly publications in the high tier journals is an important criterion in ranking universities, and as a result, universities are striving to improve their rankings through an increase in publications. This requirement may put too much pressure on student writers.

Academic writing is a difficult task for students, especially second and foreign language students as they often encounter linguistic problems such as vocabulary choices and accuracy of language use (Qian & Krugly-Smolska, 2008). When writing a manuscript, students need to familiarize with the genre of academic writing

and technical writing skills. Many of them may not have been taught the genre or possess the writing skills (East, 2006). Apart from linguistic deficiency, some students may not care about plagiarism and may copy original texts and paste it into their work (Power, 2009; Razera, 2011). Academic writing without plagiarism is, thus, seen as a major problem for students (East, 2006).

In today's age of technology, the Internet is used as a tool to connect with other people, get news, buy or sell something online, send and download files and do other Internet activities. Students are likely to use it for learning and searching data for their homework or research. It helps them gain access to considerable information online. However, it is easy for them to plagiarize others' ideas by copying or borrowing words from other sources and putting them in their work without citations (Kier, 2014; Tirakit, 2014). Students may not understand that taking information from the Internet is wrong. Others may not consider copying text without citations as a problem (Berry, Thornton & Baker, 2006; Ramzan, Munir, Siddique & Asif, 2012).

Despite the case of online text plagiarism, copying information from the print media such as books, newspapers, and pamphlets still occurs, especially in "a 'relationship oriented' society in which copying from a friend or acquaintance may not be regarded as plagiarism" (Young, 2013, p. 3). For example, in the classroom, a close relationship between students may result in a student asking for a friend's work to copy text into his/her work without acknowledging the source (Koul, Clariana, Jitgarun & Songriwittaya, 2009). Thus, the problem of plagiarism is likely to be a result of many factors including "institution, availability of internet facilities and personal attitude" as pointed out by Salleh (2011, p. 6).

For over a decade, the term 'plagiarism' has been introduced in the education system (Culwin & Lancaster, 2000). It is considered a big issue in all educational institutions because plagiarized work has been detected in many countries such as Australia, Saudi Arabia, Vietnam, and The United Kingdom despite the use of online detection services and programs that become the tools for catching plagiarized work (Culwin & Lancaster, 2000; Hosny & Fatima, 2014; Owunwanne, Rustagi & Dada, 2010; Yang & Lin, 2010). Many universities have mechanism to detect plagiarism via an online detection service or program and encourage students or educators to use before submitting the papers to journals. However, the problem of plagiarism in papers still exists. Considerable evidence reveals that acts of plagiarism occur in many contexts such as in schools, colleges and universities (Flint, Macdonald & Clegg, 2005; Gabriel, 2010; Hosny & Eatima, 2014; Ma, Wan & Lu, 2008; Marshall & Garry, 2005; Razera, Verhagen, Pargman & Ramberg, 2010). One main cause of this problem is students' personal perception (Razera, 2011). Some students lack adequate understanding of the notion of plagiarism (Lamubol, 2012; Power, 2009) and plagiarism behaviors. Therefore, to help the student writers avoid acting against ethical behaviors in writing, it is necessary for us to understand how students perceive plagiarism.

LITERATURE REVIEW

Plagiarism is derived from Latin term which means kidnap (Das & Panjabi, 2011). Educational institutions have included other words such as stealing and wrongfulness to describe plagiarism (Sutherland-Smith, 2005). Plagiarism can be defined as copying words, phrases, sentences, theories, or pictures of any source, whether published or unpublished, without proper acknowledgement or citations (Keck, 2006). Typically, plagiarism can be divided into many forms such as types of academic dishonesty (Ferro & Martins, 2016), categories of academic plagiarism (Park, 2003 as cited in Ferro & Martins, 2016) and an amount of plagiarized acts (Williams, n.d.).

Park (2003) divided academic plagiarism into four main types (as cited in Ferro & Martins, 2016). The first type is using data from other sources: it includes buying a paper from the Internet to submit as one's own work, directly copying from an original text without giving credit and "submitting another student's work, with or without that student's knowledge" (p. 5). The second type is "submitting a paper written by someone

else (e.g. a peer or relative)" (p. 5). The third type is direct copying data from various texts without adding quotation marks. The final type is paraphrasing sentences without appropriate citation. These four types seem to reflect the writers' perceptions that lead to their intentional or unintentional acts (Hosny & Fatima, 2014; Neville, 2010; Tirakit, 2014).

Plagiarism is widespread in academic institutions (Shirazi, Jafarey & Moazam, 2010). Plagiarism of ideas commonly occurs in presentations because presenters take data from several sources such as printed books and information from the Internet. Then they present the data as their own idea. Some students are not often aware of plagiarism by letting other people copy their work (Das & Panjabi, 2011). In terms of academic writing the perceptions of plagiarism seem to vary. O'Neill and Pfeiffer (2011) indicated that master of business administration students lacked perceptions of what cheating was and cheated more often than graduate students in non-business programs. Their cheating behavior was influenced by their workplace. They wanted to make more profits or get promoted using unethical ways. This behavior is likely to reflect their low awareness of plagiarism as pointed out by Ramzan et al. (2012).

Post graduate students may have a moderate awareness of plagiarism, showing their misunderstanding about plagiarism acts (Kirthi, Pratap, Padma & Kalyan, 2015). Students may understand that some behaviors are plagiarism acts even though they are not. Kirthi et al. (2015) found that post graduate students understood that the names of authors should not be cited in papers and that self-plagiarism is not such harmful as other acts of plagiarism. However, Yamwong, Techathaweewan and Maitaouthong (2014) argued that graduate students in Thailand had a high perception toward plagiarism despite their variability in gender, age and class level. The study by Yamwong et al. (2014) also revealed that the doctoral degree students had a higher perception of plagiarism than master's degree students. These different perceptions might be affected by a long-term process of acquiring this knowledge (Dawson & Overfield, 2006). The doctoral students may have learned about plagiarism in a longer time than master's students.

Plagiarism can be avoided by using appropriate ways of writing. Kirthi et al. (2015) suggested many ways to avoid plagiarism. For example, students should learn the meaning of plagiarism by themselves, check their work before submission, provide references for other's ideas and add quotation marks for directly quoted texts. Das and Panjabi (2011) stated that the academic paper is acceptable when student writers used their own words and ideas, conveyed the original meaning of previous information and cited sources of information for readers. Additionally, detection programs can also help users to improve referencing and writing (Graham-Matheson & Starr, 2013). It is a tool to help the users consider plagiarized texts and revise or edit their work.

As reviewed above, plagiarism is seen as a big problem in the academic context. A number of studies on plagiarism focused on writers' awareness and how to deal with plagiarism in English as first language contexts (Bacha & Bahous, 2010; Marshall & Garry, 2005; Ryan, Bonanno, Krass, Scouler, & Smith, 2009; Wilkinson, 2009). However, in English as second or foreign language contexts, this issue seems to be perceived differently depending on agreement of people in each country. There is no universal knowledge of students in many countries on the issue of plagiarism (Bacha & Bahous, 2010). The students might not receive adequate information or guidance about plagiarism even though they are mature enough to consider what is right or wrong.

Therefore, to better understand the issue of plagiarism and promote how writers can deal with plagiarism in their work in the long run, it is worth investigating their perceptions towards plagiarism. This article will focus on three research questions: (1) What are Thai graduate Humanities and Social Sciences students perceptions of plagiarism? (2) What forms of plagiarism do Thai graduate Humanities and Social Sciences students employ in their writing? and (3) What are ways Thai graduate Humanities and Social Sciences students use in writing their academic tasks? Therefore, this research explored knowledge of plagiarism so as

to capture the current situations of the second language learners. All the perceived viewpoints were combined in order to find their perceptions and forms of plagiarism which may lead to appropriate ways to help them raise awareness of plagiarism.

METHODOLOGY

Participants

The population was 1,078 graduate students who studied in the areas of humanities and social sciences at a university in Thailand. Two hundred and eighty-six graduate students of this study were selected by using 'form the community population Taro Yamane' (Yamane, 1967) formula at confidence level 95%. The participants were selected through a quota sampling from the students in the faculties of Economic, Liberal Arts, Management Sciences and Nursing in the first semester of the academic year 2015.

Research Instruments

This study employed a questionnaire to investigate students' perceptions of plagiarism in academic writing. The questionnaire was divided into five parts: student information, general knowledge about plagiarism in academic writing, plagiarism behaviors, writing in an academic style, and using plagiarism-detection software. The first three parts were adopted from Glendinning's (2014) questionnaire with her permission. Both closed-ended and open-ended questions were adopted. Three experts were asked to judge the content validity of the questionnaire and some questions were revised and edited according to the experts' advice. The questionnaire was tried out with 17 Thai graduate Humanities and Social Sciences students who studied at other universities in Thailand. The Cronbach's alpha coefficient was used to calculate the reliability of the second to fourth parts of the questionnaire and the result was 0.71.

Data Collection

Data were collected during the first semester of the 2015 academic year. Two hundred and eighty-six questionnaires were distributed both in paper and through follow-up e-mail asking some participants who provided their e-mail address to complete unanswered questions in their questionnaires. The researcher asked them to return the questionnaire within a two-week period. Two hundred and ten out of 286 questionnaires were returned with 202 complete questionnaires (70.63%). The data from close-ended questions were analyzed using descriptive statistics such as frequency, percent, mean and standard deviation. Answers to the open-ended question were analyzed qualitatively. The text data were categorized into themes according to their content.

FINDINGS AND DISCUSSION

The results are presented into three main areas: views on plagiarism, plagiarism behaviors and ways of writing. The first area focusing on views on plagiarism is presented in Tables 1 and 2 below.

General knowledge about plagiarism in academic writing	n	%
Statements: 1. Plagiarism is wrong.	151	74.75
Statements: 2. We should not plagiarize. However, doing it sometimes is acceptable.	51	25.25
Do you know about plagiarism prevention?		

1. Yes	149	73.76
2. No	53	26.24
How did you get the information about plagiarism prevention?		
1. Classroom	101	50.00
2. Lecturers or experts	88	43.56
3. Web site	63	31.19
4. Meeting or seminar	38	18.81
5. Handbook, course booklet or student guidebook	30	14.85
6. Other: Friends, News, workshop for writing research articles	6	2.97

Table 1: Views on plagiarism

In relation to views on plagiarism in academic writing, 74.75% of all respondents perceived that plagiarism was wrong while 25.25% thought that plagiarism was acceptable. For the knowledge of plagiarism prevention, a majority of all respondents (73.76%) knew about it. It is evident that the respondents got the information about plagiarism prevention from many sources. Their biggest source was the classroom (50.00%), followed by lectures or experts (43.56%), and Web sites (31.19%), respectively.

As seen in Table 1, Thai graduate students seem to agree plagiarism is a serious problem. This finding is in line with Yamwong et al. who claimed that Thai graduate students had a high perception of plagiarism. They also knew the meaning of plagiarism well and they might not have plagiarized other's work. Based on this perception, they may have strategies to avoid plagiarism such as paraphrasing and checking writing with detection programs (McGowan, 2005). However, it is also found that some students in this study may not have been aware of the seriousness of this problem. They may think one plagiarism behavior is not as serious as another behavior. As Fish and Hura (2013) pointed out students considered that a task that contained copying an entire document without giving credits is more serious than a task that contained copying some words without giving credits.

According to students' greatest knowledge sources about plagiarism prevention, students are likely to learn how to avoid plagiarism mostly from their institution through various sources such as classroom materials and their teachers. This finding aligns with those from other studies. For example, Wette (2010) determined that students improved the knowledge of citation styles to use in their papers from an academic writing course. East (2006) advocated teaching the issue of plagiarism in more detail to students with general knowledge of plagiarism. Supported by Bacha and Bahous's (2010) study, a large majority of university students had knowledge of plagiarism because they have been explicitly taught. Despite this explicit teaching, the findings also show students may find additional information about plagiarism by themselves from the Internet.

When asked about their perceptions of plagiarism behaviors, the respondents' answers show a positive trend towards ethical behaviors as illustrated in Table 2.

Table 2: Perceptions of plagiarism behaviors

Perceptions of plagiarism behaviors	n	%
Are these statements plagiarism?		
1. Write everything with my own ideas		
Yes (The students responded "Yes", showing their misunderstanding.)	14	6.93
No	188	93.0
2. Copy word for word without quotations, references or in text citations		
Yes	181	89.6
No (The students responded "No", showing their misunderstanding.)	21	10.40
3. Copy and paste words/phrases/clauses without quotations, references or in text citations and then insert my own ideas		
Yes	176	87.1
No (The students responded "No", showing their misunderstanding.)	26	12.87
4. Copy and paste words/phrases/clauses with quotations, include correct references and in text citations and then insert my own ideas		
Yes (The students responded "Yes", showing their misunderstanding.)	83	41.0
No	119	58.91
5. Copy all data from other sources with quotations, include correct references and in text citations		
Yes (The students responded "Yes", showing their misunderstanding.)	89	44.0
No	113	55.94
6. Paraphrase word from other sources without references or in text citations and insert my own ideas		
Yes	101	50.00
No (The students responded "No", showing their misunderstanding.)	101	50.0

As seen in Table 2 above, the majority of respondents (93.07%) considered writing with all their own ideas as ethical. A great number of respondents (89.60%) perceived that copying texts without quotations, references or in text citations was plagiarism even though they insert their own ideas (87.13%). Interestingly, about half of the respondents misunderstood some behaviors. They considered some unethical behaviors as ethical. 50% of the respondents perceived paraphrasing without citations was not plagiarism. 44.06% of the respondents considered copying all texts or some ideas with quotation and correct references was plagiarism and even with their own ideas (41.09%).

These results reveal that most students are likely to show they had quite high awareness of ethical behaviors in writing. They are likely to clearly understand the meaning of plagiarism so they did not do plagiarism. This may show that the students know how to effectively write and deal with plagiarism (East, 2006). Another interesting point is that some students show their misunderstanding of plagiarism through a selection of unexpected answers. This possibly means that some of the students were still unclear about meaning of plagiarism, leading to their unintentional plagiarism acts. One factor contributing to students' misunderstanding could be their lack of adequate knowledge about how to cite sources in writing styles as stated by Howard, Serviss and Rodrigue (2010).

The next part is about plagiarism behaviors that the respondents did while writing their work. The respondents were asked to rate the degree of agreement on plagiarism acts illustrated in five statements. It can be seen in Table 3 that the five statements were rated as disagreed by most respondents. When looking at each statement, it is noticeable that purchasing a paper online and copying text to one's own writing without

references is disagreed by most respondents (89.60%). However, some respondents (15.35%) agreed on asking another person to borrow a paper to copy texts without referencing.

Table 3: The degree of agreement on plagiarism acts

Statement of plagiarism' acts	Agree		Neutral		Disagree	
	n	%	n	%	n	%
1. Purchase a paper online and copy text to own writing without references	5	2.48	16	7.92	181	89.60
2. Copy text from the Internet and used it in own writing without references	8	3.96	33	16.34	161	79.70
3. Write a paper for someone	11	5.45	32	15.84	159	78.71
4. Copy text from hard copies (such as news, books) without references in own writing	13	6.44	52	25.74	137	67.82
5. Ask someone on the Internet or in the classroom for a paper and copy texts to own writing without references.	31	15.35	70	34.65	101	50.00

These results indicate that overall students seem to behave ethically when writing. This finding may reflect their adequate understanding of plagiarism. Even though the Internet is easy to access and allows people to plagiarize easily, the students disagreed on this act (Razera, 2011). However, a small number of respondents still did plagiarism. This finding could be explained by the relationship between close friends that can result in plagiarism (Koul et al., 2009; Young, 2013)

The next section focuses on ways in writing that are presented in Table 4 below. As can be seen in Table 4, the three most preferred ways students when writing are paraphrasing with citations (91.09%), writing with one's own words (89.60%) and using quotations (84.16%). However, it is evident that some students use unethical ways in writing. They paraphrased without citations (30.69%), did self-plagiarism (29.70%) and copied texts without citations (22.77%).

Table 4: The rank of ways students use in an academic writing

Rank	Ways students use in their academic writing	n	%
1	Paraphrase others' ideas and put them in own work with citing and referencing	184	91.09
2	Write in my own words	181	89.60
3	Use other people's quotes in own work and use quotation marks to indicate that it's a direct quote and reference it	170	84.16
4	Paraphrase own previous work and put it in own new work with referencing in the new work	149	73.76
5	Use plagiarism-detection software to check plagiarism and then edit plagiarised sentences	97	48.02
6	Paraphrase others' ideas and put them in own work without citing and referencing	62	30.69
7	Copy sentences from own previous work and put them in own new work	60	29.70

	without referencing		
8	Copy and paste sentences into own work without citing and referencing	46	22.77

One reason that the students in this study employed paraphrasing much more than others could be because it is the only way they are taught or learned most frequently (Liao & Tseng, 2010; Sun, 2012). The emphasis on paraphrasing in teaching might be because it is recognized as a quality of a good reader and writer (Kletzien, 2009). If the readers understand contents in papers or passages, they should be capable of using their own words to convey the contents in writing.

On the contrary, some students in this study used inappropriate ways in their writing. Particularly, writing without citing and referencing. These behaviors seem to be common for second language students. Carroll (2007) indicated that second language students borrowed words and gave credits in their work less than native English speaking students. One reason is their lack of confidence for writing in English (Carroll, 2007). Another possible explanation may be the students' carelessness or their lack of honesty. This is in line with a study by Bacha and Bahous (2010) who found that some students used various inappropriate strategies in their work because they lack honesty and truth-telling in writing. Additionally, knowledge about ways of writing that students knew before might be inappropriate in their current academic writing context (Razera, 2011). The number of students that show both ethical and unethical ways of writing confirm Pennington's (2010) point that not all students can understand how to avoid plagiarism and select an appropriate way to avoid it.

CONCLUSION AND RECOMMENDATIONS

The overall findings show that most of Thai graduate students had quite high awareness of plagiarism in academic writing. However, a small number of the students did not fully understand plagiarism. What is surprising is that some students misunderstood that paraphrasing words from other sources without quotations, references or in text citations and inserting their own ideas are plagiarism acts even though they are not.

Currently, much needs to be done in the classroom to raise student awareness of plagiarism. Teachers can help students to understand how to avoid plagiarism in their work and introduce them to appropriate ways of writing in an academic context with new explicit teaching or real practices. In order to reflect and better understand students' perceptions of plagiarism, further research should be done with other groups of students in different universities. It can focus on comparison between students in different areas or level of study, or between students of the same area or level of study in different universities.

REFERENCES

- Bacha, N. N., & Bahous, R. (2010). Student and teacher perceptions of plagiarism in academic writing. *Writing & Pedagogy*, 2(2), 251-280.
- Berry, P., Thornton, B., & Baker, R. (2006, March). Demographics of digital cheating: Who cheats, and what we can do about it. In *Proceedings of the ninth annual conference of the Southern Association for Information Systems*, 82-87.
- Carroll, J. (2007). *A handbook for deterring plagiarism in higher education*. Oxford: Oxford Centre for Staff and Learning Development.

- Culwin, F., & Lancaster, T. (2000, August). A review of electronic services for plagiarism detection in student submissions. In *LTSN-ICS 1st Annual Conference*, 23-25.
- Das, N., & Panjabi, M. (2011). Plagiarism: Why is it such a big issue for medical writers?. *Perspectives in clinical research*, 2(2), 67.
- Dawson, M. M., & Overfield, J. A. (2006). Plagiarism: Do students know what it is?. *Bioscience Education*, 8(1), 1-15.
- East, J. (2006). The problem of plagiarism in academic culture. *International Journal for Educational Integrity*, 2(2).
- Ferro, M. J., & Martins, H. F. (2016). Academic plagiarism: yielding to temptation. *British Journal of Education, Society & Behavioural Science*, 13(1), 1-11.
- Fish, R. M., & Hura, G. M. (2013). Student's perceptions of plagiarism. *Journal of the Scholarship of Teaching and Learning*, 13(5), 33-45.
- Flint, A., Macdonald, R., & Clegg, S. (2005). Emotion, practice, and plagiarism: exploring the staff perspective. In *Plagiarism: Prevention, practice and policy conference*, 65-72.
- Gabriel, T. (2010). Plagiarism lines blur for students in digital age. *New York Times*, 1(8), 11.
- Glendinning, I. (2014). Responses to student plagiarism in higher education across Europe. *International Journal for Educational Integrity*, 10(1).
- Graham-Matheson, L., & Starr, S. (2013). Is it cheating—or learning the craft of writing? Using Turnitin to help students avoid plagiarism. *Research in learning technology*, 21.
- Hosny, M. & Fatima, S. (2014). Attitude of Students towards Cheating and Plagiarism: University Case Study. *Journal of Applied Sciences*, 14(8), 748- 757.
- Howard, R. M., Serviss, T., & Rodrigue, T. K. (2010). Writing from sources, writing from sentences. *Writing and Pedagogy*, 2(2), 177-192.
- Keck, C. (2006). The use of paraphrase in summary writing: A comparison of L1 and L2 writers. *Journal of Second Language Writing*, 15(4), 261-278.
- Kier, C. (2014). How Well do Canadian Distance Education Students Understand Plagiarism?. *The International Review of Research in Open and Distance Learning*. 15(1). 227-248.
- Kirthi, P. B., Pratap, K. V. N. R., Padma, T. M., & Kalyan, V. S. (2015). Attitudes Towards Plagiarism among Post-Graduate Students and Faculty Members of A Teaching Health Care Institution In Telangana-A cross-sectional questionnaire based study. *International Journal*, 3(8), 1257-1263.
- Kletzien, S. B. (2009). Paraphrasing: An effective comprehension strategy. *The Reading Teacher*, 63(1), 73-77.
- Koul, R., Clariana, R. B., Jitgarun, K., & Songsriwittaya, A. (2009). The influence of achievement goal orientation on plagiarism. *Learning and Individual Differences*, 19(4), 506-512.
- Lamubol, S. (2012, August 18). *Plagiarism controversy raises questions over academic integrity*. University World News. Retrieved from <http://www.universityworldnews.com/article.php?story=20120818084937660>.
- Liao, M. T., & Tseng, C. Y. (2010). Students' Behaviors and Views of Paraphrasing and Inappropriate Textual Borrowing in an EFL Academic Setting. *Journal of Pan-Pacific Association of Applied Linguistics*, 14(2), 187-211.

- Ma, H. J., Wan, G., & Lu, E. Y. (2008). Digital cheating and plagiarism in schools. *Theory Into Practice*, 47(3), 197-203.
- Marshall, S., & Garry, M. (2005, December). How well do students really understand plagiarism. In *Proceedings of the 22nd annual conference of the Australasian Society for Computers in Learning in Tertiary Education (ASCILITE)*, 457-467.
- McGowan, U. (2005). Academic integrity: An awareness and development issue for students and staff. *Journal of University Teaching & Learning Practice*, 2(3), 6.
- Neville, C. (2010). *The Complete Guide to Referencing and Avoiding Plagiarism. 2nd ed.* Maidenhead: Open UP, 2007. Open University Press Educational and Professional Book Publishers. McGraw Hill. Retrieved January 29, 2015 from https://books.google.co.th/books?hl=en&lr=&id=APHKEN-51UsC&oi=fnd&pg=PP1&dq=The+Complete+Guide+to+Referencing+and+Avoiding+Plagiarism&ots=g68m5nF6&sig=1Vm2LKxnWGCC0Tr1L2BPwQAYXg&redir_esc=y#v=onepage&q=The%20Complete%20Guide%20to%20Referencing%20and%20Avoiding%20Plagiarism&f=false.
- O'Neill, H. & Pfeiffer, C. (2011). The Impact of Honor Codes and Perceptions of Cheating on Academic Cheating Behaviors, Especially for MBA Bound Undergraduates. *Accounting Education: an international journal*, 21(3), 231-245.
- Owunwanne, D., Rustagi, N., & Dada, R. (2010). Students' perceptions of cheating and plagiarism in higher institutions. *Journal of College Teaching & Learning (TLC)*, 7(11).
- Pennington, M. C. (2010). Plagiarism in the academy: Towards a proactive pedagogy. *Writing & Pedagogy*, 2(2), 147-162.
- Power, L. G. (2009). University students' perceptions of plagiarism. *The Journal of Higher Education*, 80(6), 643-662.
- Qian, J., & Krugly-Smolka, E. (2008). Chinese graduate students' experiences with writing a literature review. *TESL Canada Journal*, 26(1), 68-86.
- Ramzan, M., Munir, M. A., Siddique, N., & Asif, M. (2012). Awareness about plagiarism amongst university students in Pakistan. *Higher Education*, 64(1), 73-84.
- Razera, D. (2011). Awareness, attitude and perception of plagiarism among students and teachers at Stockholm University. *Unpublished Master's thesis. Stockholm University, Sweden.*
- Razera, D., Verhagen, H., Pargman, T. C., & Ramberg, R. (2010, June). Plagiarism awareness, perception, and attitudes among students and teachers in Swedish higher education—a case study. In *4th International Plagiarism Conference—Towards an authentic future. Northumbria University in Newcastle Upon Tyne-UK*, 21-23.
- Ryan, G., Bonanno, H., Krass, I., Scouller, K., & Smith, L. (2009). Undergraduate and postgraduate pharmacy students' perceptions of plagiarism and academic honesty. *American journal of pharmaceutical education*, 73(6).
- Salleh, M. H. B. M., (2011). *Academic Dishonesty: Factors that Contribute Plagiarism in a Technical College in Malaysia*, p. 6.
- Shirazi, B., Jafarey, A. M., & Moazam, F. (2010). Plagiarism and the medical fraternity: a study of knowledge and attitudes. *J.P.M.A. The Journal of the Pakistan Medical Association*, 60(4), 269.
- Sun, Y. C. (2012). Does Text Readability Matter? A Study of Paraphrasing and Plagiarism in English as a Foreign Language Writing Context. *Asia-Pacific Education Researcher*, 21(2).

- Sutherland-Smith, W. (2005). Pandora's box: Academic perceptions of student plagiarism in writing. *Journal of English for Academic Purposes*, 4(1), 83-95.
- Tirakit, C. (2014). *Plagiarism*. Retrieved 1 May, 2015 from <http://main.library.tu.ac.th/tulib2013/download/plagiarism.pdf>.
- Wette, R. (2010). Evaluating student learning in a university-level EAP unit on writing using sources. *Journal of Second Language Writing*, 19(3), 158-177.
- Wilkinson, J. (2009). Staff and Student Perceptions of Plagiarism and Cheating. *International Journal of Teaching and Learning in Higher Education*, 20(2), 98-105.
- Williams, JB. (n.d.). *Plagiarism: Deterrence, Detection and Prevention Handbook of economic lectures*. Retrieved from: <http://www.economicsnetwork.ac.uk/handbook/printable/plagiarism.pdf>.
- Yamane, T. (1967). *Statistics: An Introductory Analysis*, 2nd Edition, NewYork: Harper and Row.
- Yamwong, N., Techathaweewan, W. & Maitaouthong, T. (2014). Perception and Attitude toward Plagiarism among Graduate Students of Srinakharinwirot University. *Journal of library and information science Srinakharinwirot University*. 7(2). 1-13.
- Yang, M., & Lin, S. (2010, February). The perception of referencing and plagiarism amongst students coming from Confucian heritage cultures. In *4th Asia Pacific Conference on Educational Integrity (4APCEI)*, p. 11.
- Young, D. (2013). Perspectives on cheating at a Thai University. *Language Testing in Asia*, 3(1), 1-15.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล นางสาวทิวณา ศิริพรหม
 รหัสประจำตัวนักศึกษา 5711121047
 วุฒิการศึกษา
 วุฒิ ชื่อสถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา
 ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ 2557
 (สาขาภาษาอังกฤษ)

ทุนการศึกษา (ที่ได้รับในระหว่างการศึกษา)

ทุนช่วยเหลือการทำวิจัยจากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ทุนช่วยเหลือการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

ทิวณา ศิริพรหม และสมฤดี คงพุดม. (อยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ). กลวิธีหลีกเลี่ยงการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการ: กรณีศึกษานักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

Siriprom, T., & Khongput, S. (2016). Thai Graduate Students' Perceptions of Plagiarism in Academic Writing. *Proceedings of the 8th International Conference on Humanities and Social Sciences on "Innovation in Humanities and Social Sciences: Opportunities and Challenges"* May 28, 2016. National Defence University of Malaysia. Pp. 244-254.